

خروج

کتابِ تورات - بخشِ دوم

غلامی بنی اسرائیل د مصر

۱ اینمی نام ها از باچه های اسرائیل آسته که هر کدم شی قد خانوار خو قد یعقوب د مصر آمدد: ۲ رئوین، شمعون، لاوی و یهودا؛ ۳ یساکار، زبولون و بنیامین؛ ۴ دان، نفتالی، جاد و اشیر. ۵ تمام اولاده یعقوب که از پشت ازو پیدا شدد، هفتاد نفر بود. مگم یوسف از گاه د مصر بود. ۶ پس یوسف و برارای شی قد تمام امزو نسل فوت کد. ۷ لیکن اولاده اسرائیل بارور بود و کلو شده یگ قوم کته و بزُرگ جور شد، د اندازه که سرزمین مصر ازوا پُر شد.

۸ پسانتر یگ پادشاه نو د مصر د سر قدرت
 آمد که او یوسف ره نمینخشید. ۹ او د مردم خو
 گفت: "اونه، مردم بنی اسرائیل از مو کده کلو و
 زورتو شده. ۱۰ بیید که قد ازوا هوشیارانه رفتار
 کنی. اگه نه، تعداد ازوا ازی کده کلو موشه
 و د وخت جنگ اونا قد دشمنای مو یگجای
 شده د ضد ازمو جنگ مونه و ازی ملک دوتا
 مونه." ۱۱ پس مصری ها د سر بنی اسرائیل
 سرکارگرا ره تعیین کد، تاکه اونا ره قد کارای
 اجباری آزار-و-اذیت کنه. و بنی اسرائیل شارای
 فیتوم و رعمسس ره بلده فرعون^a جور کد تاکه
 ازوا د عنوان ذخیره گاه کار بگیره. ۱۲ لیکن هر
 چی کلوتر اونا د سر بنی اسرائیل ظلم و ستم
 موکد، تعداد ازوا کلو شده مورفت و اونا د
 سرزمین مصر زیادتتیت موشد و مصریا ازوا

^a ۱:۱۱ «فرعون» یگ لقب بود که بلده تمام پادشایون
 مصر استفاده موشد.

وَحَشَّتْ مُوَكَّد. ۱۳ پس مِصْرِیَا بَنِی إِسْرَائِیل رِه
 دَ زورِ ظُلْمِ دَ غُلَامِی اَنَدَخْت. ۱۴ اُونَا زِنْدَگِی
 بَنِی إِسْرَائِیل رِه تَلَخِ کَد و اُونَا رِه دَ زَحْمَتِ هَاِی
 سَخْتِ مِثْلِ کَلِ کَارِی و خِشْتِ سَازِی و دِیگِه
 کَارَا دَ اطْرَافِ مَجْبُورِ کَد. خُلَاصَه، مِصْرِیَا دَ
 تَمَامِ کَارَاِی سَخْتِ خُو ظَالِمَانَه اَز بَنِی إِسْرَائِیل
 کَارِ مِیگِرِفْت. ۱۵ پس پَادِشَاهِ مِصْرِ دَ دَاِیِی هَاِی
 عِبْرَانِی کِه یِگِ شِی شِیْفَرَه و دِیگِه شِی فُوعَه نَام
 دَشْتِ کُفْت: ۱۶ ”غَیْتِیکِه بَلَدَه خَاْتُونَوِی عِبْرَانِی
 دَ وَخْتِ زَیْدُو دَاِیِی گِرِی مُوْنِید، تُوخِ کُنِید کِه اگِه
 بَاچِه بُود، اُو رِه بُکُشِید و اگِه دُخْتَرِ بُود، اُو رِه
 زِنْدَه نِگَاهِ کُنِید. “ ۱۷ مِگَمِ دَاِیِی هَاِی اَز خُدا تَرَسِ
 مُوْخُورِد و اَز اَیْدِ پَادِشَاهِ مِصْرِ نَمُوشِد، بَلکِه
 بَاچِه هَاِی رِه اَمِ زِنْدَه نِگَاهِ مُوْکَد. ۱۸ اُوخْتَه پَادِشَاهِ
 مِصْرِ دَاِیِی هَاِی رِه طَلَبِ کَدَه دَزُوا کُفْت: ”چَرَا
 اِی کَارِ رِه کَدِید و بَاچِه هَاِی رِه زِنْدَه اِشْتِید؟“
 ۱۹ دَاِیِی هَاِی دَ فِرْعَوْنِ کُفْت کِه ”خَاْتُونَوِی عِبْرَانِی
 مِثْلِ خَاْتُونَوِی مِصْرِی اَلِی نِیِیَه. اُونَا قَوِی اَسْتَه

و پیش از رسیدنِ دایی خودون شی میزیه. ”
 ۲۰ خُدا قد دایی ها خُوبی و مِهْرَبانی کد و تعدادِ
 مردُمِ عِبْرانی کَلو شُد و اونا غَدْر قوی شُد.
 ۲۱ و ازی که دایی ها از خُدا میترسید، خُدا دزوا
 مِهْرَبانی کد و اونا خودون شی صَاحِبِ خانواده
 شُد. ۲۲ پس فِرْعَوْن دَ پَگِ مردُمِ خُو اینی رقم
 امر کد: ” ازی پس هر باچه نو پَیدا شُدِه عِبْرانی
 ره دَ دریای نِیل بِنْدَزید، مِگم دُخترِون شی ره
 زنده بیلید. ”

تَوَلَّدِ مُوسَى

۱ دَ امزُو غَیت یگ آدم از خانوارِ لاوی
 ۲ قد یکی از دُخترِونِ قِبیلِه خُو توی کد.
 ۲ اُو خاتُو حَاملِه شُدِه یگ باچه دَ دُنیا اُورد و دید
 که اُو یگ باچه نُورِبند اَسته و امزُو خاطر اُو ره
 تا مُدَتِ سِه ماه تاشه کد. ۳ لیکن وختیکه دیگه
 اُو ره تاشه کده نَتَنِست، یگ تُکری از نِی جور
 کده ره بَلدِه شی گِرِفَت و دَزُو قِیر لیش کد. بعد

ازو باچه خُو ره دَ مَنه شی ایشْت و تُکری ره دَ
بَینِ نِزار دَ لبِ دریایِ نیل ایله کد. ^۴ مگم خوارِ
نِلغه از دُور توخ مُوکد که دَ سرِ ازو چی واقع
مُوشه. ^۵ اوخته دُخترِ فرعونِ بلده غُسل کدو دَ
لبِ دریایِ نیل آمد. دَ حالیکه کنیزای شی دَ
بَغَلِ دریا میگشت، چیم شی دَمزُو تُکری اُفتد
و او یکی از کنیزای خُو ره رَبی کد تاکه او
ره گِرِفته بیره. ^۶ او تُکری ره واز کده نِلغه ره
دِید و باچه دَرُو وویس مُوکد. دِل شی دَ حالِ
ازو سوخت و او گُفت: ”ای یکی از باچه‌های
عبرانیا آسته.“ ^۷ دَ او غَیت خوارِ نِلغه پیشِ
دُخترِ فرعونِ آمده گُفت: ”آیا میخاهی بورم و
یکی از خاتونوی شیرتوی عبرانی ره بیرم تاکه
ای نِلغه ره بلده ازتو شیر بدیه؟“ ^۸ دُخترِ فرعون
دَزُو گُفت: ”آره، بورو.“ پس امو دُختر رفت
و آبه نِلغه ره کوی کد. ^۹ اوخته دُخترِ فرعون
دَزُو خاتو گُفت: ”ای نِلغه ره بَر و ای ره بلده
ازمه شیر بدی. حق تُو ره ما دَز تُو میدم.“ پس

اَو خاتو نلغه ره بُرد و دزُو شیر دَد. ^{۱۰} وختیکه
 نلغه کته شُد، آبه شی اَو ره پیش دُخترِ فرعون
 بُرد و اَو امو باچه ره دَ فرزندِی خو گرفت و اَو
 ره مُوسیٰ نام ایشْت، ^a چُون اَو کُفت: ”ما ای
 ره از منِه اَو کشیدُم.“

مُوسیٰ دوتا مونه

^{۱۱} زمانیکه مُوسیٰ کته شُد، اَو یگ روز دَ
 دیرِ قومای خو رفت و چیم شی دَ کارای سختِ
 ازوا اُفتَد. دَ امزو غیت اَو یگ مصری ره دید
 که یگ عبرانی ره، یعنی یکی از قومای شی ره
 دَرُو میزنه. ^{۱۲} مُوسیٰ ای سو-و-اوسو ره توخ کد
 و ازی که کسی ره دَ اونجی ندید، امو مصری
 ره زده کُشت و اَو ره دَ زیرِ ریگ تاشه کد.
^{۱۳} روزِ دیگه شی وختیکه بُرو رفت، اَو دُو نفر
 عبرانی ره دید که قد یگدیگه خو جنگ مونه.

^a ۲:۱۰ معنی ”مُوسیٰ“ دَ زبونِ عبرانی یعنی ”کشیده“

او از آدمِ جنگره پُرسان کد: "چرا برار خُو ره
 میزنی؟" ^{۱۴} او آدم گفت: "تُو ره کی دَسِرِ ازمو
 حاکِم و قاضی تعیین کده؟ آیا قصد دَری که مَره
 ام بُکُشی، رقمیکه اُمو مِصری ره کُشتی؟"
 پس مُوسیٰ ترس خورده قد خُو گفت: "واقِعاً
 ای توره بَرَمَلا شُدِه." ^{۱۵} وختیکه فِرَعَوَن ازی
 توره خبر شُد، او قصد کد که مُوسیٰ ره بُکُشه.
 لیکن مُوسیٰ از دِستِ فِرَعَوَن دُوتا کده دَ سرزمینِ
 مِدیان رفت و دَ اُونجی دَ پَالوی یگ چاه شِشت.
^{۱۶} پیشوای مِدیان صاحبِ هفت دُختر بُود و اونا
 دَمزُو غیت دَ سرِ چاه اَمَد تا او بُر کنه و آخورا
 ره پُر او کده رَمِه اَتِه خُو ره او بَدیه. ^{۱۷} لیکن
 چوپونو اَمَدِه اونا ره هَی کد. پس مُوسیٰ باله
 شُدِه دَ کومکِ دُختر و رسید و رَمِه ازوا ره سیر
 او کد. ^{۱۸} وختیکه اونا پیشِ اَتِه خُو رَعُوئیل پس
 اَمَد، او پُرسان کد: "چَطور شُد که اِمروز اِیَقَس
 زود اَمَدید؟" ^{۱۹} اونا گفت: "یگ آدمِ مِصری
 مو ره از دِستِ چوپونو نِجات دَد و بَلدِه مو

از چاه آو کشیده رمه ره ام آو دَد. ”^{۲۰} اوخته
 او از دُخترِون خُو پُرسان کد: ”آلی اُمُو نفر دَ
 کُجا یِه؟ چرا او ره دَ جای خُوایله کدید؟ بورید
 او ره کُوی کُنید که یگ لُغمه نان بُوخوره. ”
^{۲۱} و مُوسیٰ راضی شُد که قد ازو آدم بِشینه، و
 او دُختر خُو صَفورا ره دَ مُوسیٰ دَد. ^{۲۲} و صَفورا
 یگ باچه دَ دُنیا اُورد و مُوسیٰ او ره جِرشوم^a
 نام ایشَت، چُون او کُفت: ”ما دَ سر زمینِ خارج
 یگ بیگنه اَسْتَم. ”

^{۲۳} دَ امزُو زمان، وختیکه روزای کَلو تیر
 شُد پادشاهِ مِصر فَوَت کد و بنیِ اِسرائیل دَ
 سَبَبِ غُلامی آه-و-ناله کشیده فریاد مُوکد. ازی
 که اونا سخت دَ چَنگِ غُلامی بُوَد ناله های
 ازوا دَ دَرگاهِ خُدا رسید ^{۲۴} و خُدا داد-و-فریادِ
 ازوا ره شَنید؛ چُون عهدی ره که خُدا قد
 اِبِراهیم، اِسحاق و یَعقُوب کُدَد، دَ یاد شی بُوَد.

^a ۲:۲۲ دَ زیونِ عِبْرانی ”جِرشوم“ یعنی ”بیگنه“

۲۵ پس خُدا دَ سِرِ قَوْمِ إِسْرَائِيلَ نظرِ اَنَدختِه حالتِ
ازوا ره پئی بُرد.

خُداوند از بُوټِه سوزانِ قَدِ مُوسَى توره مُوگيه

۳
۱ دَ امزُو زمانِ مُوسَى مَشغُولِ چَرندونِ
رَمِه خُسَرِ خُو يَترون^a پيشوايِ مَدِيانِ بُوَد.
يگِ روزِ وختِيكِه رَمِه ره دَ اُو سُونِ بِيابو بُرد،
اُو دَ كوهِ خُدا، يعنِي دَ كوهِ حوريبِ رسيد^b.
۲ بے بلغِه ملايِكِه خُداوند دَ اَلَنگِه اَتَشِ از مَنِه
بُوټِه دَزُو ظاهِرِ شُد. مُوسَى تُوخِ كَدِ كِه از
مَنِه بُوټِه دَرُو اَلَنگِ اَتَشِ بَرِ موشِه وِلِه بُوټِه
نَمُوسوزه. ۳ اوخته مُوسَى قَدِ خُودِ خُو كُفَت:
”ما بايد سُونِ اَزِي بُوَرُم و اَمِي چِيَزِ عَجيبِ ره
تُوخِ كَنُم كِه چِرا اِي بُوټِه نَمُوسوزه؟“ ۴ وختِي
خُداوند دِيدِ كِه مُوسَى پيشِ مِييه تاكِه اَمُو بُوټِه

^a ۳:۱ نامِ دِيگِه يَترون، رَعُوئِيلِ اَسْتِه و دَ فَصْلِ ۲ آيِه
۱۸ امِ ذِكْرِ شُدِه. ^b ۳:۱ «كوهِ حوريب» يا «كوهِ خُدا»
دَ نامِ كوهِ «سِينا» امِ مَشهُورِ اَسْتِه.

ره بنگره، خُدا از مَنه بُوَته کُوی کد: "مُوسیٰ،
 مُوسیٰ! " اُو جواب دَد: "اَمْر کُو صَاحِب. " ^a
 ۵ خُدا گُفت: " دَ اینجی نَزدِیک نَشو! کَوشِرِه خُو
 ره از پای خُو بُر کُو، چُون دَ جایی که ایسته
 شُدے، اُو جای مُقَدَّس آسته. " ^۶ و اُو بسم گُفت:
 " ما خُدا ی بابه کَلونای تُو، یعنی خُدا ی اِبْرَاهِیم،
 خُدا ی اِسحاق و خُدا ی یَعقُوب اَسْتُم. " اوخته
 مُوسیٰ رُوی خُو ره تاشه کد، چُون ترس خورد
 که سُون خُدا تُوخ کنه. ^۷ خُداوند گُفت: " ما
 مُصِیْبِتِ قَوْمِ خُو ره دَ مِصر دِیدُم و نالِه ازوا ره
 از دِستِ ناظِرای ازوا شَنِیدُم. از رَنج-و-تکلیفِ
 ازوا باخبر اَسْتُم. ^۸ پس ما اَمَدِیم تاکه اُونَا ره از
 چَنگِ مِصرِیا خلاص کُنُم و اُونَا ره ازو سرزمی
 بُرو اُورده دَ سرزمینِ پِراخ و حاصِلتُو بُرُم که دَ
 اُو سرزمی شِیر و عَسَل جاری آسته و فِعلاً دَ

^a ۳:۴ دَ زِیونِ عِبرانی " اینجی اَسْتُم " نوشته یه.

اُونجی کِنَعانیا،^a حِتّیا، آموریا، فرزیا، حویبا و
 یبوسیا زندگی مونه. ^۹ اونه، ناله بنی اسرائیل
 د گوش مه رسیده و ظلمی که مصریا د بله
 ازوا مونه، ما او ره دیدیم. ^{۱۰} پس آلی تو ره
 پیش فرعون ریی مونم تا که قوم مه، یعنی بنی
 اسرائیل ره از مصر برو بیری. ^{۱۱} لیکن موسی
 د خدا گفت: "ما کی آستم که پیش فرعون بورم
 و بنی اسرائیل ره از مصر برو بیرم؟" ^{۱۲} خدا
 بسم گفت: "ما قد از تو آستم و نشانی ازی که
 واقعاً ما تو ره ریی کدیم، اینی یه: وختیکه
 بنی اسرائیل ره از مصر برو آوردی، شمو دمزی
 کوه مره عبادت مونید." ^{۱۳} پس موسی د خدا
 عرض کد: "خو، فرض کو که ما پیش بنی
 اسرائیل بورم و دزوا بگم که 'خدا ی بابه کلونای
 شمو مره د دیر از شمو ریی کده،' و اونا از مه

^a ۳:۸ امی ملت ها د سرزمینی زندگی موکد که او ره
 خداوند د ابراهیم و اولاده شی وعده کدد.

پُرسان کُنَه که 'نامِ ازو چی آسته؟' پس ما دَزوا چی بُوگم؟" ۱۴ و خُدا دَ مُوسیٰ گُفت: "ما اَسْتُم اَمُو که اَسْتُم. a دَ بَنی اِسْرائیل اینی رقم بُوگی: «ما اَسْتُم» مَره پیش شُمو رَبی کده. " ۱۵ خُدا بسم دَ مُوسیٰ گُفت: "امی رقم ام دَ بَنی اِسْرائیل بُوگی که 'خُداوند، یعنی خُدا ی بابَه کَلونای شُمو، خُدا ی اِبْراهیم، اِسحاق و یَعقُوب، مَره پیش شُمو رَبی کده. ' اینمی نامِ دایمی مه آسته و از نسل تا نسل دَ اینمی نامِ مَره یاد کُنید. ۱۶ بورُو و پِگِ کُته کَلونای مَرْدُمِ اِسْرائیل ره جَم کُو و دَزوا بُوگی: 'خُداوند، خُدا ی بابَه کَلونای شُمو، خُدا ی اِبْراهیم، اِسحاق و یَعقُوب دَز مه ظاهِر شُدَه گُفت که "ما دَ فِکْرِ اَز شُمو اَسْتُم و از کارای که اونا دَ مِصرِ سِرِ از شُمو کده، خِبر دَرُم. ۱۷ و ما گُفتیم که شُمو ره از

a ۱۴:۳ «ما اَسْتُم» و «خُداوند» دَ زِیونِ عِبرانی از جُمْلَه مُترادِفا آسته. و اِمکان دَره که «خُداوند» از کَلِمَه «اَسْتُم» گِرِفْتَه شُدَه بَشَه.

رَنج-و-سختی‌های که دَ مِصرِ مِیکشید بُرو مِیرم
 و شُمورِه دَ سرزمینِ کِنعانیا، حِتّیا، اَموریا،
 فِرزیا، حَوّیا و یبوسیا مُوبرم، دَ سرزمینی که
 شیر و عسل جاری آسته. ^{۱۸} و کتّه گلونای
 اسرائیل تورای تُو ره قبول مونه. پس تُو قد ازوا
 پیش پادشاهِ مِصر بورُو و دَزو بگی که 'خداوند،
 خدایِ عبرانیا، دَز مو ظاهر شده. و آلی، ای
 پادشاه، مو ره بیل که دَ اندازه سه روزه راه
 دَ بیابو بوری و دَ اُونجی بلده خداوند، خدای
 خُو قربانی کنی. ^{۱۹} لیکن ما میدنم که پادشاهِ
 مِصر شُمورِه نه میله که بورید، حتی که دستِ
 زورتو ام او ره مجبور کنه. ^{۲۰} پس ما دست
 خُو ره دراز مونم و مِصر ره قد تمامِ قدرت خُو
 میزنم و کارای عجیب دَ بینِ ازوا مونم. بعد ازو
 پادشاه شُمورِه هی مونه. ^{۲۱} و ما ای قوم ره دَ
 نظرِ مِصریا محترم جور مونم و غیتیکه از اُونجی
 بُر موشید شُمو دستِ خالی نمورید، ^{۲۲} بلکه هر
 خاتونِ اسرائیلی از همسایه خُو و از هر خاتونِ

که دَ خانِه شی بَشه، چیزای نُقره‌یی، زیوراتِ
 طَلائی و کالا بَطَلَبه و او چیزا ره دَ باچه ها و
 دُخترن خُو بُپوشَنه. دَمزی رقم شُمو مِصرِبا ره
 غارت مُونید.

خُدا دَ مُوسیٰ قُدرت مِیدیه

۴ بعد ازو مُوسیٰ دَ جوابِ خُداوند گُفت:
 ” و اگه بَنی اِسرائیل دَز مه اِعتبار نَکنه
 و دَ تورای مه گوش نَدیه و بُگه: ’خُداوند دَز
 تُو ظاهر نَشده!‘ ما چی کُنم؟ ”^۲ اوخته خُداوند
 از مُوسیٰ پُرسان کد: ” دَ دِست تُو چی آسته؟ ”
 او گُفت: ” تِیاق. ”^۳ پس خُداوند گُفت: ” او ره
 دَ رُوی زمی پورته کُو! ” و مُوسیٰ او ره دَ زمی
 پورته کد و تِیاق دَ مار تَبَدیل شُد و مُوسیٰ از
 پیشِ ازو دُوتا کد!^۴ خُداوند بسم دَ مُوسیٰ گُفت:
 ” دِست خُو ره دِراز کُو و دُم شی ره بَگیر. ”
 پس مُوسیٰ دِست خُو ره دِراز کده دُم مار ره
 گِرِفَت و مار دَ دِست شی دُوباره دَ تِیاق تَبَدیل

شُد! ^۵ اوخته خُداوند گُفت: ”ای کار ره بُکُو
 تا اونا باور کنه که خُداوند، خُدای بابَه کلونای
 ازوا، یعنی خُدای اِبراهیم، اِسحاق و یعقوب دَز
 تُو ظاهر شُدِه. “ ^۶ و خُداوند بسم دَزو گُفت:
 ”دِست خُو ره دَ تِی جیلک خُو بُکُو!“ مُوسا
 دِست خُو ره دَ تِی جیلک خُو کد و امی که او
 ره از تِی جیلک بُر کد، دید که دِست شی دَ اَثِر
 مَرَضِ کولی ^a بَرَف وَری سفید شُدِه. ^۷ و خُداوند
 گُفت: ”آلی دِست خُو ره باز دَ تِی جیلک خُو
 بُکُو.“ و مُوسا امُطور کد و دِست خُو ره
 پس کشیدِه دید که دُوباره صَحیح و سَالِم مِثِلِ
 باقی جان شی وَری جور شُدِه. ^۸ اوخته خُداوند
 دَ مُوسا گُفت: ”اگه مردُم نشانی اوّل ره قَبول
 نکد و دَز تُو گوش نَدَد، اونا دوّمَنه ره قَبول
 مونه. ^۹ لیکن اگه اونا هیچ کُدَم ازی دُو نشانی

^a ۴:۶ دَ جای «مَرَضِ کولی» دَ زِبُونِ عِبْرانی «مَرَضِ
 جلدی ساری» نوشته یه. دَ باقی کِتَاب ام معنای مَرَضِ
 کولی عَینِ چِیز آسْتِه.

ره قَبُول نَکد و دَ تورای تُو گوش نَدَد، اوخته از
 او درِیای نیل بِگیر و او ره دَ رُوی خُشکی شیو
 کُو. و امو او ره که از درِیای نیل کشیده دَ
 رُوی خُشکی دَ خون تبدیل موشه! " ۱۰ موسی
 دَ خُداوند گُفت: "یا مولا! ما هرگز توره‌گوی
 خُوب نَبُودیم؛ نه دَ سابق و نه دَ ای وختِ که
 قد بنده خُو توره گُفتی؛ ما کم توره و کُنڈ زبو
 اَسْتُم. " ۱۱ و خُداوند دَزُو گُفت: "کی آسته که
 دَ انسان زبو دَدَه؟ و کی آسته که انسان ره
 کر یا گُنگه، پینا و یا کور جور کده؟ آیا ما
 که خُداوند اَسْتُم، امی کارا ره نَکدُم؟ ۱۲ و آلی
 بورُو، ما قد ازتُو اَسْتُم و دَ زبون تُو قُدرتِ بیان
 مِیدُم، و ما تُو ره یاد مِیدُم که چی باید بُگی. "
 ۱۳ مگم موسی گُفت: "یا مولا، خاهِش مُونم،
 یگو کسِ دیگه ره رِبی کُو. هر کسی ره که
 رِبی مُوکُنی. " ۱۴ پس خُداوند دَ بله موسی قار
 شُدَه گُفت: "برار تُو هارُون از قِبیلَه لاوی، او
 توره‌گوی خُوب آسته. او امی آلی دَ راه آسته

و مییه که تُو ره بِنگره و از دیدون تُو دل شی
 خوش موشه. ^{۱۵} تُو قد ازو توره بگی و پیغام ره
 دَزو بدی و ما دَ زبونِ هر دوی شُمو قُدرتِ بیان
 میدُم و دَز شُمو نِشو میدُم که چی باید بُکنید.
^{۱۶} او بلده تُو توره گوی جور موشه و دَ جای تُو
 قد مردُم گپ میزنه. و تُو بلده ازو مثلِ خدا اَلّی
 جور موشی و هر چیزی ره که او باید بگه، تُو
 دَزو بیان کو. ^{۱۷} ای تیاق ره دَ دستِ خو بگیر
 و قد ازی امو نشانی ها ره دَ مردُم ظاهر کو.

مُوسیٰ پس دَ مصر موره

^{۱۸} بعد ازو مُوسیٰ پیش حُسر حُو یِترون پس
 آمده دَزو گفت: ”مره بیل که پس دَ مصر بورم و
 بِنگرم که قومای مه زنده آسته یا مُرده.“ یِترون
 گفت: ”بورو، بخیر بوری.“ ^{۱۹} خلاصه، وختی
 مُوسیٰ هنوز دَ سرزمینِ مدیان بود خداوند دَزو
 گفت: ”پس دَ مصر بورو، چون تمام کسای که
 میخاست تُو ره بگُشه، فوت کده.“ ^{۲۰} اوخته

مُوسَىٰ خَاتُو و اولادای خُو ره گِرِفْتَه دَ بِلَه خَر
 سَوَار کد و پَس سُون سرزَمینِ مِصر رَی شُد.
 او امچنان تَباق ره که خُدا دَزُو دَدُد، دَ دِست خُو
 گِرِفْتَه قَد خُو بُرَد. ^{۲۱} خُداوند دَ مُوسَىٰ گُفَت:
 ”وَختیکه دَ مِصر رَسیدِی، تُوخ کُو که تمامِ
 مُعجزه های ره که قُدرتِ انجامِ ازوا ره دَ دِست
 تُو دَدُم، دَ پِیش فِرَعَوَن ظاهِر کُنِی. لیکن ما
 دِلِ فِرَعَوَن ره سَخْت مُوْنَم تا که بَنیِ اِسرائیل ره
 ایلَه نَکَنه. ^{۲۲} پَس دَ فِرَعَوَن بُگِی: ‘خُداوند اینی
 رَقم مُوگَه: ”اِسرائیل، باچِه اوْلباری مه آسْتَه.
^{۲۳} ازِی خاطر ما دَز تُو اَمْر مُوْنَم: باچِه مَره ایلَه
 کُو تا که او مَره خِدْمَت کنه. اگه تُو سرکشی
 کنی و او ره ایلَه نَکنی، اوخته ما باچِه اوْلباری
 از تُو ره مُوگُشُم. ” “ “ ^{۲۴} دَ اَمْرُو وَخت، دَ یِگ
 کاروان-سرای دَ بَینِ راه خُداوند قَد مُوسَىٰ سر
 خورد و میخاست که او ره بُکُشه. ^{۲۵} اوخته
 صَفورا یِگ سَنگِ تیز ره گِرِفْتَه باچِه خُو ره
 خَتَنه کد و قَد پُوستِ مُنْثی شُدَه دَ پایِ مُوسَىٰ

ملیده گفت: "اینه، تُو واقعاً بلده ازمه یگ شوی
خُون آستی!"^{a ۲۶} پس خُداوند او ره ایله کد. دَ
او غیت صَفورا از خاطرِ رَواجِ ختنه او ره "شوی
خُون" گفت.

^{۲۷} دَ او غیت خُداوند دَ هارون گفت: "بلده
استقبالِ برارِ خُو موسیٰ دَ بیابو بورو." و هارون
رفت و قد ازو دَ کوه حوریب یعنی دَ "کوه خدا"
رُوی دَ رُوی شد و او ره ماخ کد. ^{۲۸} بعد ازو
موسیٰ تمامِ تورای ره که خُداوند دَ وختِ رِبی
کدون شی دَ مصر دَزو گفتد، دَ هارون نقل کد.
موسیٰ امچنان پگِ نشانی های مُعجزه آمیز ره
که خُداوند دَز شی امر کدد، دَ هارون بیان کد.
^{۲۹} پس موسیٰ و هارون رفته پگِ کته کلونای

^{a ۲۵: ۴} ایطور معلوم موشه که ام خودِ موسیٰ و ام باچه
شی تا هنوز ختنه نَشده بود. امکان دَره که خُداوند ای
کوتاهی موسیٰ ره دَزو گناه حساب کده او ره تهدید کده
بشه. مگم صَفورا ای کمبودی ره قد ختنه کدونِ باچه خُو
پوره کد و موسیٰ ره از مرگِ نجات دَد.

بنی اسرائیل ره جَم کد. ۳۰ اوخته هارون تمام
 تورای ره که خُداوند دَ موسیٰ کُفتد، نقل کد
 و موسیٰ امو نشانی ها ره دَ پیشِ رُوی مردُم
 انجام دَد ۳۱ و مردُم باور کد. وختی اونا شنید
 که خُداوند دَ فکرِ بنی اسرائیل آسته و دَ مُصِیبت
 های ازوا تَوَجُّه کده، اونا رُوی دَ خاک اُفتده خُدا
 ره عِبادت کد.

موسیٰ و هارون دَ دربارِ فرعون

۵ بعد ازی چیزا موسیٰ و هارون پیشِ
 فرعون رفت و دَزُو کُفت: ”خُداوند، خُدای
 اسرائیل اینی رقم مُوگه: ’قوم مَره ایله کُوتاکه
 اونا دَ بیابو بوره و دَ اُونجی مَراسِمِ عید ره
 دَ اِحترام ازمه نِگاه کُنه.‘ ” ۲ فرعون کُفت:
 ”خُداوند کی آسته که ما دَ تورای شی گوش بَدُم
 و اسرائیل ره ایله کُنم؟ ما خُداوند ره نَمینخشم
 و اسرائیل ره ام ایله نَمونم. ” ۳ موسیٰ و هارون
 کُفت: ”خُدای عبرانیا دَز مو ظاهر شُدِه. لُطفاً

مو ره بیل که سه روزه راه دَ بیابو سفر کنی تا
 دَ اُونجی بلده خُداوند، خُدای خُو قربانی کنی.
 نشنه که او مو ره دَ وسیله مَرَض و یا جنگ
 نابود کنه. ”^۴ پادشاهِ مصر دَ موسی و هارون
 گفت: ”چرا بنی اسرائیل ره از کارای شی بیکار
 مَونید؟ بورید پس دَ وظیفه خُو!“^۵ فرعون بسم
 گفت: ”اونه، تعدادِ مردمِ شُمو آلی دَ مُلک کلو
 شُده و شُمو میخاهید که اونا دِست از کارای خُو
 بکشه.“^۶ دَمزُو روز فرعون دَ ناظرای مصری
 و سرکارگرا مردمِ عبرانی اینی رقم امر کد:
 ”^۷ دیگه دَ مردمِ بلده جور کدون خِشت کاه ندید!
 بیلید که خودون شی رفته بلده خُو کاه جَم کنه.
 ”^۸ مگم تعدادِ خِشتای که اونا تیار مونه، امو
 تعدادِ سابق بشه. تعدادِ خِشتای شی ره هیچ کم
 نکنید، چُون اونا تُمبل آسته. امزی خاطر اونا
 فریاد مونه و مُوگیه: ’مو ره بیل که بوری تا بلده
 خُدای خُو قربانی کنی.‘^۹ کار ره بلده امزی نفرا
 سخت تر کنید تا که اونا دَ وظیفه خُو مصروف

بَشَه و دَ توراى دروغى تَوَجُّه نَدَشْتَه بَشَه. ”
 ۱۰ پس ناظِرًا و سرکارگرای ازوا دَ بُرو رفته دَ
 مردُم گُفت: ”فِرْعَوْن امى رقم مَوگَه: ’ ازى پس
 ما دَز شُمُو کاه نَمِيدُم. ۱۱ خودون شُمُو بورید و
 از هر جای که موشه کاه جم کُنید. و کار شُمُو ام
 باید پوره بَشَه. ” ۱۲ پس بنى اسرائیل دَ سراسرِ
 مِصر تیت پَرک شُد تا که پَلال ره از زمى دَ جای
 کاه جَم کنه. ۱۳ و ناظِرًا اونا ره رُفنده مَوگُفت:
 ”کارِ روزانِه خُو ره پوره کُنید، مِثلِ وختای که
 بلده شُمُو کاه دده موشد. ” ۱۴ و ناظِرًا مِصرى
 که دَ وَسِيلَه فِرْعَوْن تَعیین شُد، سرکارگرای بنى
 اسرائیل ره مِيزد و مَوگُفت: ”چرا کارای روزانِه
 خُو ره مِثلِ سابق، دِیروز و اِمروز پوره نکدید؟“
 ۱۵ سرکارگرای بنى اسرائیل دَ پيش فِرْعَوْن رفت
 و شِکایت کده گُفت: ”چرا قد غلامای خُو
 اى رقم رفتار مونی؟ ۱۶ بلده غلامای تُو هیچ
 کاه دده نَموشه و مَوگیه، ’خِشت جور کُنید!‘
 اونا غلامای تُو ره مِيزنه، دَ حالیکه گناه از

ناظرای تُو آسته. ” ۱۷ مگم فرعون گُفت: ” شُمو
 ثمبل آستید، دَ حقیقت شُمو کلو ثمبل آستید!
 ازی خاطر شُمو مُوگید: ’ مو ره بیل که بوری
 تا بلده خُداوند قُربانی کنی. ’ ۱۸ آلی بورید دَ
 سرِ کار خُو، مگم گاه دَز شُمو دده نَموشه و
 تعدادِ خِشتا ام باید دَ اندازه سابق جور شُنه. ”
 ۱۹ سرکارگرای بنی اسرائیل دید که اونا بد دَ
 چنگ آفتده، چُون فرعون دَزوا گُفت: ” از حسابِ
 روزانه خُو دَ جور کدونِ خِشتا هیچ کم نکُنید. ”
 ۲۰ وختیکه از پیشِ فرعون بُرو میمد، اونا قد
 موسیٰ و هارون که مُنتظِرِ ازوا بُود، رُوی دَ رُوی
 شد. ۲۱ و سرکارگرا دَزوا گُفت: ” خُداوند شُمو
 ره بِنگره و دَ بله شُمو قضاوت کنه، چُون شُمو
 مو ره دَ نظرِ فرعون و نفرای شی بد کدید تا
 اونا ازمو نَفرت دشته بشه. و شُمو دَ دستِ ازوا
 شمشیر دَدید تاکه اونا مو ره بُکُشه. ”

شکایتِ موسیٰ دَ پیشِ خدا

۲۲ پس موسیٰ دَ حُضُورِ خُداوندِ اَمَدِه کُفت:

”یا مَولا! چَرا ای بَلا رِه دَ سِرِ امزی قَوم اُوردی؟
و بَچی مَرِه دَ اینجی رِبی کدی؟“ ۲۳ از وختیکه
دَ دِیرِ فِرَعَوَن رِفْتُم و پِیغام تُو رِه رَسَنَدُم، اُو دَ
بِلِه ازی قَوم ظَلَم مُونِه و تُو دَ دادِ قَوم خُو هِیچ
نَمِیرِسی.“

۱ اوخته خُداوند دَ موسیٰ کُفت: ”آلی
۶ مِینگری که ما قد فِرَعَوَن چی کار مُونُم.
اُو بخاطرِ دِستِ زورَتوی مِه بَنیِ اِسرائیل رِه
ایله مُونِه و بخاطرِ دِستِ پُرَقُدَرت مِه اونا رِه
از سرزمینِ خُو بُر مُونِه.“

۲ و خُداوند دَ توره خُو اِدامه دَدِه دَ موسیٰ کُفت:
”ما خُداوند اَسْتُم. ۳ ما دَ اِبِراهِیم، اِسحاق و
یَعقُوب دَ عِنوانِ خُدايِ قَادِرِ مُطَلَقِ ظاهِرِ شُدُم،

مگم نام از خود خُو، یعنی 'خداوند'^a ره دزوا
 معلومدار نَکدُم. ^۳ امچنان ما قد ازوا عهد بسته
 کدُم که سرزمینِ کِنعان، یعنی اُمو جای ره که
 اونا دَ اُونجی مِثِلِ بیگنه اَلّی زندگی مُوکد،
 دزوا بَخشِش کُنم. ^۵ دیگه ای که، ما ناله های
 بنی اسرائیل ره شَنِیدُم که مِصرِیا اونا ره دَ
 غلامی اَندخته، لیکن عهد مه دَ یاد مه آسته.
^۶ ازی خاطر دَ بنی اسرائیل بُگی که 'خداوند
 مُوگیه: "ما خداوند اَسْتُم و شُمو ره از زیرِ یُوغ
 کارِ اِجبارِ مِصرِیا خلاص کده از غلامی ازوا آزاد
 مُونم. ما شُمو ره دَ زورِ بازوی قوی و دَ وسیله
 قضاوت های بزرگ باخرید کده نجات میدیُم
^۷ و شُمو ره قوم خُو جور کده خُدای شُمو موشم.
 دَ اُو غیت شُمو میدنید که ما خداوند، خُدای
 شُمو اَسْتُم که شُمو ره از زیرِ یُوغ کارِ اِجبارِ

^a ۶:۳ بلده معلوماتِ کلوتر دَ باره نام "خداوند" دَ فصل

۳ آیه ۱۳ تا ۱۵ رُجوع کُنید.

مِصرِبا آزاد کدُم. ^۸ و ما شَمو ره دَ امزُو سرزمی
 مُوبرُم که وعده شی ره دَ اِبراهیم، اِسحاق و
 یعقوب دده بُودُم و اُو جای ره بِحیثِ مُلکیت دَز
 شَمو میدُم. ما خُداوند اَسْتُم. ” ” ” ” ^۹ پس مُوسی
 اُمُو رِقْم دَ بَنی اِسرائیل نَقْل کد، مگم اونا کم
 روحیه بُود و بِخاطرِ ظَلْم و سِتَمِ مِصرِبا دَ توره
 مُوسی گوش نَدَد.

۱۰ بعد ازو خُداوند دَ مُوسی اَمْر کد: ” بسم ”
 دَ پِیشِ فِرْعَوْن، یعنی پادشاهِ مِصرِ بورُو و دَزُو
 بُگی که بَنی اِسرائیل ره از مُلک خُو ایله کنه. ”
 ۱۲ لیکن مُوسی دَ جَوَابِ خُداوند گُفت: ” اونه،
 بَنی اِسرائیل که دَ گُفته مه گوش نَموکنه، پس
 فِرْعَوْن چَطور از اید مه مُوشه، دَ حالیکه ما یگ
 سُخِرانِ خُوب نیسْتُم؟ ” ^a

^a ۶:۱۲ دَ نُسَخِه اَصْلی مُوگیه ” دَ حالِ که ما از لب ناختنه
 اَسْتُم. ”

۱۳ خلاصه، خداوند قد موسی و هارون توره گفته دزوا د باره بنی اسرائیل و فرعون پادشاه مصر حکم دد تا بنی اسرائیل ره از سرزمین مصر برو بیره.

پُشت نامه موسی و هارون

۱۴ اینیا کته کلونای خانوارِ بابَه کلونای بنی اسرائیل بُود:

باچه‌های رتوبین، باچه کته اسرائیل^a اینیا بُود: حنوک، فلو، حصرون و گرمی. از هر کدم ازیا یگ اولادِ بابَه جور شد.

۱۵ باچه‌های شمعون اینیا بُود: یموئیل، یامین، اوهد، یاخین، صوخر و شائول که آبه شائول کنعانی بُود. از هر کدم ازیا یگ اولادِ بابَه جور شد.

^a ۱۴:۶ اسرائیل یعنی یعقوب.

۱۶ و اینیا نام های باچه های لاوی دَ تَرْتِیبِ تَوْلِدِ
ازوا بُود: چَرشون، قُھات و مِراری. لاوی
دَ سِنِ یِگ صد و سی و هفت سالگی
رَسید.

۱۷ باچه های چَرشون اینیا بُود: لِبْنی و
شِمعی که از هر کُدمِ ازیا یِگ اولادِ
بابه دَ و جُود اَمَد.

۱۸ باچه های قُھات اینیا بُود: عَمرام،
یصهار، جِبرون و عَزْبِئیل. قُھات دَ
سِنِ یِگ صد و سی و سه سالگی
رَسید.

۱۹ باچه های مِراری اینیا بُود: مَحلی و
مُوشی. اینیا اولادِ بابه های لاوی
دَ مُطابِقِ نسل های ازوا بُود.

۲۰ اوخته عَمرام قد عَمِه خُو یوکاِبِد
توی کد و یوکاِبِد بِلدِه شی هارون
و مُوسی ره زَبید. و عَمرام دَ سِنِ

یگ صد و سی و هفت سالگی
رسید.

۲۱ باچه‌های یصهار اینیا بُود: قورح،
نافج و زکری.

۲۲ باچه‌های عَزِیئیل اینیا بُود:
میشائیل، ایلصافان و ستری.

۲۳ هارون قد الیشابع، یعنی
دُخترِ عمیناداب و خوارِ نحشون
توی کد. الیشابع بلده هارون
چار باچه دَ دُنیا اُورد: ناداب،
ابیهُو، العازار و ایتامار.

۲۴ باچه‌های قورح اینیا بُود: اسیر،
القانه و ابیاساف. اینمیا
اولادِ بابِه های خانوارِ قورح
بُود.

۲۵ العازار باچه هارون قد یکی
از دُخترِونِ فُوتیئیل توی
کد و اونا صاحبِ یگ

باچه دَ نامِ فینحاس شد.
اینمیا کته کلونای خانوارِ بابه
کلونای لاویا دَ مُطابقِ اولادِ
بابه های ازوا بُود.

۲۶ هارون و موسیٰ که دَ باله ذکر شده
امو کسای آسته که خداوند دزوا گفتد: ”بنی
اسرائیل ره قد تمام طایفه های شی از سرزمین
مِصر بُرو بیرید.“ ۲۷ اونا کسای بُود که دَ پیش
فرعون پادشاهِ مِصر رفت و پیغامِ خداوند ره
دزو رسنده گفت: ”بنی اسرائیل ره ایله کو.“
۲۸ و او امو روز بُود که خداوند دَ سرزمینِ مِصر
قد موسیٰ توره گفت.

۲۹ خداوند بسم دَ موسیٰ امر کده گفت: ”ما
خداوند آستُم. هر چیزی که ما قد تو موگم، تو دَ
فرعون پادشاهِ مِصر بُگی.“ ۳۰ لیکن موسیٰ دَ
خداوند گفت: ”ما توره گوی خوب نیستُم. پس
فرعون چطور دَ تورای مه گوش بدیه؟“

۱ و خُداوند دَ مُوسَى گفت: "اینه، ما تُو
 ره دَ نَظَرِ فِرْعَوْنِ خُدا اَلّی جور مُونُم و برار
 تُو هارُونِ مِثْلِ پِیغمبرِ وَری توره‌گوی تُو موشه.
 ۲ هر چیزی که دَز تُو مُوگُم، دَ برار خُو هارُونِ
 بُگی تا او پَگِ تورا ره دَ فِرْعَوْنِ بُگیه و اُو بَنی
 اِسرائیل ره از سرزمینِ خُو آزاد کنه. ۳ لیکن ما
 دِلِ فِرْعَوْنِ ره سخت مُونُم و علامتِ ها و مُعجزه
 ها ره دَ سرزمینِ مِصرِ کَلو ظاهرِ مُونُم. ۴ و ازی
 که فِرْعَوْنِ دَ تورا ی شُمو گوش نَمیدیه، ما دِست
 خُو ره دَ خِلافِ مِصرِیا دِراز کده اونا ره مَجازات
 مُونُم و طایفه‌های قومِ خُو، یعنی بَنی اِسرائیل
 ره دَ وَسِیلَه قضاوتِ های بُزرگ از مُلکِ مِصرِ
 بُرو میرُم. ۵ وختیکه بَنی اِسرائیل ره قد دِستِ
 پُر قُدرتِ خُو از بَینِ مِردُمِ مِصرِ بُرو مُوبرُم، دَ
 اُو غَیتِ مِصرِیا مُوفامه که ما خُداوند اَسْتُم."
 ۶ پس مُوسَى و هارُونِ چیزی ره که خُداوند اَمَر
 کُدد، انجام دَد. ۷ مُوسَى هشتاد و هارُونِ هشتاد

و سه ساله بود که اونا د پیش فرعون رفته توره
مؤگفت.

تیاقِ هارون

^۸ اوخته خداوند د موسی و هارون گفت:
^۹ ”وختیکه فرعون د ز شمو موگه: ’یگو معجزه
نشو بدید، ’ پس د هارون بگی که تیاق خو ره د
پیش روی فرعون د زمی پورته کنه و تیاق د مار
تبدیل موشه. “ ^{۱۰} موسی و هارون د دیر فرعون
آمده امر خداوند ره انجام دد، یعنی هارون تیاق
خو ره د پیش روی فرعون و نفرای شی د زمی
اندخت و تیاق د مار تبدیل شد. ^{۱۱} مگم فرعون
حکیمما و جادوگرای مصری ره حاضر کد و اونا
ام توسط سحر و جادوی خو امی کار ره کد.
^{۱۲} هر کدم ازوا تیاق خو ره د زمی پورته کد
و اونا د مار تبدیل شد. مگم تیاقِ هارون پگ
تیاقای جادوگرا ره قورت کد. ^{۱۳} لیکن امو رقم

که خُداوند گفتد، دِلِ فِرْعَوْنَ هنوز ام سخت بُود
و دَ تورای ازوا گوش نکد.

بِلايِ اوّل

۱۴ خُداوند دَ مُوسَى گفت: ”دِلِ فِرْعَوْنَ سخت
آسته؛ اُو مردُم ره ايله نمونه. ۱۵ صَباح گاه دَ
پیشِ فِرْعَوْنَ بورُو و غِيتِيکه اُو دَ لبِ آو مورِه،
تُو دَ بَعْلِ دريای نِيل اِيسته شو تا قد شی رُو
دَ رُو شَنِی. تِياقِي ره که دَ مار تَبْدِيل شُدَد،
دَ دِست خُو گِرِفْتَه قد خُو بِير. ۱۶ اوخته دَزُو
بُگِي: ’خُداوند، خُدايِ عِبْرانِيا مَرِه دَ پِيشِ ازتُو
رَبِي كَدِه. اُو مُوگَه: ”قَوْمِ مَرِه ايله كُو که اونا
دَ بِيابو بورِه و مَرِه عِبَادت كَنِه. ” مِگَم تا آلِي
ره تُو از اِيد شی نَشْدِي. ۱۷ خُداوند بَسْمِ مُوگَه:
”دَ وَسِيلَه امزِي كار، تُو مُوفامِي که ما خُداوند
اَسْتُم: آلِي ما قد امزِي تِياقِي که دَ دِست مه آسته،
دَ آوِ دريای نِيل مِيَزْنُم و آو دَ خُون تَبْدِيل مُوشِه.
۱۸ ماهي های دريای نِيل مُومَرِه و آوِ دريا گَنْدِه

مُوشه و مِصْرِیا رَغَبَتِ شِی نَمُوشه که از آو دریا
وُچی کُنَه. ” ” ”

۱۹ بعد از و خُداوند دَ مُوسِی گُفت: ” دَ هَارُون
بُگی که تِیاقِ خُو ره بَگیر و آو ره قد دِست
خُو دَ سِرِ تمامِ آوهای مِصرِ دِراز کُو، یعنی دَ
بِلَه پَگِ دریا ها، جوی ها، نَور ها و دَ سِرِ تمام
خَوضِ های آو تا که اونا دَ خُونِ تَبْدیلِ شُنَه. دَ
تمامِ سِرِزمینِ مِصرِ خُونِ بَشَه حَتِی دَ مَنَه ظِرْفای
چوبی و دَ کُوزه های گِلی. ” ” ۲۰ پس مُوسِی و
هَارُون اُمُو رَقْمِیکَه که خُداوند اَمَرِ کُدُد، عمل
کد. هَارُون دَ حُضُورِ فِرْعَوْن و خِدْمَتگارانِ شِی
قد تِیاقِ خُو دَ آوِ دریا ی نِیلِ زَد و آو دَ خُونِ تَبْدیلِ
شُد. ۲۱ ماهی های که دَ دریا بُود مُرد و آوِ دریا ی
نِیلِ گَنده شُد و مِصْرِیا دِیکَه نَتَنِست که آو شِی
ره وُچی کُنَه. دَ سراسِرِ مِصرِ دَ جای آو خُونِ
بُود، ۲۲ لیکِن جادُوگرای مِصرِ امِ قد جادُوهای
خُو اَمی کارا ره کد. پس دِلِ فِرْعَوْنِ سَخْت تَر شُد
و آو دَ توره هَارُون و مُوسِی گُوش نَدَد. فقط اُمُو

رقم که خُداوند گفتند. ^{۲۳} و فِرْعَوْنِ بَدُونِ ازی که کُدم تَوَجُّه کنه، خیال خُو ره ام نه اُورد و پس دَ قصر خُو رفت. ^{۲۴} از اوخته، پگِ مِصرِیا دَ بغلِ دریای نیل چاه می‌کند، چراکه اونا از آوِ دریا وُچی نَمیتنست. ^{۲۵} از روزی که خُداوند دریای نیل ره زَد، هفت روز تیر شد.

بَلایِ دوّم

۱ پس خُداوند دَ مُوسَى گفت: ”بورو دَ پیش فِرْعَوْنِ و دَزُو بَگی که خُداوند اینی رقم مُوگیه: ”قوم مَره بیل که بوره و مَره عِبادت کنه. ^۲ و اگه از رِبی کدونِ ازوا سرپیچی کنی، ما سرزمین تُو ره دَ بَلایِ قوقری گِرِفَتار مُونم. ^۳ دریای نیل دَ اندازه از قوقری پُر مُوشه که از آو بُر شده دَ قصرِ تُو مییه و دَ اُتاقِ تُو و جاگه خاو تُو هُجُوم مُونه، امچنان دَ خانه های خِدْمَتگَرای تُو و قوما ی تُو و حتی دَ تَندُورا و دَ تَغاره های خَمیرِ دَر مییه. ^۴ قوقریا دَ بِلَه

خود تُو، مردُم تُو و تمامِ خِدْمَتگَرایِ تُو قِرْتَکِ
 مِیَزَنَه. " " " " ۵ بعد از و خُداوند دَ مُوسِیٰ کُفَت:
 " دَ هَارُونِ بُوگی که، تِیاقِ خُو رِه قَد دِستِ خُو
 طَرَفِ جویِ ها، دریا ها و نَوْرِ ها دِرَازِ کَنه تا که
 قوقریا از آو بَر و بییه و دَ تمامِ سِرزَمِینِ مِصرِ تِیتِ
 شَنه. " ۶ پَسِ هَارُونِ دِستِ خُو رِه دَ بِلَهِ آوهایِ
 مِصرِ دِرَازِ کَد و قوقریا بَر شُدَه تمامِ سِرزَمِینِ
 مِصرِ رِه پُر کَد. ۷ مِگَم جادُوگَرا ام قَد جادُویِ
 خُو امی کار رِه کَد، یعنی قوقریا رِه دَ سِرزَمِینِ
 مِصرِ پِیدا کَد. ۸ اوختَه فِرْعَوْنِ مُوسِیٰ و هَارُونِ
 رِه طَلَبِ کَدَه کُفَت: " دَ حُضُورِ خُداوند دُعا کُنید
 که ای قوقریا رِه از مِه و از مردُمِ مُلکِ مِه
 دُور کَنه و ما مردُمِ شُمُو رِه ایلَه مُونُم تا که اونا
 بوره و بِلَدَه خُداوند قُرْبانِی کَنه. " ۹ مُوسِیٰ دَ
 جَوَابِ فِرْعَوْنِ کُفَت: " تَعیینِ کَدونِ وختِ دَ دِستِ
 خود تُو یَه که ما چی غَیتِ بِلَدَه خود تُو و بِلَدَه
 خِدْمَتگَرایِ تُو و قَوْمِ تُو دُعا کَنم تا که قوقریا
 از پِیشِ از تُو و از پِگِ خانَههایِ تُو دُور شَنه و

اونا فقط دَ دریای نیل پیدا شنه. " ۱۰ فرعون
 گفت: "صباح. " پس موسیٰ دَ جواب شی دَد:
 "خاهش تو پوره موشه تا بدنی که هیچ خدای
 وجود ندره مثل خداوند، خدای مو. ۱۱ قوقریا
 از پیش از تو و از منہ خانه‌های تو و از خدمتگارا
 و از مردم تو دور موشه؛ تنها دَ دریای نیل باقی
 مومنه. " ۱۲ پس موسیٰ و هارون از پیش فرعون
 برو بُر شد و موسیٰ دَ درگاهِ خداوند از خاطرِ
 قوقریا که فرعون دُچارِ ازوا بود، فریاد کده دُعا
 کد. ۱۳ و خداوند دَ مطابقِ دُعی موسیٰ عمل
 کد و قوقریا از خانه ها، از آغیلا و از زمینا
 از بین رفت. ۱۴ و مردم اونا ره ٹول ٹول کد و
 تمامِ جای‌ها ره بوی بد گرفت. ۱۵ مگم وختیکه
 فرعون از شرِ قوقریا آرام شد، باز امِ دلِ خو ره
 سخت کد و دَ تورای موسیٰ و هارون گوش نَدَد،
 فقط امو رقمیکه خداوند گفتد.

بلای سیوم

۱۶ بعد از و خداوند د موسیٰ گفت: ” د هارون بگی که تیاق خو ره د خاک زمی بزَن تاکه خاک د سراسرِ مصر د لشکرِ پاشه ها تبدیل شنه. ” ۱۷ و اونا امورِ رقم کد: هارون تیاق ره قد دست خو دراز کده خاک زمی ره زد و جسمِ تمام انسانا و جانورا پُر از پاشه شد، چون تمامِ گرد و خاکِ سرزمینِ مصر پاشه جور شد. ۱۸ جادوگرا ام قد قدرت های جادوگری خو کوشش کد که امی کار ره کنه، مگم اونا نتنست و پاشه ها د بِلَه انسان و حیوان باقی مند. ۱۹ پس جادوگرا د فرعون گفت: ” دست خدا دزی کار آسته. ” لیکن فرعون باز ام سنگدل مند و د تورای موسیٰ و هارون گوش ندد، امورِ رقمیکه خداوند پیشگویی کدد.

بَلای چارم

۲۰ بعد از و خداوند د موسی گفت: "صباح گاه
باله شو و غیتیکه فرعون د لب دریای نیل موره
د پیش روی شی ایسته شو و دزشی بگی که
'خداوند اینی رقم موگه: "قوم مَره ایله کوتاکه
اونا بوره و مَره عبادت کنه. ۲۱ و اگه اونا ره
ایله نکنی، اوخته لشکر اوخلی ره د بله ازتو و
خدمتگاری تو، د بله مردم تو و د خانه‌های تو
ربی مونم و خانه‌های پگ مصریا و زمینای ازوا
پر از اوخلی موشه. ۲۲ مگم دمزو روز ما منطقه
جوشن ره که جای بود-و-باش بنی اسرائیل
آسته، جدا مونم تاکه هیچ اوخلی د اونجی نبشه
و تا بدنی که ما خداوند امزی سرزمی آستم.
۲۳ و ما بین قوم ازتو و قوم از خود فرق میلیم.
صبح ای معجزه ظاهر موشه!" ۲۴ و خداوند
امو رقم کد: لشکر کته اوخلی د قصر فرعون،
د خانه‌های درباریا و تمام سرزمین مصر آمد

و تمامِ زمینِ مصر از خاطرِ اوخلی خراب شد.

^{۲۵} پس فرعون موسیٰ و هارون ره گوی کده گفت: "بورید و دَمِنِه سرزمینِ مصر دَ خدای خُو قربانی کنید!" ^{۲۶} لیکن موسیٰ دَ جواب شی گفت: "دُرست نییه که مو امی کار ره بکنی، ازی که مو بلده خداوند، خدای خُو چیزی ره قربانی مونی که دَ نظرِ مصریا زشت آسته. و اگه مو دَ پیش روی مردمِ مصر چیزی ره قربانی کنی که اونا بد مینگره، آیا اونا مو ره سنگسار نموکنه؟" ^{۲۷} مو باید دَ اندازه سه روزه راه دَ بیابو سفر کنی و مطابقِ امرِ خداوند دَ بیابو بلده خداوند خدای خُو قربانی کنی.

^{۲۸} فرعون گفت: "ما شمو ره ایله مونم تا که دَ بیابو بورید و بلده خداوند، خدای خُو قربانی تقدیم کنید. لیکن کلو دور نشنید. پس آلی بلده ازمه دُعا کنید." ^{۲۹} موسیٰ گفت: "ما از اینجی که بُر شدُم، دَ پیشِ خداوند دُعا مونم و صبح امی لشکرِ اوخلی از تو، از خدمتگاری

تُو و از مردُمِ مصرِ دُورِ مُوشه. لیکن احتیاط
 کُو که بسمِ مو ره بازی نَدی و بنی اسرائیل
 ره باز ام از رفتو و قُربانی کدو بلده خُداوند
 مانع نشنی. ” ۳۰ پس مُوسیٰ از پیشِ فرعون
 بُرو رفته دَ حُضُورِ خُداوند دُعا کد ۳۱ و خُداوند
 دُعای مُوسیٰ ره قَبُولِ کده تمامِ اوخلی ره از
 پیشِ فرعون و از خِدمتگارا و مردُمِ شی دُور
 کد و هیچ کدَم شی باقی نَمند. ۳۲ مگم فرعون
 ایمدفعه باز ام سنگدل شد و مردُمِ اسرائیل ره
 ایله نکد.

بِلايِ پَنجُم

۹ بعد ازو خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت: ” پیشِ
 فرعون بورو و دَزُو بُگی که خُداوند،
 خُدایِ عبرانیا مُوگه، ’قَوْمِ مَرِه ایله کُو تاکه اونا
 بوره و مَرِه عِبَادت کنه. ۲ لیکن اگه اونا ره
 اجازه نَدی که بوره و بسمِ اونا ره نگاه کنی،
 خُداوند دِستِ خُو ره دَ بِلِه مالایِ تُو که دَ

بُرُو آسْتَه، دِرَاز مُونَه و آسپْهَا، خَر هَا، اُشْتَرَا،
 گَاوَو و رَمَه هَای تُو رَه دَ مَرَضِ وُبا گِرِفْتار مُونَه.
 ۴ و لے خُداوند دَ بَیْنِ مَالِ اِسْرَائِیلِ و مَالِ مِصرِ
 فَرَقِ مِیلَه کَه حَتّی یَگ حَیْوانِ امِ از بَنیِ اِسْرَائِیلِ
 نَمُوْمُرَه. ” ۵ پَس خُداوند وختِ امزِی کارِ رَه
 تَعیینِ کَدَه کُفْت: ” ما، خُداوند امی بَلَا رَه صَباحِ
 نازِلِ مُونُم. ” ۶ دَ رُوزِ دِیْگَه شِی خُداوند چِیزِی رَه
 کَه کُفْتُدِ عَمَلِی کَد و تَمامِ مالا و گَلَه هَای مِصرِیا
 از بَیْنِ رَفْت، لِیکنِ از چارِبایایِ بَنیِ اِسْرَائِیلِ هِیچِ
 کُدَم شِی نَمُرَد. ۷ اوختَه فِرْعَوْنِ نَفْرایِ خُو رَه رِبی
 کَد و فامِیدِ کَه از چارِبایایِ بَنیِ اِسْرَائِیلِ حَتّی
 یَگ شِی امِ نَمُرَدَه. مَگَم دِلِ فِرْعَوْنِ بازِ سَخْتِ
 شُد و اُو بَنیِ اِسْرَائِیلِ رَه ایلَه نَکَد.

بَلایِ شَشُم

۸ بَعدِ ازُو خُداوند دَ مُوسِی و هَارُونِ کُفْت: ”
 مُشْتِ هَای خُو رَه از دُودِ کَه بَغْلاِی کُورَه رَه
 گِرِفْتَه پُر کُنِید و مُوسِی اُو رَه دَ نَظَرِ فِرْعَوْنِ دَ هَوا

پاش بدیه. ^۹ اوخته او د بَلَه تمام سرزمینِ مصر
 مثلِ گرد-و-خاک تیت موشه و د جانِ انسان و
 حیوان دانه های ریمتو پیدا مونه. ^{۱۰} پس اونا
 دود ره از یگ کوره گرفته د حُضورِ فرعون
 ایسته شد و موسیٰ دود ره د هوا پاش دد و
 دود د روی جانِ انسان و حیوان دانه های ریمتو
 و بیخ کته پیدا کد. ^{۱۱} جادوگرا از خاطرِ دانه ها
 نتنست د پیشِ موسیٰ ایسته شنه، چون دانه ها
 د بَلَه جادوگرا و پگِ مصریا بود. ^{۱۲} مگم امو
 رقمیکه خداوند گفتد، او فرعون ره سنگدل کد
 و فرعون از آیدِ موسیٰ و هارون نشد.

بَلای هفتم

^{۱۳} بعد ازو خداوند د موسیٰ گفت: ”صباح گاه
 باله شو و د برابرِ فرعون ایسته شده د زشی بگی
 که خداوند، خدایِ عبرانیا موگه، قوم مَره ایله
 کو تا که اونا بوره و مَره عبادت کنه. ^{۱۴} اگه نه،
 ایمدفعه ما تمامِ بلاهایِ خو ره د سرِ ازتو و

غُلامای تُو و قَوْمِ تُو میرُم تا بدنی که دَ تمام
 دُنیا مِثْلِ ازمه وَری هیچ خُدای نییه. ۱۵ اگه ما
 دِست خُو ره دَ بِلِه ازتُو و مردُمای تُو دِرِاز کده
 شُمو ره دَ مَرَضِ وُبا گِرِفْتار مُوکُدُم، تا آلی ره
 شُمو از بِلِه زمی پای پاک گُم مُوشدِید. ۱۶ لیکن
 تُو ره بِلِدِه امزی مقصد تا آلی ره زنده نِگاه کُدُم،
 تا که قُدرت خُو ره دَز تُو نِشو بَدِیم و تا نام مه
 دَ تمام دُنیا شِنَخْتِه شُنِه. ۱۷ مگم تا هنوز ام تُو
 خود ره دَ برابرِ قَوْمِ ازمه کُتِه کُتِه مُونی و اونا
 ره ایله نَمونی. ۱۸ دَمزی دَلِیل، صَباح دَمزی
 وخت اِبطور زَالِه^a کُتِه کُتِه از آسمو مُوبارَنُم که
 دَ طُولِ تَارِیخِ مِصر، از بُنیادِ مُلک تا آلی ره دِیده
 نَشُدِه. ۱۹ و آلی دَ مردُم خُو پِیغام رِیی کُو که
 تمام حِیوانا و چِیزای ره که دَ بُرو دَری جَم کده
 دَ خانه ها بَیره. چُون وختیکه زاله مُوباره هر
 اِنسان و حِیوانِ که دَ آغِیل و خانه حِفظ نییه،

^a ۹:۱۸ ژاله و یا جاله ام گفته مُوشه.

بَلَكِه دَ بَرُو مَنده، اُونَا از بَيْن موره. ” ۲۰ اَمُو
 نفرای فِرَعُون كه از اَخْطَارِ خُداوند ترس خورد،
 اُونَا چارپايای خُو ره قد خِدْمَتگَارای خُو دَ خانه
 ها و قوتونا اُورد. ۲۱ مِگَم اُو كَسای كه دَ كَلَامِ
 خُداوند تَوَجُّه نَكْد، اُونَا غُلاما و مالای خُو ره دَ
 بَرُو ايله ايشت.

۲۲ اوخته خُداوند دَ مُوسى كُفت: ” دِست خُو
 ره سُون اَسْمُو دِرَاز كُوتا دَ تَمَامِ مُلْكِ مِصر زاله
 بُبَارِه، دَ بَلِه اِنسان و حَيوان و دَ بَلِه تَمَامِ گِياه
 ها دَ پِگ سِرزَمِينِ مِصر. ” ۲۳ پَس مُوسى تِياقِ
 خُو ره سُون اَسْمُو دِرَاز كَد و خُداوند گُرگُردِراغِ
 و زاله رِيبى كَد و اَتَشَكِ ام دَ زَمى زَد. دَ اَمزى
 رَقْمِ خُداوند دَ سِرزَمِينِ مِصر زاله بَارَند. ۲۴ زَالِه
 كَلو شَدِيدِ بَارِيدِ و دَ وختِ بَارِيدُونِ زاله اَتَشَكِ ام
 مِيزَد، دَ اِندازِه كه دَ تَمَامِ سِرزَمِينِ مِصر از وختِ
 جُور شُدُونِ شى تا اُو غَيْتِ ره هِيچِ كَسِ نَدِيدُد.
 ۲۵ دَ سِرَاسِرِ مِصرِ زاله هر چِيزى ره كه دَ بَرُو
 بُود، ام اِنسان و ام حَيوان ره زَد. و زاله هر گِياه

ره نابود کد و درختا ره میده میده کد. ^{۲۶} تنها د
 منطقه جوشن، د جای که بنی اسرائیل بود، زاله
 نبارید. ^{۲۷} پس فرعون موسی و هارون ره د پیش
 خو طلب کده دزوا گفت: ”ایمدفعه ما گناه کدم.
 خداوند حق آسته و ما و قوم مه بدکار آستی.
^{۲۸} د حضور خداوند عذر کنید تا که گرگردراغ و
 زاله قوی شنه، چراکه امیقس بس آسته. و ما
 شمو ره میلم که بورید و دیگه از رفتون شمو
 مانع نموشم. ” ^{۲۹} موسی دزو گفت: ”امی که
 از شار بر شدم ما دستای خو ره سون خداوند
 باله مونم. اوخته گرگردراغ قوی موشه و زاله
 دیگه نموباره تا بفامی که دنیا از خداوند آسته.
^{۳۰} لیکن ما میدنم که تو و نفرای تو هنوز ام
 از خداوند نمیترسید. ” ^{۳۱} تمام بوته‌های کتان^a

^a ۹:۳۱ کتان یا بزrk یگ بوته آسته که گل آبی رنگ
 دره و رقم ککنار آلی غوزه مونه و د منه غوزه خو رقم دانه
 کنجید آلی دانه دره که از شی روغو د دست مییه؛ امچنان
 از شاخچه های شی رخت کتان و قاغد جور موشه.

و جَو خراب شد، چراکه جَو خوشه کُدد و کتان
 پیش از باریدونِ زاله پُنْدُوق کُدد. ^{۳۲} مگم گندم
 و شَخَل از بَین نرفت، چراکه اونا دیر رَس آسته.
^{۳۳} پس مُوسیٰ از پیشِ فِرْعَوْن بُر شد و از شار
 بُرو رفته دِستای خُو ره سُون خُداوند بِلند کد و
 گُرگُردراغ و زاله قُوی شد و بارش دِیگه دَ بِلَه
 زمی نبارید. ^{۳۴} وختی فِرْعَوْن دید که بارش و
 زاله و گُرگُردراغ قُوی شد، اُو و غُلامای شی
 بسم گناه کد و دِلِ ازوا سخت شد. ^{۳۵} و اُمُو
 رقم که خُداوند دَ و سِیْلَه مُوسیٰ گُفتُد، فِرْعَوْن دَ
 سَنگدِلی خُو اِدامه دَدَه بَنی اِسْرَائیل ره باز ام
 ایله نَکد.

بِلايِ هَشْتُم

بعد ازو خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت:
 ”بُورُو دَ پیشِ فِرْعَوْن. ما دِلِ ازو و
 خِدْمَتگاری شی ره سخت کُدم تا که ای نشانی
 های مُعجزه آمیز ره دَ بَین ازوا ظاهِر کُنم ^۲ و تا که
 ۴۷

دَ بچکِیچا و نوسه‌گون خُو نَقْل کده بَتنی که
 چی رقمِ مصرِیا ره رَسوا کدُم و مُعجزه‌های
 خُو ره دَ مینکلِ ازوا ظاهِرِ کدُم. دَ ای صُورت
 شُمُو مِیدَنید که ما خُداوند اَسْتُم. ”^۳ پس مُوسیٰ
 و هارُون دَ پیشِ فرِعون رفت و دَزُو کُفت:
 ”خُداوند، خُدایِ عِبرانیا امی رقمِ مُوگه، تَا کِی
 از سرِ خَم کدو دَ پیشِ ازمه اِنکارِ مُونی؟ قومِ مَره
 ایله کُو تا اونا بوره و مَره عِبادت کنه. ^۴ چُون
 اگه اونا ره ایله نَکنی، بَدَن که صَباح مَلَخ‌ها
 ره دَ مُلک تُو رِبی مُونُم. ^۵ مَلَخ‌ها رُوی زمی ره
 پوشِ مُونه تا اندازه که زمی ره دِیده نَمِیتَنید.
 اونا باقی مَنده گیاه‌ها ره که از زاله خراب نَشده
 و پَگِ دِرختای ره که دَ زمی سَوز کده، مُوخوره.
^۶ خانه‌های خود تُو و از تمامِ خِدمتگرای تُو
 و مردُمِ مِصرِ پُر از مَلَخِ مُوشه، دَ اندازه که
 آتِه‌گون تُو و بابِه‌کلونای تُو از روزِ جای-د-جای
 شُدون خُو دَ ای سرزمی تا آلی ره نَدیده. ” بعد
 ازُو مُوسیٰ رُوی خُو ره دَور دَده از پیشِ فرِعون

بُرُو رَفْت. ^۷ وَ نَفْرَاي فِرْعَوْنَ دَزُو كُفْت: "تَا بَه
 كَي اِي آدَم مَو رَه دُچَارِ مُصِيبَتِ مُونَه؟ بِيَل كَه
 مَرْدَاي بَنِي اِسْرَائِيل بَوْرَه وَ خُداوند، خُداي خُو
 رَه عِبَادَت كَنه. اَيَا نَمِيدَنِي كَه مِصر بِيرو شُدَه؟"
^۸ اَوخْتَه اُونَا مُوسَى وَ هَارُون رَه دَ حُضُورِ فِرْعَوْنَ
 پَس اُورْد وَ اُو دَزُوا كُفْت: "بَوْرِيد وَ خُداوند،
 خُداي خُو رَه عِبَادَت كُنِيد، لِيكِن دَز مَه بُگِيد كَه
 كَدَم كَسَا مَوْرَه؟" ^۹ مُوسَى دَ جَوَابِ شَي كُفْت:
 "مُو قَد جَوَانَا وَ پِيرَا، قَد بَاچَه هَا وَ دُخْتَرُونِ خُو
 مَوْرِي وَ كَلَه هَا وَ رَمَه هَاي خُو رَه اَم قَد خُو قَتِي
 مُوبَرِي، چِرَاكَه پَگ مَو بَايَد دَزِي جَشَنِ مُقَدَّس
 كَه بَلَدَه خُداوند اَسْتَه، شِرَكْت كَنِي." ^{۱۰} فِرْعَوْنَ
 دَزُوا كُفْت: "خُداوند شُمُو رَه خَيْرِ بَدِيَه قَد اَزِي
 كَپ شُمُو! كَي شُمُو رَه مِيلَم كَه قَد بَچَكِيچَاي
 خُو بَوْرِيد! وَاضِح اَسْتَه كَه يَكُو نَقَشَه بَدِ دَ پِيَش
 خُو دَرِيد! ^{۱۱} نَه! اِي رَقَمِ نَمُوشَه! فَقط مَرْدَا اَز
 بَيْنِ شُمُو بَوْرَه وَ خُداوند رَه عِبَادَت كَنه، چُون

از اوّل ام خواهش شُمو امی بُود. " پس اونا ره
از حُضُورِ فِرْعَوْنِ هَی کد.

۱۲ بعد از و خداوند دَ مُوسَى گفت: " دِست خُو
ره دَ سرزمینِ مِصرِ دِراز کُو تا که لشکرِ مَلَخِ ها
دَ بِلَهِ زمی بییه و تمامِ گیاه های رُوی زمی ره
یعنی هر چیزی ره که پس از زاله باقی مَنده،
بُخوره. " ۱۳ اوخته مُوسَى تِیاقِ خُو ره دَ سرزمینِ
مِصرِ دِراز کد و خداوند یگ روز و یگ شاو از
طرفِ شَرَقِ باد ره پُف کد. وختیکه صَباح شُد،
امو باد لشکرِ کُتِه مَلَخِ ره قد خُو قَتی اُورد.
۱۴ مَلَخِ ها دَ بِلَهِ تمامِ سرزمینِ مِصرِ اَمَد و پگ
منطقه ها ره گِرِفَت. اِیْطُورِ مَلَخِ کَلو بُود، که
هرگِز دَ سرزمینِ مِصرِ دِیده نَشُدُد و بعد از و
ام دِیده نَمُوشه. ۱۵ اونا تمامِ زمی ره پوشند تا
اندازه که پگ جایا تریک شُد. مَلَخِ ها تمامِ
گیاه ها و میوه های ره که از زاله باقی مَندُد
خورد. خُلَاصَه، دَ تمامِ مِصرِ هِیچِ سَوزی دِیده
نَمُوشُد، نَه دَ گیاه و نَه دَ دِرِخت. ۱۶ پس فِرْعَوْنِ

فَوْرِي مُوسَىٰ وَ هَارُونَ رَه طَلَب كَدَه كُفْت: ” مَا
 دَ صِدِّ خُداوند، خُداي شُمو و دَ صِدِّ خودون شُمو
 خطا كديم. ^{۱۷} ايمدفعه ام خطاي مَره بُبخشيد و
 دَ حُضُورِ خُداوند، خُداي خُو عُدْر كُنيد تاكه اي
 بَلاي كُشِنده ره از مه دُور كنه. ” ^{۱۸} پس مُوسَىٰ
 از دِيرِ فِرْعَوْن بَرُو رَفْت و دَ پيشِ خُداوند دُعا كد.
^{۱۹} اوخته خُداوند از طرفِ غَرَبِ بادِ تيز ره پُف
 كد و امي بادِ پَگِ مَلَخِ ها ره دَ درياي سُرَخ^a
 بُرد، دَ اندازه كه دَ تمامِ مِصرِ يَگِ مَلَخِ ام باقى
 نَمَند. ^{۲۰} مَگم خُداوند باز فِرْعَوْن ره سَنگِدِلِ كد
 و اُو بَنِي إِسْرَائِيلِ ره ايله نَكَد.

بَلایِ نُهَم

^{۲۱} بعد ازو خُداوند دَ مُوسَىٰ كُفْت: ” دِستِ خُو
 ره سُونِ آسَمو بِلند كُو تاكه تَرِيكي سِرزَمِينِ

^a ۱۹:۱۰ دَ زِبُونِ عِبْرَانِي «يَمِ سُوْف» نَوِشْتَه شُدَه، يَعْنِي

«درياي نيزار.»

مِصرِ رِه بَگیرِه، یِگ تَرِیکِی کِه مَرْدُم بَتَنِه اُو
 رِه اِحساس کُنِه. ” ۲۲ و مُوسٰی دِست خُو رِه
 سُون اَسْمو بالِه کد و تَرِیکِی وَحِشْتِناک تَمام
 سِرْزَمِینِ مِصرِ رِه دَ مَدَتِ سِه رُوز گِرِفت. ^a
 ۲۳ مَرْدُم یِگدِیکِگِه خُو رِه نَمِیدِید و بَلدِه سِه رُوز
 هِیچ کَس از جای خُو شُور نَخُورد، مِگم اَغِیلای
 بَنی اِسْرائِیل رُوشو بُوْد. ” ۲۴ اُو غِیت فِرْعَوْن دَفِعِه
 دِیکِگِه مُوسٰی رِه طَلب کد و گُفت: ” بَورِید و
 خُداوند رِه عِبادت کُنِید. بچکِیچای خُو رِه ام قَد
 خُو بُبَرِید، مِگم رِمِه ها و گلّه های شُمو بایَد دَ
 مِصرِ بُمَنِه. ” ۲۵ لِیکِن مُوسٰی گُفت: ” اِیا کُشْتَنی
 و قُرْبانی های سُوختَنی رِه تُو دَز مو مِیدی تا اونا
 رِه قَد خُو بُبَرِی و بَلدِه خُداوند، خُدای خُو قُرْبانی
 کُنی؟ نَه! ۲۶ پَس مو رِمِه های خُو رِه ام قَد خُو

^a ۱۰:۲۲ دَمَزُو زَمان اَفْتُو ام یِکی از کَنه تَرِین خُدايُون
 مِصرِیا بُوْد و اونا اُو رِه پَرستِش مُوکد. لِیکِن وَخْتِیکِه
 خُداوند بَلای تَرِیکِی رِه نازل کد، نِشو دَد کِه بَغِیر اَزُو
 هِیچ خُدای وَجُوْد نَدَرِه.

مُوبری، حتی یگ پای حیوان ره ام دَ جای شی
 ایله نمونی، چُون یِگون شی ره مو دَ خُداوند،
 خُدای خُو تقدیم مونی. لیکن تا دَ اُونجی نرسی،
 معلوم نییه که چی رقم باید خُداوند ره عبادت
 کنی. ” ۲۷ مگم خُداوند دِلِ فِرَعُون ره سخت کد
 و اُو باز ام اونا ره ایله نکد. ۲۸ بعد ازو فِرَعُون
 دَ مُوسیٰ گُفت: ” از پیش مه دُور شو و هُوش
 خُو ره بگِیر که دِیگه دَ دِیرِ ازمه نیی، چُون اگه
 دَفِعِه دِیگه قد ازمه رُوی دَ رُوی شنی، حتماً
 کُشته مُوشی! ” ۲۹ مُوسیٰ دَ جواب شی گُفت:
 ” راس گُفتی؛ دِیگه هرگز رُوی تُو ره نَمینگرم. ”

بَلای دَهْم

۱ اوخته خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت:
 ” یگ بَلای دِیگه ره ما دَ بِلِه
 فِرَعُون و مِصرِبا نازل مُونم؛ بعد ازو
 فِرَعُون شُمو ره ایله مونه و غِیتیکه شُمو
 ره ایله مونه، اُو شُمو ره بَکَلّی از اینجی

هَى مُونَه. ۲ دَ بَنَى إِسْرَائِيلَ بُكَى كَه هَر
 مَرْد و هَر خَاتُو از هَمسايَه مِصرى خُو
 چِيزاى طِلايى و نُقره يى بِطَلَبَه. ۳ چُون
 خُداوند قَوْمِ إِسْرَائِيل رَه دَ نَظَرِ مِصرِيا
 مُحترَم جَور كُود و خُودِ مُوسى اَم دَ
 تَمَامِ سَرزَمِينِ مِصرِ دَ پِيشِ خِدمتگارِيا
 فِرْعَوْن و دَ پِيشِ مَرْدُمِ مِصرِ آدَمِ غَدَرِ كُتَه
 مَعْلُومِ مُوشُد.

۴ پَسِ مُوسى اِدامَه دَدَه دَ فِرْعَوْن كُفت:
 ”خُداوند اينى رَقَمِ مُوگَه، ’قَرِيباى نِيمِ شاو ما از
 مَنَه مِصرِ تيرِ مُوشُم ۵ و پَگِ باچَه هاى اوْلبارِيا
 دَ سَرزَمِينِ مِصرِ مُومَرَه، از باچَه فِرْعَوْن كِرِفْتَه
 كَه دَ تَخْتِ خُو شِشْتَه يَه تا باچَه اوْلبارِيا كِنِيزِيا
 كَه كارِ شِى آسِيا كِو اَسْتَه. حَتى تَمَامِ اوْلبارِيا
 چارِپايا اَم از بَيْنِ موره. ۶ اِيطورِ چِخرا و ماتَمِ
 كَلو دَ سَرزَمِينِ مِصرِ پيدا مُوشَه كَه هَر كِزِ شَنِيدَه
 نَشُدَه و شَنِيدَه اَم نَمُوشَه. ۷ مَگَم دَ خِلافِ بَنَى
 إِسْرَائِيل و حَيواناى شِى حَتى يَگِ سَگِ اَم غَوغو

نَمُوکُنَه. اُو وخت شُمُو مُوفامید که خُداوند دَ بَینِ
 قَوْمِ إِسْرَائِیلِ و قَوْمِ مِصرِ فَرَقِ قَائِیلِ مُوشَه.^۷
^۸ اوخته تمامِ خِدْمَتگَارایِ تُو دَ پِیشِ اَزمَه مِییه
 و سَرخَم کَدَه خَاهِشِ مُونَه که 'تُو و پَگِ مَرْدُمِ
 که از تُو پِیرویِ مُونَه، از اِیْنجی بُر شُنید!' بَعد
 ازُو ما از مِصرِ بُر مُوشَم. " و مُوسِی دَ سَرِ قَارِ
 از حُضُورِ فِرْعَوْنِ بُرُو رَفت.

^۹ خُداوند دَ مُوسِی کُفُتُد: "فِرْعَوْنِ توره شُمُو
 رَه گُوشِ نَمُونَه، پَس اَمزی خَاطِرِ مُعْجَزَه هَایِ مَه
 دَ سَرزَمِینِ مِصرِ کَلو شُدَه موره. " ^{۱۰} مُوسِی و
 هَارُونِ دَ پِیشِ فِرْعَوْنِ پَگِ اَمزی نِشَانی هَایِ
 مُعْجَزَه آمِیزِ رَه اَنجَامِ دَد، لِیکنِ بَخَاطِرِ بَکَه
 خُداوند فِرْعَوْنِ رَه سَنگِ دِلِ کُدَد، اُو بَنیِ إِسْرَائِیلِ
 رَه نَه مِی اِیشتِ که از مُلکِ ازُو بُر شَنه.

عیدِ فطیر و دستورایِ شی

^۱ خُداوند دَ مُوسِی و هَارُونِ دَ مُلکِ
 مِصرِ کُفُت: ^۲ "اِیْنمِی مَاهِ بَلَدَه شُمُو

۱۲

شُرُوعِ مَاهِ هَا حِسَابِ شُنَه، یعنی امی ماه، ماهِ
 اوّلِ سالِ بَلَدِه شُمُو بَشَه. ^a ۳ دَ بَنیِ اِسْرَائیلِ بُوکَیدِ
 که هر کس دَ رُوزِ دَهْمِ امزی ماه، دَ مُطَابِقِ خَانَوَارِ
 آتِه گونِ خُو یِگِ حَیوانِ رِه تَیَارِ کَنه، یعنی یِگِ
 حَیوانِ بَلَدِه هر خانه. ^۴ اگِه تعدادِ نفرایِ یِگِ
 خَانَوَارِ کَمِ بَشَه، اُونَا مِیْتَنَه قَدِ خَانَوَارِ هَمَسَاپِه خُو
 دَ یِگِ حَیوانِ شَرِیگِ شُنَه. هر خَانَوَارِ دَ مُطَابِقِ
 تَعْدَادِ نفرایِ خُو و دَ اِنْدازِه خوراکِ هر شخصِ
 اُمُو حَیوانِ رِه حِسَابِ کَنه. ^۵ امی حَیوانِ بایدِ
 حَیوانِ نَر، بَ عَیْبِ و یِگِ سالِه بَشَه و شُمُو
 مِیْتَنِیدِ اُو رِه ازِ گُوسپُو و یا ازِ بُرِ بَگِیرِیدِ.
^۶ حَیوانِ رِه تا رُوزِ چارِ دَهْمِ امزی ماهِ نِگَاهِ کُنِیدِ
 و دَمَزُو رُوزِ دَ غَیْتِ اَفْتُو شِشْتُو تَمَامِ جَمَاعَتِ
 اِسْرَائیلِ، هر خَانَوَارِ حَیوانِ خُودِ خُو رِه حَلالِ
 کَنه. ^۷ اُونَا یِگِ مِقْدَارِ ازِ خُونِ ازِوا رِه گِرِفته

^a ۱۲:۲ ماهِ اوّلِ سالِ جنتریِ عِبْرانیِ «اَییب» یا «نِسان»

نامِ دَرِه که ازِ ماهِ حَمَلِ شُرُوعِ مَوْشَه.

دَ بِلَه چوکاتِ دروازِه خانه‌های خُو که دَ اُونجی
 گوشتِ حیوان ره مُخوره پاش بَدیه. ^۸ دَمزُو شاو
 اونا گوشت ره بریو کنه و قد نانِ فطیر^a و سوزی
 های تلخ بُخوره. ^۹ گوشت ره خام نَخورید و قد
 او پُخته نَکُنید، بلکه تمام شی ره دَ بِلَه آتش
 بریو کده بُخورید، کَلَه و پیچه و حتی دل-و-جگر
 شی ره ام بُخورید. ^{۱۰} هیچ کَدَم حِصّه گوشت
 ره تا صَباح نِگاه نَکُنید و اگه کَدَم چیز ازو
 باقی بُمَنه، او ره دَ آتش دَر بَدید. ^{۱۱} گوشت ره
 اینی رقم بُخورید: کَمَر خُو ره بسته کده گوشه
 های خُو ره پای کُنید و تِیاق خُو ره دَ دِست خُو
 گِرِفته دَ عَجَله بُخورید. اینمی قُرَبانی پِصَح^b
 بِلَدِه خُداوند آسته. ^{۱۲} دَمزُو شاو ما از سرزمینِ

^a ۱۲:۸ نانِ فطیر یعنی نانِ بَدونِ خمیر مایه.
^b ۱۲:۱۱ «پِصَح» یعنی تیر شُدو و یا حِفظ کدو، چُون
 خُداوند از خانه های بنی اسرائیل تیر شُد و اونا ره حِفظ
 کد. بِلَدِه فامیدونِ کَلوتر دَ بارِه «پِصَح» آیه های ۱۲ و
 ۱۳ ره بِخانیید.

مِصر تیر مُوشُم و تمامِ اُولباری های مِصر ره،
 امِ انسان و امِ حیوان شی ره از بَین مُوبرُم.
 و ما دَ بِلِه خُدايُونِ مِصر قِضاوَتِ مُونُم، چُون
 ما خُداوندِ اَسْتُم. ۱۳ و اُمُو خُونِ بِلِدِه شُمُو یِگ
 نشانی اَسْتِه دَ بِلِه خانِه های که شُمُو دَ اُونجی
 اَسْتِید. اُمُو خُونِ ره که مِینگَرُم خانِه های شُمُو
 ره ایلِه کدِه تیر مُوشُم و غِیْتِیکِه سرزمینِ مِصر
 ره مِیزَنُم بِلایِ مَرگِ دَ بِلِه شُمُو هِیچِ نَمِییه تا
 شُمُو ره از بَینِ بُره. ۱۴ امی روز بِلِدِه شُمُو یِگ
 عِید و یادگاری بَشَه و شُمُو امی عِیدِ ره دَ یادِ
 خُداوندِ بَرگُزار کُنِید و نسلِ دَ نسلِ ایِ ره دَ
 عِنوانِ یِگِ اَیینِ هَمِیشگی نِگاه کُنِید. ۱۵ بِلِدِه
 هفت روزِ نانِ فَطِیرِ بُخوَرِید. دَ روزِ اوّل، خَمِیرِ
 مایِه ره از خانِه های خُو بُر کُنِید، چُون هر کسی
 که دَزی مُدَتِ هفت روزِ نانِ خَمِیرِ مایِه تُو بُخوره،
 اُو باید از مَنِه قَوْمِ اِسرائیلِ آخِ شَنه. ۱۶ دَ روزِ
 اوّل و دَ روزِ هفتمِ شُمُو یِگِ جَلِسه مُقَدَّسِ بَرگُزار
 کُنِید. دَمَزی دُو روزِ هِیچِ کار نَکُنِید بَغِیر از تِیار

کدونِ نانِ بلده هر شخص. اینمی تنها کاری
 آسته که شُمو انجام دده میتنید. ^{۱۷} شُمو امی
 عیدِ فطیر ره نگاه کنید، چراکه دمزی روز ما
 طایفه های شُمو ره از سرزمینِ مصر بُرو اوردُم.
 پس امی روز ره نسل د نسل عیدِ بگیریِد و د
 عنوانِ یگ آیینِ همیشگی نگاه کنید. ^{۱۸} از شام
 روزِ چاردهمِ ماهِ اوّل تا شامِ روزِ بیست و یکم،
 شُمو باید نانِ فطیر بخورید. ^{۱۹} دزی هفت روز
 خمیرمایه نباید د خانه های شُمو وجود دشته
 بشه. هر کسی که نانِ خمیرمایه تُو ره بخوره،
 او شخص چی بیگنه بشه، چی اسرائیلی اصلی،
 از منہ جماعتِ اسرائیل آخ موشه. ^{۲۰} باز تاکید
 مونم که دمزی هفت روز هیچ چیزی خمیرمایه تُو
 نخورید، بلکه فقط نانِ فطیر بخورید.

^{۲۱} بعد ازو موسی ریش سفیدای قومِ اسرائیل
 ره پیش خو طلب کد و دزوا گفت: "بورید باره
 ها ره بلده خانوار خو بگیریِد و د عنوانِ قربانی
 پصحِ حلال کنید. ^{۲۲} خونِ باره ره د یگ طشت

بِنَدَزِيد و بَعْد اَزُو قَد عَلْفِ زَوْفَا^a خُون رِه دَ دُو
 بَغْل و دَ سِرِ چَوَكَاتِ دَرِگِه خُو بُمَلِيد. هِيچ كُدَم
 شُمُو دَمَزُو شَاو تَا صُبْح از خَانِه خُو بُرُو نَرُوِيد.
 ۲۳ چُون خُداوند از سِرْزَمِينِ مِصر تير مَوْشِه تَاكِه
 مِصرِيا رِه بَزْنِه، مِگَم و خْتِيكِه خُون رِه دَ دُو
 بَغْل و دَ سِرِ چَوَكَاتِ دَرِگِه شُمُو بِنِگْرِه، خُداوند
 از اُو دَرِگِه تير مَوْشِه و دَ نَابُود كُنِنْدِه^b اِجازه
 نَمِيدِيه كِه دَ خَانِه‌هاى شُمُو داخِل شُنِه و شُمُو
 رِه بُكُشِه. ۲۴ بَرَكْزَارِي امزِي مَراسِمِ بِلْدِه شُمُو
 و اَوْلادِه شُمُو يِگ قَانُونِ دَايمي اَسْتِه. ۲۵ و خْتِي
 شُمُو دَمَزُو سِرْزَمِي كِه خُداوند دَ مُطابِقِ وَعْدِه
 خُو دَز شُمُو مِيدِيه داخِل مَوْشِيد، شُمُو امِي
 مَراسِمِ رِه دَ جَاى بَيْرِيد. ۲۶ زَمَانِيكِه اَوْلاداي
 شُمُو از شُمُو پُرسان كَنِه كِه اِي مَراسِمِ چِي مَعْنِي
 دَرِه؟ ۲۷ شُمُو بُگِيد، 'اِي قُرْبَانِي پِصَح دَ اِحْتِرام

^a ۱۲:۲۲ علفِ زوفا بلده پاک کدونِ انسان ها و چیزای

ناپاک استفاده موشد. ^b ۱۲:۲۳ امکان دَرِه "تَباه

کُنِنْدِه" ملايِكِه مَرگ بَشِه.

خُداوند آسته. او از خانه‌های بنی اسرائیل دَ سرزمینِ مصر تیر شد، دَ حالیکه مصریا ره زد و کُشت؛ لیکن خانه‌های ازمو ره نجات دَد. ”
 اوخته مردُمِ اسرائیل رُوی دَ خاک اُفتده خُداوند
 ره سَجده کد. ^{۲۸} پس بنی اسرائیل رفته امو کار
 ره کد که خُداوند دَ موسی و هارون امر کُدد.

مَرگِ اوّلباری‌هایِ مصریا

^{۲۹} و ایطور شد که خُداوند دَ نیمِ شاو تمام
 اوّلباری‌هایِ مصر ره زد و کُشت، از باچه
 اوّلباری فرعون که دَ تخت خُو ششته بُود، تا
 باچه اوّلباری شخصِ اسیر که دَ سیاه‌چاه بندی
 بُود. حتی پگِ اوّلباری‌هایِ حیوانات ره ام از
 بین بُرد. ^{۳۰} دَمزُو شاو فرعون و خدمتگرای
 شی و تمامِ مردُمِ مصر از خاو بیدار شد و یگ
 ناله-و-چخرای غدر کُته دَ سرزمینِ مصر شنیده
 شد، چُون هیچ خانه نَبُود که دَ اونجی کس

نمرده بشه. ^{a ۳۱} فرعون دمزو وختِ شاو موسی و هارون ره کوی کده گُفت: ”باله شنید و از بین قوم مه بر شنید و بنی اسرائیل ره ام قد خو قتی بُبرید! بورید و امو رقم که خاسته بُودید خداوند ره عبادت کُنید. ^{۳۲} گله ها و رمه های خو ره ام دَ مطابقِ توره خو بُبرید، ولے بلده از مه ام دُعای خیر و برکت کُنید. ” ^{۳۳} و مصریا بنی اسرائیل ره شله شد که اونا دَ عجله از سرزمین ازوا بر شنه، چون اونا موگُفت: ”اگه نه، پگ مو مومری. ” ^{۳۴} پس بنی اسرائیل تغاره های پُر از خمیرِ بے خمیرمایه ره دَ چادرا پیچ کده دَ شانِه های خو باله کد. ^{۳۵} بنی اسرائیل دَ توره موسی عمل کد و از همسایه های مصری خو چیزای طَلایی و نُقرهیی و کالا طلب کد. ^{۳۶} خداوند

^{a ۱۲:۳۰} خداوند امی ده بلا ره دَ بله مصریا نازل کد تا دزوا نشو بدیه که مخلوقاتِ ازو مثلِ آفتو، گاو، گوسله، بُز، دریای نیل و دیگه چیزا خدا نییه و او هیچ شریک ندره.

بنی اسرائیل ره دَ نظرِ مردُمِ مصرِ مُحترَمِ جور
کدُ و هر چیزی که اونا از مصریا طلب کد،
بلدِه ازوا دَد. دَزی تَرَتیبِ اونا مردُمِ مصرِ ره
غارَت کد.

^{۳۷} اوخته بنی اسرائیل از شارِ رعَمسیس کوچ
کده سُونِ طرفِ سُکوتِ رَبی شُد. تعدادِ ازوا
بَغیر از خاتُونو و بچکیچا قَریب شَش صد هزار
مرد بُود که پیده مورفت. ^{۳۸} قد ازوا قَتی غَدَر
مردُمِ دِیگه ام رفت و گله ها و رمه ها، یعنی
مالِ بسیار گلو قد ازوا رَبی شُد. ^{۳۹} و اونا امزُو
خَمیرِ فَطیرِ که از مصرِ اُورُدَد نانِ فَطیری پُخته
کد. خَمیرِ تا اُو غَیت نَرَسیدُد، چُونِ مِصرِیا اونا
ره دَ عَجَلِه از مُلکِ خُو بُر کد. اونا وخت نَدَشْت
که نان ره پُخته کنه و یا بلدِه خُو توشِه راه تیار
کنه. ^{۴۰} خُلاصَه، بنی اسرائیل مُدَتِ چار صد و
سی سال دَ مصرِ زِندگی مُوکد. ^{۴۱} دَ آخِرِ امزی
چار صد و سی سال، دَمزُو روز تمامِ طایفه های
قومِ خُداوند از سرزمینِ مصرِ بُر شُد. ^{۴۲} اویگ

شاو بُود که خُداوند نظر خُوره دَ بِلَه بَنیِ اِسْرائیلِ
دوخته بُود تا اونا ره از سرزمینِ مِصر بُرو بیره.
اُو شاوی اَسته که تمامِ بَنیِ اِسْرائیلِ بِحِیْثِ شاو
بیداری دَ اِحْتِرامِ خُداوند از نسل تا نسل باید
نِگاه کُنه.

۴۳ و خُداوند دَ مُوسیٰ و هارون گُفت: ”اینی
مُقَرراتِ بِلده قُربانی پِصَحِ اَسته: هیچ بیگنه
باید از قُربانی پِصَحِ نَخوره. ۴۴ مگم هر غلام
زَرخِرد که خَتنه شُده بَشه، مِیتنه ازو بُخوره.
۴۵ شَخْصِ مُسافِر و یا مُزْدُورکار نَباید ازو
بُخوره. ۴۶ هر حیوانِ قُربانی شُده باید دَ یِگ
خانه خورده شُنه. هیچ گوشتِ ازو باید امز و خانه
بُرو بُرده نَشنه و هیچ کُدم از استُغونای شی ره
میده نَکنید. ۴۷ تمامِ جماعتِ اِسْرائیلِ باید ای
مَراسِمِ ره بَرگزار کُنه. ۴۸ اگه یِگ شَخْصِ بیگنه
دَ مینکل شُمو زندگی مونه و میخایه پِصَحِ ره
بِلده خُداوند بَرگزار کُنه، باید مَردا و باچه های
شی خَتنه شُنه. بعد ازو اِجازه دَره که نزدیک

شده پصح ره برگزار كنه و او مثل آدمِ اصلی
 سرزمین شمو موشه. لیکن آدمِ ناختنه نباید
 از قربانی پصح بخوره. ^{۴۹} حکم بلده اسرائیلی
 اصلی و بلده خارجی که ختنه شده و دَ بین
 شمو زندگی مونه یگ آسته. " ^{۵۰} اوخته، تمام
 بنی اسرائیل امطور کد: اونا پگ احکامی ره
 که خداوند دَ موسیٰ و هارون امر کدد، عملی
 کد. ^{۵۱} و دمزو روز خداوند تمام طایفه های بنی
 اسرائیل ره از سرزمین مصر برو آورد.

وَقَفِ اَوْلَبَارِی هَا بَنِی اِسْرَائِیل

۱ و خداوند دَ موسیٰ امر کده گفت:
 ۲ "تمام اولباری های تر ره دز مه
 وَقَفِ کُو، یعنی ثمره اول هر رحم از بین بنی
 اسرائیل، چی انسان بشه و چی حیوان، او از
 مه یه."

تاکیدِ موسیٰ بلده برگزارِ کدوِنِ عیدِ فطیر

۳ پس موسیٰ دَ مردُم گفت: ”ای روز ره دَ یاد دشته بشید، که دَمزی روز شُمو از مصر، از جایی که غلام بُودید، بُرو اَمدید. خداوند قد دِسْتِ قُدْرَتَمَد خُو شُمو ره امزی جای بُرو اُورد. نانِ خمیرمایه تُو ره هیچ نَخورید. ۴ دَمزی روز دَ ماهِ اَبیب^a شُمو از مصر بُر موشید. ۵ وختیکه خداوند شُمو ره دَ سرزمینِ کِنعانیا، حِتیا، اَموریا، حویا و یبوسیا رَسند، شُمو امی مَراسِم ره دَ ماهِ اَبیب نِگاه کُنید. خداوند امی سرزمی ره که سرزمینِ شِیر و عَسَل اَسْتَه دَ بابَه کَلونای شُمو وعده کُدد. ۶ دَ مَدَتِ هفت روز شُمو نانِ فطیر بُخورید و دَ روزِ هفتم دَ اِحترام خداوند جشن بگیریید. ۷ دَ دَورونِ امزو هفت روز نانِ فطیر بُخورید و دَ پگِ جای ها و منطقه

^a ۱۳:۴ ماهِ اَبیب یعنی ماهِ حَمَل.

های شُمو هیچ خمیرمایه یا نانِ خمیرمایه‌تُو پیدا نشنه.^۸ و شُمو دَمزُو روز دَ باچه خُو نقل کُنید که امی عید بخاطر ازی آسته که خُداوند بلده مه کارِ کُته کده و مَره از مِصر بُرو آورده.^۹ امی عید رقمِ نشانی اَلّی دَ دِست تُو و مِثلِ یادگاری دَ پیشِ چیمای تُو بَشه تاکه شریعتِ خُداوند هر وخت دَ دان تُو بَشه، چُون خُداوند قد دِستِ قُدِرتَمند خُو تُو ره از مِصر بُرو آورد.^{۱۰} پس هر سال دَ وختِ مُقَرَّر شُدِه، ای فَرِیضه ره دَ جای بَیرو.

^{۱۱} ”زمانیکه خُداوند تُو ره دَ سرزمینِ کِنعان مِی‌رسنه که وعده شی ره از پیش دَ بابه کلونای تُو و ام دَ خود تُو دَدَد، و او سرزمی ره دَز تُو میدیه،^{۱۲} دَ او غَیت باچه‌های اوّلباری و امچنان اوّلباری نَر حیوانات خُو ره دَ خُداوند وَقِف کُو، چُون اونا دَ خُداوند تعلق دَرِه.^{۱۳} مگم دَ عِوضِ هر اوّلباری خَر باید یگ باره ره دَ خُداوند وَقِف کنی. و اگه بلده شی فِدیه نَمیدی، باید گردون

خَر ره میده کنی. لیکن بلده هر باچه اولباری
 بنی اسرائیل شمو حتماً فدیہ بدید. ^{۱۴} و صباح
 روز وختیکه باچه تُو از تُو پُرسان مونه: 'ای
 کار بلده چی آسته؟' پس دزو بگی که خداوند
 قد دستِ قدرتمند خو مو ره از سرزمینِ مصر،
 از جایی که غلام بودی برو آورد. ^{۱۵} و غیتیکه
 فرعون سنگدل شد و مو ره ایله نموکد، اوخته
 خداوند تمام اولباری‌ها ره د سرزمینِ مصر زد و
 کشت، ام باچه اولباری انسان ره و ام اولباری
 نر حیوانات ره. دمزی دلیل ما پگ اولباری‌های
 نر حیوانات خو ره د خداوند قربانی مونم،
 مگم باچه های اولباری خو ره بازخريد مونم.^a
^{۱۶} ای مراسمِ مثلِ یگ نشانی د بله دست و
 مثلِ یگ یادگاری د بین چیمای تُو بشه، چراکه

^a ۱۳:۱۵ معنی «بازخريد» امی آسته که د عوضِ باچه

خو یگ باره ره د خداوند قربانی موكد.

خُداوند قد دِسْتِ قَوی خُو مو ره از مِصر بُرو
اُورد. ”

سُتون اُور و آتِش

۱۷ و امی رقم شُد، وختی فِرَعَوَن قَوْمِ اِسْرَائیل
ره اِجازَه دَد که بوره، خُدا اونا ره از راهِ سرزمینِ
فَلَسْطِینِی ها هِدایت نکد، اگرچه او راه نزدیک
بُود. چُون خُدا گُفت: ”اگه بنی اِسْرَائیل دُچار
جنگ شُنه، شاید اونا پشیمو شُده دَ سرزمینِ
مِصر پس بوره. ” ۱۸ دَمزی دَلیل خُدا اونا ره از
راهِ بیابو سُون درِیای سُرخ^a راهنمایِی کد و بنی
اِسْرَائیل مُسَلَح شُده از سرزمینِ مِصر بُرو اَمَد.
۱۹ مُوسیٰ اسْتِغونای یوسُف ره ام قد خُو بُرد،
چراکه یوسُف دَ زمانِ زِندگی خُو بنی اِسْرَائیل
ره قَسَم دَدَه گُفتُند: ”وختیکه خُدا دَ بِلَه شُمو نظِرِ

^a ۱۸:۱۳ دَ زِیونِ عِبرانی «یَم سُوَف» نِوِشته شُده، یعنی

«دریای نِیزار.»

لُطْف كده شُمو ره ازینجی بُرو مُوبَره، استُغونای
 مَره ازینجی قد خُو بُبرید. ” ۲۰ پس بنی اسرائیل
 منطقه سُکوت ره ایله کده دَ منطقه ایتام که
 دَ شروع بیابو بُود، خیمه زد. ۲۱ دَمزی سَفَر
 خُداوند پیشلونِ ازوا رفته دَ روز دَ وسیله سَتُونِ
 اُور اونا ره هِدایت مُوکد و شاو دَ وسیله سَتُونِ
 آتِش بلده ازوا روشنی میدد. دَزی صورت اونا
 میتنست ام دَ روز و ام دَ شاو سَفَر کنه. ۲۲ سَتُونِ
 اُور دَ روز و سَتُونِ آتِش دَ وختِ شاو یگ لحظه
 از پیشِ رُوی ازوا دُور نَمُوشد.

تیر شدو از دریای سُرخ

۱۴
 ۱ خُداوند دَ موسیٰ گُفت: ۲ ” دَ بنی
 اسرائیل بُگی که اونا دُور خورده
 دَ منطقه پی-هَحیروت خیمه بزنه، که دَ بینِ
 میگدال و دریای سُرخ آسته، رُوی دَ رُوی بَعَل
 صِفون دَ پالوی دریا. ۳ چُون فِرَعُون دَ باره بنی
 اسرائیل مُوگه که اونا دَ دَشت سرگردو یه و

بیابو اونا ره سرپیچ کده. ^۴ پس ما دِلِ فرعون ره
 سخت مُونم و او شمو ره دُمبال مونه. دزی رقم
 ما بزرگی-و-جلال خو ره دزو و د تمام لشکر شی
 ثابت مُونم تا مصریا بدنه که ما خداوند آستم. ”
 و بنی اسرائیل د امرِ خداوند عمل کد. ^۵ وختی
 د پادشاهِ مصر خبر دده شد که قومِ اسرائیل از
 مصر دوتا کده، او و خدمتگاری شی پشیمو
 شده گفت: ”موچی کار کدی؟ چرا بنی اسرائیل
 ره از خدمت خو آزاد کدی؟“ ^۶ پس فرعون
 گاڈی خو ره تیار کد و لشکر خو ره قد خو
 گرفته آماده شد. ^۷ او قد شش صد گاڈی خاص
 خو و قد پگِ گاڈی های دیگه مصر که د زیر
 دستِ قومندانای شی بود، ریی شد. ^۸ و خداوند
 دِلِ فرعون پادشاهِ مصر ره سخت کد تا که بنی
 اسرائیل ره دُمبال کنه، چرا که قومِ اسرائیل د سر
 بلندی از مصر بر شدد. ^۹ مصریا قد پگِ اسپها
 و گاڈی های فرعون، قد نیروهای سواره و لشکر
 پیده، بنی اسرائیل ره دُمبال کد و قد ازوا د لب

دریا، دَ بَیْنِ پی-هَ حِیْرُوت و بَعْل صِفون که اونا دَ
 اُونجی خَیمه زَدُد، رُوی دَ رُوی شُد. ۱۰ وختیکه
 فِرْعَوْن نَزْدِیک شُد، بَنی اِسْرَائیل تُوخ کد و دِید
 که اونه، مِصرِیا از دُمبَالِ ازوا مِییه. اونا کَلو
 ترس خورد و دَ پِیش خُداوند فِرِیاد زَد. ۱۱ اوخته
 اونا دَ مُوسِی کُفت: ”مگم دَ مِصر قَبْرِستو نَبُود
 که مو ره دَزی بیابو اُوردی تا مو دَ اِینجی
 بُمُری؟ چرا دَ حَقِ ازمو اِیطور کدی و مو ره
 از مِصر بُرو اُوردی؟ ۱۲ وختیکه دَ مِصر بُودی،
 آیا دَ ز تُو نَگُفتی که ’مو ره دَ حَالِ خودون مو
 بیل تا که دَ مِصرِیا غُلامی کنی؟‘ مو مَوْفامِیدی
 که غُلام مَندو دَ مِصر از مُردو دَ بیابو کده بَهرتر
 آسته. ۱۳ مگم مُوسِی دَ مُردُم کُفت: ”ترس
 نَخورید! ایسته شُنید و تُوخ کُنید که خُداوند
 چی رَقم اِمروز شُمو ره نِجات مِیدیه. ای مِصرِیا
 ره که اِمروز مِینگرید، دِیگه هِرگِز نَمِینگرید.
 ۱۴ خُداوند بِلده شُمو جَنگ مُونه؛ شُمو فِقط
 صَبْر کُنید و اَرَام بَشِید. ”

۱۵ اَوْ غَيْتِ خُداوند دَ مُوسَى كُفْت: "چرا دَ
 پیش مه فریاد میزنی؟ دَ بنی اسرائیل بُگی
 که اونا حَرکت کنه و پیش بوره. ۱۶ و خود
 تُو تیاق خُو ره بلند کده طرفِ دریا دراز کُو
 تاکه دریا دُو شَق شُنه و بنی اسرائیل از منِه
 پارگی دریا دَ خُشکه تیر شُنه. ۱۷ لیکن ما
 دِلِ مِصرِیا ره سخت مُونم تاکه اونا از دُمبال
 شُمُو داخلِ دریا بییه و ما تَوَسُطِ فِرْعَوْن و تمام
 لشکر شی و دَ وَسِیلَه گاڈی ها و عسکرای
 سَوارِه شی بُزرگی-و-جلال خُو ره ظاهر مُونم.
 ۱۸ پس مِصرِیا میدنه که ما خُداوند اَسْتُم. دَ اُو
 غَیت ما از طَریقِ شِکست دَدونِ فِرْعَوْن و گاڈی
 های جنگی و سَوارای شی بُزرگی-و-جلال پَیدا
 مُونم. " ۱۹ و مَلایکَه خُدا که پیشلونِ لشکرِ
 بنی اسرائیل حَرکت مُوکد، دَ پُشتِ سِرِ ازوا
 جای-دَ-جای شُد. اوخته سَتونِ آوَر از پیشِ رُوی
 بنی اسرائیل دَ پُشتِ سِرِ ازوا رفت ۲۰ و دَ بَینِ
 لشکرِ مِصرِیا و لشکرِ بنی اسرائیل پرده جور

شُد. اُمُو سَتُونِ اُورِ دَ مِصْرِبَا تَرِبِكِي مُوَكِد، مِگَم
 دَ بَنِي اِسْرَائِيلِ دَ وِخْتِ شَاوِ رُوشَنِي مِيدَد. دَمَزِي
 رِقْمِ تَمَامِ شَاوِ هِر دُو لَشَكْرِ اَزِ يِگَدِيگِه خُو جَدَا
 بُود. ^{۲۱} اُوخْتِه مُوسَى تِيَاقِ خُو رِه قَدِ دِسْتِ خُو
 سُونِ دَرِيَا دِرَازِ كَدِ وِ خُدَاوَنَدِ اَوِ دَرِيَا رِه تَمَامِ
 شَاوِ تَوَسُطِ بَادِ شَرْقِي پُفِ كَدِه دَرِيَا رِه دُو شَقِ
 كَدِ وِ حِصَّه مَابِينِ دَرِيَا خُشَكِ شُد. ^{۲۲} وِ بَنِي
 اِسْرَائِيلِ اَزِ رَاهِ خُشَكِ دَ مَنِه دَرِيَا تِيرِ شُد، دَ
 حَالِيكِه اَوِ دَرِيَا مِثْلِ دِيوَالِ بِلَنَدِ دَ دِسْتِ رَاسْتِ
 وِ دِسْتِ چَپِ ايسْتِه شُدَد. ^{۲۳} دَمَزِي غَيْتِ پِگِ
 مِصْرِبَا اُونَا رِه دَوَنَدِ وِ تَمَامِ اَسْپَهَايِ فِرْعَوْنِ قَدِ
 گَاډِي هَا وِ سَوَارَايِ شِي دَ دُمْبَالِ اَزُوا دَ مَنِه
 پَارَكِي دَرِيَا دَاخِلِ شُد. ^{۲۴} وِ صَبَاحِ گَاهِ خُدَاوَنَدِ
 اَزِ مَنِه سَتُونِ اُورِ وِ اَتِشِ لَشَكْرِ مِصْرِبَا رِه تُوخِ
 كَدِه اُونَا رِه دَ گَلْگَلْمِيرِي اَنَدَخْت. ^{۲۵} اَوِ بَاعِثِ
 شُد كِه چَرخَايِ گَاډِي هَايِ اَزُوا كَنَدِه شُنِه تَا اُونَا
 دَ سَخْتِي حَرَكْتِ كَنِه. اُوخْتِه مِصْرِبَا چِيغِ زَدِه
 گُفْت: ”بِيِيدِ كِه اَزِ پِيِشِ بَنِي اِسْرَائِيلِ دُوتَا كَنِي،

چراکه خُداوند طرفدارِ ازوا آسته و دَ خِلافِ ازمو
جنگِ مونه!“

۲۶ بعد ازو خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت: ”دِست
خُو ره بسمِ طرفِ دریا دراز کُو تا که آوها دَ سرِ
مِصریا و گاڈی ها و سوارای ازوا تا بییه.“
۲۷ اوخته مُوسیٰ دِستِ خُو ره دَ بِلِه دریا دراز
کد و دَمِ دَمِ صُبحِ آوِ دریا دَ حالتِ اوّلی خُو پس
آمد. مِصریا کوششِ کد که دُوتا کنه، لیکن اونا
قد آوِ دریا رُوی دَ رُوی شُد و خُداوند پگِ ازوا
ره دَ مینکلِ دریا چپه کده غرقِ کد. ۲۸ وختیکه
آوِ پس دَ جای خُو آمد، تمامِ گاڈی ها و سوارای
ازوا زیرِ آوِ شُد و از تمامِ لشکرِ فرعون که دَ
دُمبالِ بنی اسرائیل رفتُد، حتی یگِ نفر ام زنده
نمَند. ۲۹ مگم بنی اسرائیل دَ راهِ خُشک از منِه
دریا تیر شُد و آوِ مِثلِ دیوالِ بلند دَ دِستِ راست
و دَ دِستِ چپِ ازوا ایسته بُود. ۳۰ دَمزُو روز
خُداوند بنی اسرائیل ره از چنگِ مِصریا نجات
دَد و بنی اسرائیل جَسَدِ هایِ مِصریا ره دید که دَ

لبِ دریا هر سُو اُفتَدَه بُود. ^{۳۱} وختی بَنیِ اِسْرَائیلِ
اُمُو قُدْرَتِ بَزْرگِ^a ره که خُداوند دَ خِلَافِ مِصرِیا
ظَاهِرِ کدِ دید، اُونَا از خُداوند ترس خورده اِحْتِرامِ
کد و دَ خُداوند اِیمان اُورد و دَ بِنْدَه شی مَوْسِی
اِعْتِمَادِ کد.

غَزَلِ و سَرُودِ مَوْسِی و بَنیِ اِسْرَائیلِ

۱ بعد از و مَوْسِی و بَنیِ اِسْرَائیلِ اینی
۱۵ سَرُودِ ره بَلَدَه خُداوند خاند:
”بَلَدَه خُداوند سَرُودِ مِیخَانُمِ که
شِکوه-مَنْدَانَه پیروز شُدَه،
اَسپِ ها و سَوَارایِ شی ره دَ
دریا پورته کد.
۲ خُداوند زور و سَرُودِ مه یَه، اُو باعِثِ
نِجَاتِ مه شُدَه.

^a ۱۴:۳۱ دَ جای «قُدْرَتِ بَزْرگِ» دَ نُسْخَه عِبرانی «دِستِ
بَزْرگِ» نِوِشْتَه یَه.

اینمی خُدای مه آسته و ما او ره ستایش
 مُونم، خُدای آته مه، که ما او
 ره حمد-و-ثنا مَوگیم.
 ۳ خُداوند قهرمانِ جنگ آسته،
 و نام شی «خُداوند» آسته.
 ۴ لشکر و گاڈی های فرعون ره دَ
 دریا اندخت،
 جنگجو های خاصِ فرعون دَ دریای
 سُرخ غرق شد.
 ۵ آوهای غوج اونا ره پوشند،
 و اونا مثلِ سنگ دَ چُقوری آو تاه رفت.
 ۶ دِستِ راست تُو، آی خُداوند، پُر
 قدرتِ عظیم آسته،
 دِستِ راست تُو، آی خُداوند، دُشمنون
 خُو ره تکه-و-پرچه کد،
 ۷ قد بزرگی جلال خُو مُخالِفين خُو
 ره نابود کدی،

تُو آتِشِ غَضَبِ خُو ره رِبِی کدی تا اونا
 ره مِثْلِ کاه وَری بُسوزَنه.
^۸ قد نَفَسِ دَان تُو آو ها دُو شَق
 شُدِه باله اَمَد،
 آوها رِقْمِ تِپِه اَلّی ایستِه شُد و چُقُوری
 دریا خُشک شُد.
^۹ دُشْمو قد خُو کُفت: 'اونا ره دُمبال
 مُونُم، اونا ره گِرِفْتار مُونُم،
 وُلْجِه ره تَقْسِیم کده کُفتِ دِلِ خُو
 ره بُر مُونُم
 و شَمشیرِ خُو ره کَشِیده اونا ره قد زورِ
 دِستِ خُو نابُود مُونُم.'
^{۱۰} لیکِن تُو، اِی خُداوند، دَ دریا پُف
 کدی و آو اونا ره پوشَند.
 اونا سُرَب وَری دَ مَوج های خروشان
 غَرَق شُد.

۱۱ آى خُداوند، كُدمِ از خُدايو مِثِلِ ازتُو
اَلّى اَسْتَه؟ دَ عَظَمَتِ وِ پاكى، كى
اَسْتَه كه رَقَمِ ازتُو وَرى بَشَه؟
و دَ جِلالِ وِ شِكوهِ مِثِلِ ازتُو وَرى
كى پيدا موشه كه بَتَنه كاراى
عَجيبِ انجامِ بَدِيه؟

۱۲ تُو دِستِ راستِ خُو ره دِراز كدى
و زَمى دُشَمَنائى تُو ره قُورتِ كد.
۱۳ از رُوى مَحَبَتِ بے اندازِه خُو تُو
قَوْمِ خُو ره كه بازخريدِ كدى،
راهنمايى مُونى.

تُو اونا ره قد قُدْرَتِ خُو طَرَفِ سِرْزَمِينِ
پاكِ خُو هِدَايَتِ مِيدى.

۱۴ مِلَّتِ ها شَنِيدِه و مِيلِرْزَه.
مِرْدُمائى فَلَسْطِينِ ره وَهْمِ كِرْفَتَه.
۱۵ اَمِيرِ هاى اِدومِ وَحَشَتِ زَدَه شُدِه،
رَهْبِرِ اى مَوآبِ مِيلِرْزَه،

مِرْدُمِ كِنَعانِ مَحُو-و-كَمِ دِلِ شُدِه،

۱۶ ترس و وحشت دَ سر ازوا حاکم شده.

اونا از قدرتِ بازوی تُو شنیده و مثلِ

سنگ اَلّی بے حرکت شده،

تا غیتیکه قوم تُو تیر شنه، ای خُداوند،

تا قومی که اُو ره بازخرید کدی تیر شنه.

۱۷ تُو اونا ره اُورده دَ کوهِ مُقدّس خُو که

میراث تُو آسته، جای-د-جای مونی،

دَ امزُو جای که اُو ره بلده بُود-و-باش

خُو اِنْتِخاب کدی، ای خُداوند،

یعنی دَ جایگاهِ مُقدّسِ که دِستای تُو

بُنیاد شی ره ایشته، یا مولا.

۱۸ خُداوند تا اَبَد اَلآباد پادشاهی مونه.

۱۹ اَسپهای فِرَعون که قد گاڈی ها و

سَواری شی دَ مَنه دریا رفت،

خُداوند آوهای دریا ره پس دَ بِلِه

ازوا ایله کد،

مگم بنی اسرائیل از منہ دریا د
خُشکه تیر شد.

۲۰ و مَرِیمَ که نبیہ و خوارِ هارُون بُوَد، دیره د
دست خُو گرفت و پگِ خاتونوی دیگہ ام دایره
د دستای شی د دُمبال ازو رفته بازی مُوكد.
۲۱ مَرِیم امی سرُود ره بلده ازوا خاند:
”بلده خُداوند سرُود بخانید که
شکوه-مندانہ پیروز شدہ،
آسپها و سوارای شی ره د دریا
پورته کد.“

اَو تَلخ شِیرین موشه

۲۲ پس مُوسی قومِ اسرائیل ره از دریای سُرخ^a
حَرکت دَد و اونا ره د دشتِ شُور هِدایت کد.
بعد از سه روز سَفَر د بیابو هیچ آو پیدا نَشُد.

^a ۱۵:۲۲ د زبونِ عبرانی «یَم سُوَف» نوشته شدہ، یعنی

«دریای نِزار.»

۲۳ وختیکه اونا د یگ جای د نام ماره رسید،
 اونا نتنست او امزو جای ره وچی کنه، چراکه
 تلخ بود. دمزی دلیل اونجی ره «ماره» یعنی
 «تلخ» نام ایشتد. ۲۴ پس مردم د خلاف موسی
 نق نق کده گفتم: «مو چیزخیل ره وچی کنی؟»
 ۲۵ اوخته موسی پیش خداوند فریاد زد و خداوند
 یگ درخت ره دزو نشو دد. پس موسی چپو امزو
 درخت ره د منه او اندخت و او شیرین شد. د
 اونجی خداوند احکام و قانون د قوم اسرائیل
 دد و اونا ره مورد آزمایش قرار دده ۲۶ گفتم:
 «اگه توره ازمه ره که خداوند، خدای تو آستم،
 گوش کنی و چیزی ره که د نظر ازمه درست
 آسته انجام دده از احکام و دستورای مه اطاعت
 کنی، ما تو ره از پگ مراض های که مصریا ره
 گرفتار کدم، نگاه موئم، چون ما خداوند، شفا
 دهنده تو آستم.»

۲۷ بعد ازو بنی اسرائیل دَ منطقه ایلیم آمد.
دَ اُونجی دوازده چشمه و هفتاد درخت خُرما
موجود بود؛ پس اونا دَ لبِ چشمه ها خیمه زد.

«مَن» و بودنه

۱ بعد ازو تمام جماعتِ بنی اسرائیل
از ایلیم کوچ کد و دَ بیابونِ سین
که بینِ ایلیم و کوه سینا بود رفت. اونا دَ روز
پوزدهمِ ماهِ دوّم بعد از خارج شدو از سرزمینِ
مِصر دَ اُونجی رسید. ۲ دَ امزو بیابو تمام
جماعتِ بنی اسرائیل دَ خلافِ موسیٰ و هارون
نقِ نقِ کد ۳ و دزوا گفت: ”کشکه دَ سرزمینِ
مِصر از دستِ خداوند مومردی. دَ اُونجی مو
دَ بغلِ دیگ های گوشتِ میشِشتی و نانِ پریمو
مُوخوردی، مگم آلی مو ره دزی بیابو اوردید
تاکه پگِ جماعت از گشنگی بُمَره.“

۴ اوخته خداوند دَ موسیٰ گفت: ”اینه، ما از
آسمو رقمِ بارو آلی بلده شمو نانِ ریِ مونم و

مردُم بُرو رفته هر روز نانِ روزانه خُو ره جَم کنه.
 دَمزی طریقه ما اونا ره اِمْتِحان مُونُم تا بِنِگَرُم که
 آیا اونا از اید مه موشه یا نه. ^۵ دَ روزِ شَشُم اونا
 باید دَ اندازه دُو روز نان ره جَم کده تیار کنه. ”
 بعد ازو مَوسِیٰ و هارون دَ تمامِ بَنیِ اِسْرائیل
 کُفت: ” دَ وختِ شام دَز شُمُو معلومدار موشه،
 کسی که شُمُو ره از سرزمینِ مِصر آزاد کد،
 خُداوند بُود. ^۷ اَرِی، شُمُو صَباحِ صُبْحِ جلالِ
 خُداوند ره مینگرید، چراکه اُو نِقِ نِقِ شُمُو ره
 که دَ خِلافِ اَزو کدید، شَنِیده. چُونِ مَوِ کِی
 اَسْتی که شُمُو دَ خِلافِ اَزمو نِقِ نِقِ کُنید؟ ”
^۸ مَوسِیٰ اِدامه دَده کُفت: ” ازی پس خُداوند دَ
 غَیتِ شامِ دَز شُمُو گوشتِ مِیدیه و دَ وختِ صُبْحِ
 نان، تاکه بُوخورید و سیر شَنِید، چُونِ خُداوند
 نِقِ نِقِ شُمُو ره شَنِیده. دَ حَقِیقتِ شُمُو دَ خِلافِ
 اَزو نِقِ نِقِ کدید، نَه دَ خِلافِ اَزمو. مَوِ چِی اَسْتی
 که شُمُو دَ خِلافِ اَزمو نِقِ نِقِ کُنید؟ ” ^۹ بعد ازو
 مَوسِیٰ دَ هارون کُفت: ” دَ تمامِ جَماعتِ بَنیِ

اسرائیل بُگی، 'دَ حُضُورِ خُداوندِ بید، چراکه
اَو نِقِ نِقِ های شُمو ره شَنِیده. " ۱۰ دَ حالیکه
هارُونِ قدِ جماعتِ بنیِ اسرائیلِ تورهِ مُوگفتِ اونا
سُونِ بیابوِ توخِ کدِ و دَ اُونجیِ جلالِ خُداوندِ دَ
مَنهِ اُورِ ظاهرِ شُد.

۱۱ اوخته خُداوندِ دَ مُوسیٰ گُفت: ۱۲ " ما نِقِ
نِقِ بنیِ اسرائیلِ ره شَنِیدم. بورو و دَزوا بُگی که
دَ وختِ آفتوِ شِشتوِ گوشتِ مُوخوریدِ و دَ وختِ
صُبحِ قدِ نانِ سیرِ مُوشیدِ تا بدَنیدِ که ما خُداوندِ،
خُدایِ شُمو اَسْتُم. " ۱۳ دَ شامِ امزوِ روزِ تعدادِ
زیادیِ بوذنهِ اَمَدِ و تمامِ خیمه‌گاهِ بنیِ اسرائیلِ ره
پوشندِ و دَ وختِ صُبحِ دَ گردویرِ خیمه‌گاهِ شبنمِ دَ
زمیِ شِشت. ۱۴ وختیکه شبنمِ گُمِ شُد، دانه‌هایِ
نازکِ دَ رُویِ بیابوِ باقیِ مَندِ که رِقْمِ سُدِریِ اَلّیِ
دَ بلهِ زمیِ شِشت. ۱۵ غَیتیکه بنیِ اسرائیلِ اَو
ره دیدِ اونا از یگدیگه خُو دَ زبونِ عِبرانیِ پُرسانِ
کد: "مَن هُو؟" یعنی "ای چی اَسْتَه؟" چُون
اونا نَمیدَنستِ که اَو چی بُوَد. اوخته مُوسیٰ دَزوا

گفت: "اینمی نانی آسته که خُداوند دَز شُمو دده تا اُوره بُخورید. ۱۶ خُداوند گفته: 'هر نفر اُموقس که خورده میتنه جَم کنه. شُمو باید یگ مَنک^a ره بلده هر فردِ خانواده خُو که د هر خیمه زندگی مونه، بگیرید." ۱۷ پس بنی اسرائیل دزی توره عمل کد. بعضی مردُم کلو جَم کد و بعضی ازوا کم. ۱۸ وختیکه اُمو «مَن» ره قد مَنک اندازه گرفت، معلوم شد کسای که کلو جَم کدد، چیزی زیاد نداشت و اُونای که کم جَم کدد، کمبود نداشت، بلکه هر آدم د اندازه ضرورت خُو جَم کدد. ۱۹ و موسی دزوا گفت: "یگ ذره شی ره ام تا صبح نگاه نکنید." ۲۰ لیکن بعضی مردُم د تورای موسی گوش ندد و یگ اندازه شی ره بلده صباح نگاه کد. مگم وختی صبح شد دید که پگ شی پُر از کِرم و گنده شده و

^a ۱۶:۱۶ د جای «مَنک» د زبون عبرانی «عومر» نوشته یه که تقریباً یگ و نیم کیلوگرام موشه. د آیه های ۲۲، ۱۸، ۳۲، ۳۳ و ۳۶ ام عین چیز معنی میدیه.

مُوسَىٰ بِخَاطِرِ امْرِي كَارَ دَ بِلَهٗ ازوا غَدْر قَار شُد.
 ۲۱ هر روز صَبَاحِ گاه، هر کس دَ اندازِهٖ ضُرُورَتِ
 خُو امْرُو نان جَم مُو کد. لِيَكِنِ وَخْتِيكِهٖ اَفْتَو تيز
 مُوشُد، اَمُو نانِ خَاصِ اَو مُوشُد. ۲۲ و دَ رُو زِ
 شَشَم اَو نا دُو برابر نان جَم کد، يَعْنِي دُو مَنَكِ
 بَلَدِهٖ هر نفر. پس رهبرای قوم اَمَد و دَ مُوسَىٰ
 خَبَر دَد. ۲۳ مُوسَىٰ دَزوا كُفْت: "مَقْصِدِ تَوْرِهٖ
 خُداوند اَيْنَمِي اَسْتِه: صَبَاحِ رُو زِ اسْتِرَاحَتِ و رُو زِ
 اَرَامِ مُقَدَّسِ دَ اِحْتِرَامِ خُداوند اَسْتِه. پس هر چيزِي
 رِه كِه دَ بِلَهٗ اَتَشِ پُخْتِهٖ كَدَنِي و يَا دَ اَو جَوْشَنَدَنِي
 اَسْتِيد، اِمْرُو زِ پُخْتِهٖ كَنِيد و يِگِ اِنْدازِهٖ اَزُورِهٖ بَلَدِهٖ
 صَبَاحِ نِگَاحِ كَنِيد." ۲۴ و اَو نا مُطَابِقِ اَمْرِ مُوسَىٰ
 نَانَ رِه تا رُو زِ دِيگِهٖ شِي نِگَاحِ كَد و اَمُو نَانَ نَهٗ
 كَنْدَهٗ شُد و نَهٗ اَو رِه كِرَمِ زَد. ۲۵ مُوسَىٰ دَزوا
 كُفْت: "اِي نَانَ اِمْرُو زِ شَمُو يَهٗ، چِرَاكِهٖ اِمْرُو زِ
 رُو زِ اَرَامِ دَ اِحْتِرَامِ خُداوند اَسْتِه و اِمْرُو زِ اَمْرُو
 نَانَ هِيچِ پِيدَا نَمِيْتَنِيد. ۲۶ شَشِ رُو زِ نَانَ رِه جَم
 كَنِيد، لِيَكِنِ رُو زِ هَفْتَمِ، رُو زِ اَرَامِ اَسْتِه و اَو پِيدَا

نمُوشه. ” ۲۷ اوخته، دَ روزِ هفتمِ بعضی کسا
بُرو رفت تا که ازو نان جَم کُنه، مگم اونا هیچ
پیدا نَتَنِست.

۲۸ پس خُداوند دَ مُوسیٰ کُفت: ” تا کی شُمو از
احکام و شریعت مه سرپیچی مُونید؟ ۲۹ دَ فکر
شُمو بَشه که ما، خُداوند، روزِ هفتمِ ره بحیثِ
روزِ آرام دَز شُمو بخشیدُم. و امزی خاطر دَ روزِ
ششمِ شُمو ره دُو برابر نان میدُم. پس دَ روزِ هفتمِ
هر نفر دَ خیمه خُو بُمنه و هیچ کس از جای خُو
بُرو نَرهه. ” ۳۰ پس مردُم دَ روزِ هفتمِ استراحت
کد. ۳۱ قومِ اسرائیل^a نامِ امزو نان ره که هر
صباحِ جَم مُو کد، «مَن» ایشْت. او مثلِ دانه های
گشنیز سفید بُود و مَره شی رقمِ کُلچِه عَسَل تُو
وَری. ۳۲ بعد ازو مُوسیٰ کُفت: ” اینی ره خُداوند
اَمر کده، یگ مَنکِ پُر از «مَن» ره بلده نسل

^a ۱۶:۳۱ دَ جای «قومِ اسرائیل» دَ زیونِ عبرانی «خانه
اسرائیل» نوشته یه.

های آینده نگاه کُو تا اونا او ره بنگره و بدنه د
 وختی که شمو ره از سرزمینِ مصر بُرو اوردُم،
 اونموان ره د بیابو بلده شمو ددم تا بخورید. ”
 ۳۳ و موسی د هارون گفت: ” یگ ظرف ره بگیر
 و د اندازه یگ منک «من» پر کُو و او ره د
 حضورِ خداوند بیل تا بلده نسل های آینده نگاه
 شنه. ” ۳۴ امو رقم که خداوند توسطِ موسی امر
 کدد، هارون او ره د آینده د پیش روی صندوق
 شهادت^a ایش تا نگاه شنه. ۳۵ بنی اسرائیل
 تا چل سال «من» موخورد، تا زمانی که اونا
 د یگ منطقه آباد رسید، یعنی تا داخل شدو د
 سرحدِ سرزمینِ کنعان، خوراکِ ازوا «من» بود.
 ۳۶ یگ منک یعنی یگ «عومر»^b دهم حصه
 یگ ایفه^c آسته.

a ۱۶:۳۴ رجوع کنید د فصل ۲۵ آیه ۲۱-۲۲.

b ۱۶:۳۶ یگ عومر تقریباً یگ و نیم کیلوگرام موشد.

c ۱۶:۳۶ یگ ایفه تقریباً ۱۲ کیلوگرام موشه.

از قاده آو جاری مُوشه

۱ بعد از و بنی اسرائیل د امرِ خداوند
از بیابون سین کوچ کد و د سفر
خو ادامه دده د منطقه رفیدیم خیمه زد، مگم
د اونجی هیچ آو بلده وچی کدو پیدا نشد.
۲ پس مردم قد موسیٰ جنجال کده گفت: ”دز
مو آو بدی که وچی کنی.“ موسیٰ د جواب
ازوا گفت: ”بچی قد ازمه جنجال مونیید؟ و چرا
خداوند ره امتحان مونیید؟“^۳ و له ازی که مردم
کلو تشنه بود، اونا نق نق کده د موسیٰ گفت:
”چرا مو ره از مصر د اینجی آوردی؟ آیا مو ره
د اینجی آوردی تا که مو قد اولادا و گله‌های خو
از تشنگی بمری؟“^۴ پس موسیٰ د پیش خداوند
فریاد زده گفت: ”ما قد ازی قوم چی کُمن؟ قریب
آسته که مره سنگسار کنه!“^۵ خداوند د جواب
موسیٰ گفت: ”پیش روی قوم بورو و بعضی از
ریش سفیدای بنی اسرائیل ره قد خو بگیر و امو

تِیاق ره که قد شی درِیای نیل ره زدی، دِ دست
 حُو گرفته حرکت کُو. ^۶ اوخته، ما دِ حورِیب دِ
 بِلِه قاده^a دِ پیشِ رُوی تُو ایسته موشُم و تُو قد
 امزُو تِیاق دِ بِلِه قاده بزَن تا آو از منِه ازو بُر
 شنه و مردُم وُچی کنه. ” و موسیٰ دِ مُطابقِ امرِ
 خُداوند دِ پیشِ چیمِ ریش سفیدونِ بنیِ اسرائیل
 امُطور کد. ^۷ او امُو جای ره «مَسّا» و «مِریبا»
 یعنی «آزمایش» و «جنجال» نام ایشت، چراکه
 بنیِ اسرائیل دِ اُونجی جنجال کد و خُداوند ره
 آزمایش کده گُفت: ”آیا خُداوند دِ قدی ازمو
 حاضرِ آسته یا نه؟“

جنگ قد عمالیقی ها

^۸ بعد ازو عمالیقیا دِ رفیدیم آمده قد بنی
 اسرائیل دِ جنگ کدو شد. ^۹ موسیٰ دِ یوشع
 گُفت: ”نفره ره از منِه قومِ اِنْتِخاب کُو و بورُو

^a ۱۷:۶ قاده یعنی صخره.

قد عمالیقیا جنگ کُو. صَباح ما تِیاقِ خُدا ره
 دَ دِست خُو گِرِفته دَ سِرِ تِپه ایسته مُوشُم. ”
 ۱۰ پس یوشع دَ مُطابِقِ توره مُوسیٰ عمل کده
 دَ جنگ عمالیقیا رفت و مُوسیٰ، هارون و حور
 دَ بِلِه تِپه رفت. ۱۱ و ایطور شد که وختی
 مُوسیٰ دِستای خُو ره سُون آسمو باله مُوکد،
 بَنی اسرائیل پیروز مُوشُد، مگم وختیکه مُوسیٰ
 دِست خُو ره بِلده دَمرسی تا مُوکد، عمالیقیا دَ
 سِرِ ازوا زور مُوشُد. ۱۲ وختی مُوسیٰ کَلو مَنده
 شد و دِیگه نَتَنِست دِستای خُو ره باله بَگیره،
 هارون و حور یگ سنگ ره اُورده مُوسیٰ ره
 دَ بِلِه ازو شند و اونا از دُو طرف دِستای شی
 ره تا آفتو شِشتو باله نِگاه کد. ۱۳ دَ نتیجه،
 یوشع و لشکر شی، عمالیقیا ره بَکَلّی از دَم
 شمشیر کشید.

۱۴ اُو غَیت خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت: ”جریانِ
 ای پیروزی ره دَ یگ طومار نِوشته کُو تاکه
 یادگاری بُمَنه و دَ یوشع بُگی که ’ما نام و

نشانِ قَوْمِ عَمَالِيقِ رِه اَز رُوی زَمی پایی پاک گُم
 مُونُم. ”^{۱۵} پَس مُوسیٰ دَ اُونجی یِگ قُربانگاه
 جور کد و نامِ اَزو رِه «خُداوند عَلَم مه یِه»
 ایشَت. ^{۱۶} و مُوسیٰ گُفت: ”ازی که دِست دَ
 صِدِ تَخْتِ خُداوند باله شُدِه^a، خُداوند قد مرَدُم
 عَمالِیقی نسل دَ نسل دَ جنگ آستِه.“

یَترون دَ دیدونِ مُوسیٰ مییه

۱ یَترون خُسِرِ مُوسیٰ، یعنی پیشوای
 ۱۸ مِدیان شنید که خُدا چی کارای
 بزرگ رِه بِلدِه مُوسیٰ و بِلدِه قَوْمِ خُو بَنیِ اِسْرَائیل
 انجام دَدِه و چی رقم خُداوند اُونا رِه اَز مِصر بُرو
 اُورده. ^۲ پَس یَترون، صَفورا خاتُونِ مُوسیٰ رِه
 که مُوسیٰ اُو رِه پَس دَ خانه آتِه شی رِبی کُدَد،
^۳ قد دُو باچِه شی گِرِفْتِه پِیشِ مُوسیٰ رِبی شُد.

^a ۱۶:۱۷ اِمکان دَرِه که امی رقم ام معنی بَدیه: ”ازی
 که دِست عَلَمِ خُداوند رِه باله گِرِفْتِه“ چُون دَ زِبُونِ عِبْرانی
 امی عِبَارَتِ واضِح نییه.

نامِ باچهِ اوّلِ مُوسى جِرشوم^a بُود، چراکه دَ وختِ
 تولدِ ازو مُوسى گُفتُد: "ما دَ سرزمينِ خارجِ يگ
 بيگنه اَسْتُم." ^۴ نامِ باچهِ دوّم شىِ العازار^b بُود،
 چراکه مُوسى دَ وختِ پيدا شُدون شى گُفتُد:
 "خداى آتِه مه مَره کومک کد و مَره از شمشيرِ
 فرعونِ نجات دَد." ^۵ پس يترونِ خُسِرِ مُوسى اِ
 قدا خاتو و دو باچهِ مُوسى دَ بيابو دَ دِيرِ مُوسى اِ
 آمد، دَمزُو جاي که بنىِ اسرائيل خيمه زُدُد، يعنى دَ
 دامونِ کوهِ خدا^c. ^۶ او پيشلو دَ مُوسى اِ خبرِ رِبى
 کده گُفتُد: "ما" خُسِرِ تو يترون، قدا خاتو و دو
 باچهِ تو دَ دِيرِ ازتو ميبيم." ^۷ پس مُوسى اِ دَ دَم
 راهِ خُسِرِ خُو رفت و خود ره خَم کده دِست شى
 ره ماخ کد. و بعد از احوالِ پُرسى قدا يگديگه
 خُو اونا دَ مَنه خيمه رفت. ^۸ اوخته مُوسى اِ دَ
 خُسِرِ خُو دَ باره پگِ کاراى که خداوند بلده

^a ۱۸:۳ جِرشوم يعنى «بيگنه» ^b ۱۸:۴ العازار يعنى

«خدا مَدَدگار» ^c ۱۸:۵ کوهِ خدا دَ نامِ «کوهِ سينا» ام

مشهور اَسْتِه.

إِسْرَائِيلَ دَ خِلَافِ فِرْعَوْنَ وَ مِصْرِيَا كُدُّ، نَقْل
 كد. او امچنان قِصّه كد كه بنی اسرائیل د
 طُولِ رَاهِ دُجَارِ كُدَمِ كُدَمِ سَخْتِي هَا شُد و چي رقم
 خُداوند اونا ره نجات دَد. ^۹ يَتْرُونَ از خَاطِرِ پِگِ
 خُوبِي هَايِ كِه خُداوند بَلَدِه بَنِي إِسْرَائِيلِ كُد و
 ازِي كِه خُداوند اونا ره از دِسْتِ مِصْرِيَا آزَاد كُد،
 خُوش شُد. ^{۱۰} او كُفْت: ”مُبَارَكِ اسْتِه خُداوندِ
 كِه شُمُو ره از دِسْتِ مِصْرِيَا وَ فِرْعَوْنَ نِجَاتِ
 دَدِه وَ قَوْمِ خُو إِسْرَائِيلِ ره از زِبِرِ دِسْتِ مِصْرِيَا
 آزَاد كَدِه. ^{۱۱} آلِي مِيدَنَم كِه خُداوند از پِگِ خُدايو
 كَدِه بَزُرْكَتَرِ اسْتِه، چُون دَ بَلِه امزُو چيزِي كِه اونا
 غُرُورِ مُوَكَّد، خُداوند از او كَدِه غَدْرِ بَالِه بُوَد.“
^{۱۲} پَس يَتْرُونَ خُسْرِ مَوْسَى قُرْبَانِي سُوخْتَنِي وَ
 قُرْبَانِي هَايِ دِيْگِه ره دَ خُدا تَقْدِيمِ كَد وَ هَارُونَ
 وَ تَمَامِ رِيْشِ سَفِيْدَايِ إِسْرَائِيلِ دَ دِيْدُونِ خُسْرِ
 مَوْسَى اَمَدِ وَ يِگْجَايِ دَ حُضُورِ خُدا نَانَ قُرْبَانِي
 ره خُورَد.

قاضی‌ها تعیین موشه

۱۳ صُبْحِ رُوزِ دِیْگِه شی مُوسِیٰ بِلْدِه رَسِیدِگی
شِکَایَتِ مَرْدُمِ دَ جَایِ قِضَاوَتِ شِشْتِ و مَرْدُمِ اَز
صُبْحِ تا بِیْگَایِ دَ گِردِ شی ایسْتِه بُوْد. ۱۴ و خْتِ
خُسْرِ مُوسِیٰ تَمَامِ کَرایِ رِه کِه مُوسِیٰ بِلْدِه مَرْدُمِ
مُوکِدِ دِیدِ، اُو کُفْت: "ای چِی کَار اَسْتِه کِه تُو
بِلْدِه مَرْدُمِ مُوکُنِی؟ چِرا تَنهَایِ خُو دَ قِضَاوَتِ
شِشْتِ و مَرْدُمِ رُوزِ تا بِیْگَایِ دَ گِردِ اَز تُو ایسْتِه
مُوشِه؟" ۱۵ مُوسِیٰ دَ جِوابِ شی کُفْت: "مَرْدُمِ
بِلْدِه حَلِ مُشْکِلِ خُو پِیشِ اَز مِه مِیْیِه تا کِه اُونَا
اِرَادِه خُدا رِه اَز مِه سَوالِ کَنِه. ۱۶ و خْتِیکِه دَ
بَیْنِ دُو آدَمِ اِخْتِلافِ پَیدَا مُوشِه، اُونَا پِیشِ اَز مِه
مِیْیِه و ما فِیْصَلِه مُونُمِ کِه کُدَمِ اَز وَا حَقِ دَ جَانِبِ
اَسْتِه و ما اِحْکامِ و شَرِیعَتِ خُدا رِه دَز وَا تَعْلِیمِ
مِیدَم." ۱۷ خُسْرِ مُوسِیٰ دَز وَا کُفْت: "اُمِی کَار
رِه کِه مُوکُنِی خُوبِ نِیْیِه. ۱۸ تُو قَدِ اَمْزِی کَار اَم
خُودِ خُورِه و اَمِ اُمِی مَرْدُمِ رِه مَنْدِه و کَامِلًا زَلَّه

مونی. ای کار کلو گِرنِگ آسته و تُو نَمیتنی ای
 کار ره دَ تنهایی خُو پیش بُبری. ^{۱۹} آلی تورِه مَره
 گوش کُو، پَند-و-نصیحَتِ مَره قَبُول کُو و خُدا
 ام قد ازتُو بَشه: تُو باید دَ حُضُورِ خُدا نُماینده
 مردُم بَشی و اِختِلاف-و-دعوای ازوا ره دَ پیشِ
 خُدا عرض کنی. ^{۲۰} احکام و شریعتِ خُدا ره
 دَزوا تعلیمِ بَدی و بَلدِه ازوا یادِ بَدی که چی
 رقم رفتار کُنه و چی رقم کارا ره انجامِ بَدیه.
^{۲۱} امچنان از مَنه قوم آدماي قَابِل، خُدا ترس
 و دُرستکار ره که از رِشَوَت نَفَرَت دَشته بَشه،
 اِنْتِخاب کُو تا اُونَا سرکرده های هزار نفری،
 سرکرده های صد نفری، سرکرده های پنجاه
 نفری و سرکرده های ده نفری بَشه. ^{۲۲} بیل که
 اونمُو نفرَا هر وخت دَ بَینِ قوم قضاوَت کُنه و
 فقط مسایلِ غَدْر مُهْم-و-سخت ره پیشِ ازتُو
 بیره. لیکن مسایلِ ریزه ره اُونَا خودون شی
 حَل-و-فصل کنه. دَزی تَرْتِیب اُونَا ره دَ کار
 خُو شَرِیگ مونی و کارِ ازتُو آسوتر شُدِه بار تُو

سُبُک مُوشه. ^{۲۳} اگه ای رَوش ره پیش بُبری و خاستِ خُدا ام امی رقم بَشه، اوخته، تُو ثابتِ قَدَم مُومنی و مردُم ام راضی شُده دَ دِلِ آرام پس دَ خانه‌های خُو مورِه. " ^{۲۴} مُوسیٰ نصیحتِ خُسُر خُو ره قَبُول کد و مُطابِقِ پِیشِنهاد ازو عمل کد. ^{۲۵} اُو نفرای قَابِلِ ره از تمامِ بَنیِ اِسْرَائیلِ اِنْتِخاب کد و اونا ره دَ سِرِ هر دُلِ هزار نفری، صد نفری، پَنجاه نفری و ده نفری رهبرِ تَعیین کد. ^{۲۶} پس اونا هر وخت دَ بَینِ مردُم قضاوتِ مُوکد. مسایلِ مُشکِلِ ره اونا دَ پیشِ مُوسیٰ می‌اُورد و اِختِلافاتِ ریزه‌تر ره خودون شی حَل و فصلِ مُوکد. ^{۲۷} بعد ازو مُوسیٰ خُسُر خُو ره رُو به راه کد و یَترون پس دَ منطِقِه خود خُو رفت.

دَ کوهِ سِینا

۱ دَ شُرُوعِ ماهِ سِوَمِ بعد از بُرِ شُدونِ بَنیِ اِسْرَائیلِ از سرزمینِ مِصر، دَمَزُو روز اونا دَ بیابونِ سِینا اَمَد. ^۲ اونا از منطِقِه

رِفِيدِيم حَرَكْت كَد و دَ بِيَابُونِ سِينَا رَسِيدَه خِيمَه
 زَد. دَ اُونَجِي اُونَا رُوي دَ رُوي كَوِه سِينَا خِيمَه گَاه
 رِه جَاي-دَ-جَاي كَد. ^۳ اَوخْتَه مُوسَى دَ بِلَه كَوِه دَ
 حُضُورِ خُدا رَفْت و خُداوند از بِلَه كَوِه مُوسَى رِه
 كُوي كَدَه كُفْت: ”دَ خاندانِ يَعْقُوب، يَعْنِي دَ بَنِي
 إِسْرَائِيل اَيْنِي طُور بُگِي: ^۴ شُمُو دِيدِيد كِه مَا قَد
 مِصْرِيَا چِي كَار كُدُم و چِي رَقْم مِثْلِ يِگِ بُرْگُجِ
 آلِي كِه چُوچَه هَاي خُو رِه سِرِ بَالِ خُو ايشْتَه
 مُوبَرَه، مَا ام شُمُو رِه دَ پيشِ خُودِ خُو اُورْدُم.
^۵ و آلِي، اگَه دَ تَوْرَه مِه گُوشِ دَدَه از مِه اِطَاعَتِ
 كُنِيد و دَ عَهْدِي كِه دَ بَيْنِ اَزْمَه و شُمُو اَسْتَه
 و فَادَارِ بُمْنِيد، شُمُو از مَنَه پِگِ قُومَا مِثْلِ خَزَانَه
 آلِي مَالِ خَاصِ مِه مُوشِيد. چُونِ تَمَامِ دُنْيَا مَالِ
 اَزْمَه يَه. ^۶ و اَمچَنانِ شُمُو بَلَدَه اَزْمَه مَمْلَكَتِ
 پيشوايو و مِلَّتِ مُقَدَّسِ جُورِ مُوشِيد. ^۷ اَيْنَمِي
 تَوْرَايِ اَسْتَه كِه بَايَدِ دَ بَنِي إِسْرَائِيلِ بُگِي.“
^۷ پَسِ مُوسَى از كَوِه تَا اَمَدِ و رِيشِ سَفِيدَايِ بَنِي
 إِسْرَائِيلِ رِه كُوي كَدَه تَمَامِ تَوْرَايِ رِه كِه خُداوند

دَزُو اَمْر كُدُد، بَلَدِه اَزوا نَقْل كَد. ^۸ پَگِ مَرْدَم
 دَ يَگِ صَدَا دَ جَوَابِ شِي كُفْت: ” هَر چِيزِي كِه
 خُداوند كُفْتِه مو دَزُو عَمَل مُونِي. ” و مَوسِي
 جَوَابِ قَوْم رِه دَ خُداوند رَسَنَد. ^۹ خُداوند دَ
 مَوسِي كُفْت: ” مَا دَ مَنِه اَوُرِ سِيَاهِ پِيشِ تُو مِيسَم
 تا وَخْتِيكِه مَا قَد اَز تُو توره مَوكَم، مَرْدَم دَ كُوشِ
 خُو صَدَايِ مَرِه بَشَنَوِه و بَعْدِ اَزُو اَوْنَا هَميشِه دَزِ
 تُو اَعْتِمَادِ دَشْتِه بَشِه. ” پَسِ مَوسِي توره قَوْم رِه
 دَ خُدا عَرَضِ كَد. ^{۱۰} و خُداوند بَسْمِ دَ مَوسِي
 كُفْت: ” اَلِي دَ پِيشِ مَرْدَمِ بَورُو و دَزُوا اَمْرِ كُو
 كِه اِمروزِ و صَباحِ خُودِ رِه پَاكِ كَنِه و كَالايِ
 خُو رِه اَمِ بَشُويِه. ^{۱۱} اَوْنَا بَلَدِه رُوزِ سِوَمِ خُودِ رِه
 تِيَارِ كَنِه، چِرَاكِه مَا مِيخَايِمِ دِيكِه صَباحِ دَ پِيشِ
 چِيمايِ پَگِ بَنِي اِسْرَائِيلِ دَ كُوهِ سِينَا نازِلِ شَنِم.
^{۱۲} دَ كِرْدَاكِرْدِ كُوهِ يَگِ حَد-و-اَندازِه تَعْيِينِ كُو و
 دَزُوا بُگِي، ’هُوشِ خُو رِه بِيگِيرِيدِ كِه دَ بَلِه كُوهِ
 نَرُويِدِ و حَتِي دَ دَامُونِ كُوهِ پايِ خُو رِه نِه اِيلِيدِ؛
 چُونِ هَر كَسِي كِه دَ كُوهِ دُكِه بَخُورِه، اُو حَتَمًا بَايِدِ

کُشته شُنه. ^{۱۳} هیچ کس باید دَ جانِ ازو دِست
 نَزنه، بلکه او باید سنگسار و یا قد تیر کُشته
 شُنه. چي انسان بَشه، چي حیوان، او نباید زنده
 بُمَنه. لیکن وختیکه صدای شیپور^a باله موشه،
 اونا دَ بَعْلِ کوه بییه. ^{۱۴} "پس موسیٰ از کوه
 تا شُد و بنی اسرائیل ره تقدیس^b کد و اونا
 کالاهای خُو ره شُشت. ^{۱۵} اوخته موسیٰ دزوا
 گُفت: "بلده روزِ سِوم تیار بشید و قد خاتونوی
 خُو نزدیکی نکنید. ^{۱۶} و ایطور شُد که دَ روز
 سِوم، صباح گاه صدای گرگردراغ شنیده شُد و
 آتَشک زَد و اُور تریک دَ بله کوه پیدا شُد. بعد
 ازویگ آوازِ غدر بلند مثلِ آوازِ شیپور الی باله
 شُد و تمامِ مردم دَ خیمه گاه از ترس لَرزه مَوکد.

^a ۱۹:۱۳ شیپور یگ آله موسیقی رقمِ سُرئی الی آسته،
 که بنی اسرائیل دَ زمانِ قدیم از شاخِ حیوانات جور مَوکد
 و پادشاه ها بلده لشکرکشی و جنگ از شی استفاده
 مَوکد. ^b ۱۹:۱۴ تقدیس کدو یعنی پاک-و-مُقَدَّس
 کدو.

۱۷ اوخته مُوسىٰ مرْدُم ره بَلدِه مَلاقاتِ خُدا از
 خيمه‌گاه بُرو بُرد و اونا دَ پای کوه ایسته شُد.
 ۱۸ تمامِ کوهِ سينا از دُود پوشیده بُود، چراکه
 خُداوند دَ مَنه آتِش دَ بِلِه کوه تاه شُد. از کوه
 دُود مِثلِ دُودِ کوره وَرى دَ هوا باله مورفت و
 تمامِ کوه دَ شِدَّت لَرزه مُوکد. ۱۹ صَدای شِپُور
 بِلندتر شُدِه مورفت تاکه بيخى بِلند شُد. اوخته
 مُوسىٰ توره گُفت و خُدا قد صَدای خُو دَزُو جواب
 دَد. ۲۰ وختیکه خُداوند دَ شِیخى کوهِ سينا تاه
 شُد، اُو مُوسىٰ ره دَ پيش خُو کوى کد و مُوسىٰ
 ام دَ شَخِ کوه باله رفت. ۲۱ اوخته خُداوند دَ
 مُوسىٰ گُفت: ”تا بورُو و دَ قوم خُو بُگى که از
 حد-و-اندازه تعيین شُدِه تَجاوز نَکنه. نَشنه که
 اونا بَلدِه ديدونِ ازمه نَزديک بيه و غَدَرِ ازوا
 کُشته شُنه. ۲۲ و حتىٰ پيشوايونى که نَزديکِ
 ازمه ميه، اونا ام بايد خود ره پاک کُنه؛ اگه
 نه، اونا دَ غَضَب مه گِرِفَتار مُوشه. “ ۲۳ مُوسىٰ
 دَ خُداوند گُفت: ”مرْدُم دَ بِلِه کوهِ سينا آمده

نَمِيتَنه، چراكه تُو مو ره اَخْطار دَدِی و كُفتی
 كه 'دَ گِرْدوِبِرِ كوه حَد-و-اندازه تَعْيِين كُو و كوه
 ره پاكَ حِسَاب كُو. "' ۲۴ پس خُداوند دَ مُوسَى
 كُفت: "بِسْمِ تا بُوَرُو و هَارُونِ ره قَد خُو باله
 بِيَرُو. ولِے بَنِي إِسْرَائِيلِ و پيشوايو ره نَه ايل
 كه ازُو حَد-و-اندازه تَجَاوَز كنه و دَ پيشِ اِزْمه
 كه خُداوند اَسْتُمْ بِيِيه؛ نَشْنَه كه اُونَا دَ غَضَبِ
 گِرْفَتَار شْنَه. "' ۲۵ پس مُوسَى از كوه تاه رفت و
 تمام چيزا ره دَ مَرْدُم دُوْباره كُفت.

دَه حُكْم

۱ و خُدا گپ زده تمام امزی تورا ره
 ۲۰ كُفت:

۲ "ما خُداوند، خُداي تُو اَسْتُمْ كه تُو ره از
 سرزَمِينِ مِصر، از جايي كه غُلام بُوْدِي،
 بَرُو اَوْرُدْم.

۳ دَ پَالَوی ازمه خُدایونِ دِیگه نَدَشته بَش.

۴ بَلَدِه خُو بُت جور نَکُو، نَه دَ شَکَلِ چِیزای

که باله دَ آسمو آسته یا تاه دَ رُوی زمی

و یا دَ زِیرِ آوه‌ای زمی. ۵ اونا ره سَجده

و عِبادت نَکُو، چُون ما خُداوند، خُدای

تُو، خُدای غِیرتی آسْتُم و بچکِیچا ره

بخاطرِ گناهِ آته‌گون شی تا پُشتِ سِوَم

و چارْمِ امزُو کسا که از مه بد مُوبره،

جَزَا مِیدِیم. ۶ لیکِن رَحمتِ خُو ره تا هزار

پُشتِ نَصیبِ کسای مُوئُم که مَره دوست

دَره و احکام مَره نِگاه مونه.

۷ نامِ خُداوند، خُدای خُو ره دَ مقصدِ باطلِ

نِگیر، چُون خُداوند کسای ره که نامِ ازُو

ره دَ مقصدِ باطلِ بَگیره، بے جزا نَمیله.

۸ روزِ آرام ره دَ یادِ خُو بَگیر و او ره مُقَدَّس

حِسابِ کُو. ۹ شَش روز کار کُو و پَگِ

کارای خُو ره انجامِ بدی، ۱۰ مَگم روزِ

هفتمِ یگ روزِ آرام دَ اِحترامِ خُداوند،

خُدای تُو آسته. دَمزُو روز هیچ کار ره
 انجام نَدی؛ نَه خود تُو، نَه باچه تُو، نَه
 دُختر تُو، نَه غُلام تُو، نَه کنیز تُو، نَه
 چارپایای تُو و نَه بیگنه که دَ چاردیوالی
 تُو بَشه، ۱۱ چراکه خُداوند دَ شَش روز
 آسمو، زمی، دریا و هر چیزی ره که دَ
 مَنه ازوا آسته خَلق کد و دَ روزِ هفتم
 دِست خُو ره از کار کشید؛ امزی خاطر
 اُو روزِ هفتم ره مُبارک خاند و اُو ره پاک
 حساب کد.

۱۲ آته و آبه خُو ره اِحترام کُو تا دَ سرزمینی
 که خُداوند، خُدای تُو دَز تُو موبخشه،
 عُمَرِ دِراز دَشته بَشی.

۱۳ قتل نَکُو.

۱۴ زِنَا نَکُو.

۱۵ دُزی نَکُو

۱۶ دَ ضِدِ همسایه خُو شاهیدی دروغ نَدی.

۱۷ چیم خور ره دَ خانه همسایه خور نه ایل؛
خاتون همسایه خور ره، غلام و کنیز شی
ره، گاو و الاغ شی ره و هیچ مالِ دیگه
همسایه خور ره تی چیم نکو.

۱۸ وختیکه مردم گرگردراغ و آتشک ره قد
باله رفتون دود از کوه دید و صدای شیپور ره
شنید، اونا از ترس دَ لرزه افتد و از کوه دورتر
ایسته شد. ۱۹ و اونا دَ موسی گفت: "خود تو
پیغام خدا ره دزمو بگی و مو گوش مونی، مگم
خدا قد ازمو توره نگیه، نشنه که مو بمری."
۲۰ لیکن موسی دَ مردم گفت: "ترس نخورید؛
خدا بلده ازی آمده که شمو ره آزمایش کنه
تاکه ترس خداوند دَ پیش روی شمو بشه و شمو
گناه نکنید." ۲۱ دَ حالیکه پگ قوم دورتر ایسته
بود، موسی دمزو آور تریک و سیاه که خدا دَ
اونجی بود، نزدیک شد.

۲۲ اوخته خداوند دَ موسی گفت: "دَ بنی
اسرائیل اینی رقم بگی، خودون شمو دیدید

که ما از آسمو قد شُمو توره گُفتم. ۲۳ د پالوی
 مه خُدیونِ دیگه از نُقره و طِلا بِلده خُو جور
 نَکْنِید. ۲۴ بِلده ازمه یگ قُربانگاه از خاکِ زمی
 جور کُنِید و د بِله ازو قُربانی‌های سوختنی و
 قُربانی‌های سلامتی ره از مَنه گله و رَمه خُو دَز
 مه تقدیم کُنِید. هر جای ره که ما اِنْتِخاب کُنم
 تا د اُونجی نام مه یاد شده ستایش شُنه، ما د
 اُونجی پیش شُمو مییم و شُمو ره بَرکت میدم.
 ۲۵ ولے اگه بِلده ازمه یگ قُربانگاهِ سنگی جور
 مُونِید، سَنگا ره تراش نَکْنِید، چُون اگه اوزارِ
 کار ره د بِله ازوا اِستِعمال کُنِید، قُربانگاهِ نَجس
 موشه. ۲۶ قُربانگاهِ زینهدار جور نَکْنِید؛ نَشْنه
 وختیکه شُمو از زینه باله مورید، شرمگاهِ شُمو
 دیده شُنه. ”

قانونِ جزا

۱ ” و اینی احکام ره ام باید د بَنی
 ۲ اگه یگ غلامِ
 ۱۰۷

عبرانی بخری، او باید بلده شش سال دز تو خدمت کنه و د سال هفتم او ره آزاد کو، بدون ازی که او بلده آزادی خو پیسه بدیه. ^۳ اگه د غیتی که غلام تو شدد مجرد بود، او باید تنها آزاد شنه. و له اگه پیش ازی که غلام از تو شنه خاتو دشت، خاتون شی ام قد از وقتی آزاد شنه. ^۴ اگه بادار شی بلده ازو خاتو گرفته بشه و او غلام از خاتون خو صاحب باچه ها و دختر و شده بشه، اوخته خاتو و اولادا از بادار شی موشه و او غلام تنهای خو آزاد شنه. ^۵ لیکن اگه او غلام بگیه: ”ما بادار و خاتو و بچکیچای خو ره دوست درم؛ ما نمیخایم آزاد شئم.“ ^۶ اوخته بادار شی او ره د حضور خدا^a بیره و بعد ازو د دان درگه و یا چوکات درگه ایسته کنه و د اونجی بادار شی گوش غلام ره قد یگ دروش

^a ۲۱:۶ یعنی د پیش قاضی های قوم بلده تصدیق کدو.

سُلاخ کنه. ازو پس امو غلام بلده همیشه د
بادار خو خدمت کنه.

۷ اگه یگ آدم دُختر خو ره مثل کنیز سودا
کنه، او کنیز مثل غلاما وری د سال هفتم نباید
آزاد شنه. ^۸ و اگه بادار ازو دُختر که او ره د
خود نامزاد کده، ازو راضی نبشه، او حق ندره
که او ره د یگو نفر که از بنی اسرائیل نبشه
سودا کنه، چراکه امو کار د حق ازو دُختر خیانت
حساب موشه، بلکه ببله که امو دُختر بازخريد
شنه. ^۹ و اگه بادار بخایه کنیز ره بلده باچه
خو نامزاد کنه، باید مطابق رسم دُخترون آزاد
قد ازو رفتار کنه، نه مثل یگ کنیز. ^{۱۰} اگه د
پالوی کنیز یگ خاتون دیگه بلده خو بگیره، او
نبايد از خوراک و پوشاک و حق زن-و-شویی
ازو کم کنه. ^{۱۱} و اگه بادار امی سه چیز ره بلده

^a ۲۱:۸ حق بازخريد امزو دُختر ره تنها خانوار خود شی
دشت، یعنی خانواده خود شی میتنست او ره پس بخره.

ازو انجام نَمیدیه، او کِنیز میتنه او ره ایله کنه
و بدون پیسه ددو آزاد شنه.

۱۲ اگه کسی یگ انسان ره بزنه و او بُمَره،
او آدم باید کُشته شنه. ۱۳ لیکن اگه او د گیتِه
شی نبوده که او ره بزنه، بلکه تقدیرِ الهی بوده
که امو نفر د دست شی بفته، اوخته ما بلده ازو
یگ جای ره تعیین مُونم که د اونجی دوتا کنه.
۱۴ ولے اگه یگ شخص د بله همسایه خو قار
شنه و او ره قصداً بکُشه، او ره حتی از پناه
قربانگاه ازمه باید بکشید تا که کُشته شنه.

۱۵ و کسی که آته یا آبه خو ره بزنه، باید
کُشته شنه. ۱۶ و کسی که یگ انسان ره دزی
کده سودا کنه و یا امو نفر د دست شی پیدا
شنه، دز باید کُشته شنه.

۱۷ کسی که آته یا آبه خو ره لعنت کنه، باید
کُشته شنه.

۱۸ اگه دو نفر قد یگدیگه خو جنگ-و-جنگال
کنه و یگ شی دیگه ره قد سنگ یا مُشت

بزنه، مگم او نمره بلکه بستر شنه، ^{۱۹} و بعد ازو دوباره از جاگه خو باله شده د کومک تیاق راه بوره، د او صورت آدم زدنی بے گناه آسته. ولے تاوون روزای بیکاری شی ره باید دزو بدیه و خرچ تداوی شی ره د گردو بگیره.

^{۲۰} و اگه کسی غلام یا کنیز خو ره قد چپو بزنه و او د زیر چپو بمره، انتقام ازو باید گرفته شنه. ^{۲۱} لیکن اگه امو غلام یا کنیز چند روز پس از لت خوردو زنده بمنه، نباید از بادار شی انتقام گرفته شنه، چراکه او غلام یا کنیز دزو تعلق دره.

^{۲۲} و اگه یگ تعداد مردا قد یگدیگه خو جنگ کنه و د وخت جنگ یگ خاتون حامله ره بزنه و اولاد ازو ضایع شنه، مگم د خود ازو خاتو کدم ضرر نرسه، امو آدم زدنی هر قدر پیسه که شوی امزو خاتو طلب کنه، باید جریمه بدیه، ولے قاضیا باید تصدیق کنه. ^{۲۳} لیکن اگه د خود ازو خاتو نقص برسه، باید امو نقص د آدمی

که زده ام برسه: جان دَ عَوْضِ جان، ^{۲۴} چیم دَ
 عَوْضِ چیم، دَندو دَ عَوْضِ دَندو، دِست دَ عَوْضِ
 دِست، پای دَ عَوْضِ پای، ^{۲۵} داغ دَ عَوْضِ داغ،
 زخم دَ عَوْضِ زخم و سیاکوی دَ عَوْضِ سیاکوی.
^{۲۶} اگه کسی چیم غلام یا کنیز خوره کور کنه،
 باید او ره دَ عَوْضِ چیم شی آزاد کنه. ^{۲۷} و اگه
 کسی دَندونِ غلام یا کنیز خوره میده کنه، باید
 او ره دَ عَوْضِ دَندون شی آزاد کنه.

^{۲۸} و اگه یگ نرگاو دَ بله یگو مرد یا خاتو
 قد شاخ خو حمله کنه و او ره بکُشه، نرگاو
 باید سنگسار شنه و گوشت شی ام خورده
 نشنه، مگم صاحب نرگاو بے گناه حساب شنه.
^{۲۹} و لے اگه امو نرگاو ازو پیش ام قد شاخ
 خو حمله موكده و صاحب شی ام ازی توره
 خبر دشته، مگم نرگاو ره بسته نكده و امو
 نرگاو یگو مرد یا خاتو ره کُشته، دزی صورت
 نرگاو باید سنگسار شنه و صاحب شی ره ام
 باید بکُشه. ^{۳۰} و لے اگه خونبها دَ بله صاحب

نَرگاوِ تَعیینِ شُنَه، صَاحِبِ نَرگاوِ مِیتنَه قَد دَدونِ
 خُونبَهایِ تَعیینِ شُدَه جانِ خُو رَه بازخَریدِ کَنه.
 ۳۱ چِی دُخترِ رَه شاخِ بَزنَه، چِی باچَه رَه، اینمِی
 حُکمِ ذِکرِ شُدَه بایدِ اِجرا شُنَه. ۳۲ اگَه نَرگاوِ یَگو
 غُلامِ یا کَنیزِ رَه بَزنَه، بایدِ صَاحِبِ نَرگاوِ سی
 مِثقالِ نُقرَه دَ بادارِ غُلامِ یا کَنیزِ بَدیَه و گاوِ ام
 سَنگسارِ شُنَه. ۳۳ اگَه کَسی دَانِ کُدَمِ چاهِ رَه واز
 کَنه یا یَگو چاهِ رَه بَکنَه و رُویِ شیِ رَه نَپوشَنه
 و دَ مَنَه ازوِ یَگو گاوِ یا خَر بُفتَه، ۳۴ صَاحِبِ چاهِ
 بایدِ عَوَضِی و یا قِیمَتِ امزُو حَیوانِ رَه دَ صَاحِبِ
 شیِ بَدیَه و حَیوانِ مُردَه دَزُو تَعلقِ مِیگِیرَه.

۳۵ اگَه نَرگاوِ یَگو آدمِ، نَرگاوِ یَگو کَسِ دِیگَه
 رَه بَزنَه و بُکُشَه، اوختَه اونا گاوِ زِندهِ رَه سَودا
 کَدَه قِیمَتِ شیِ رَه مَنَه خُو تَقسِیمِ کَنه و نَرگاوِ
 کُشتَه شُدَه رَه ام دُو تَقسِیمِ کَنه. ۳۶ ولِی اگَه
 معلُومِ شُدِ که امِی گاوِ سابِقِ امِ عادتِ شاخِ زَدو
 رَه دَشتَه، مَگمِ صَاحِبِ شیِ اُو رَه بستَه نَکَدَه،
 اوختَه گاوِ زِندهِ رَه صَاحِبِ شیِ بایدِ دَ عَوَضِ

گاوِ کُشته شده بَدیه و گاوِ کُشته شده از خود
شی مُوشه .

۱ اگه کسی نرگاو یا گوسپو ره دُزی
کنه و او ره حلال کنه یا سودا کنه،

باید دُز دَ عَوَضِ نرگاو پَنج گاو و دَ عَوَضِ گوسپو
چار گوسپو بَدیه . ۲ اگه کُدم دُز دَ وختِ شاو دَ
دُزی کدو گِرِفَتار شُنه و او ره تا اندازه بَرَنه که
بُمره، خُونِ اَزُو باید بازخاست نَشُنه . ۳ لیکن اگه
دُز بعد از آفتو بُر شُدو کُشته شُنه، بازخاستِ
خُونِ اَزُو باید شُنه . دُز باید تاوو بَدیه و اگه
چیزی نَدَره، خودِ اَزُو باید سودا شُنه و قِیمَتِ
شی دَ عَوَضِ دُزی شی دَدَه شُنه . ۴ اگه چیزی
دُزی شُدَه زِنده دَ دِستِ دُز پَیدا شُنه، هر چیزی
که بَشَه، چی گاو، چی خَر، چی گوسپو، دُز باید
دُو برابرِ تاوو بَدیه .

۵ اگه کسی تالِه خُو ره بکُلّی بَچَرَنه و بعد اَزُو
مال خُو ره قَصداً دَ تالِه یا باغِ اَنگُورِ دِیگه کس

ایله کنه، اُو باید تاوون شی ره از خُوبتَرین تاله
یا باغِ انگُورِ خود خُو بَدیه.

۶ اگه یگو کس آتِش دَر بَدیه و آتِش دَ خار
بوْته بَرسه و بعد ازو دَ کِشتِ دِیگه نفر بوره و
قوده یا حاصلِ دِرَو نَشُدِه و یا تمام کِشتِ ازو ره
بُسوزنه، آدمی که آتِش کده، حتماً باید تاوون
شی ره بَدیه.

۷ اگه کسی پیسه یا سامان خُو ره پیشِ
همسایه خُو اَمانت بیله و چیزی ایشَتگی از خانه
امزو نفر دُزی شُنه، دَ صورتی که دُز گِرِفَتار
شُنه، اُو باید دُو چند تاوو بَدیه. ^۸ اگه دُز گِرِفْتِه
نَشُد، اُو غیت صاحبِ خانه باید دَ حُضُورِ خُدا^a
حاضرِ شُنه تا فیصله شُنه که آیا اُو دِست خُو
ره دَ مالِ همسایه خُو دِراز کده، یا نه؟ ^۹ تمام
قضیه های خیانت، چی دَ باره گاو، خَر یا گوسپو

^a ۲۲:۸ "دَ حُضُورِ خُدا حاضرِ شُنه" یعنی دَ پیشِ کسی

حاضرِ شُنه که اِختیاری فیصله کدو ره دَره.

بَشَه، چي دَ باره کالا و يا هر چيزِ ديگه که گم شده بَشَه و يگو کس ادعا کنه که ” اينمی از مه يه ” اوخته، ادعا کُننده و صاحبِ مال هر دوی شی باید دَ حُضُورِ خُدا^a بييه و هر کُدم شی که گناهکار اعلان شُد، باید دُو چند دَ همسايه خُو تاوو بديه.

۱۰ اگه کُدم کس يگو خَر يا نَر گاو يا گوسپو و يا يگو حَيوانِ ديگه ره بلده همسايه خُو امانت بديه و اُو حَيوان بُمَره يا اوگار شنه و يا از پيشِ ازو بُرده شنه بَدُونِ ازی که کس بِنگره، ۱۱ يگ قَسَم دَ بَيْنِ ازو هر دُو دَ حُضُورِ خُداوند ايشته شنه. اگه امو آدم قَسَم بَخوره که دست خُو ره دَ مالِ همسايه خُو دراز نكده، صاحبِ مال باید قَسَم شی ره قَبُول کنه. اوخته اُو آدم لازم ندره که تاوو بديه. ۱۲ ولے اگه اُو حَيوان از پيشِ همسايه دُزی شده بَشَه، اُو باید دَ صاحبِ

^a ۲۲:۹ یعنی دَ پيشِ قاضي های قوم بلده فيصَله کدو.

ازو تاوو بَدیه. ۱۳ اگه حیوان دَ وسیله یِگو جانورِ
دَرِنده پاره شُدِه بَشه، اُو باید لاشِ پاره شُدِه ره
دَ عِنوانِ ثَبوتِ بیره. دَ اُو صورتِ اُو لازمِ ندره
که تاوو بَدیه.

۱۴ اگه کسی یگ حیوان ره از همسایه خُو
اَمانتِ بَگیره و اُو حیوان دَ وختیکه صاحبِ شی
حاضرِ نَبشه، اُوگار شنه یا بُمَره، پس آدمِ اَمانتِ
گِیرنده باید تاوونِ حیوان ره بَدیه. ۱۵ لیکن اگه
صاحبِ امزو حیوان حاضرِ بُوده بَشه، اُو مجبور
نییه که تاوو بَدیه. اگه حیوان کِرا شُدِه بَشه،
امو کِرایه دَ عِوضِ تاوونِ شی حسابِ موشه.

قانونای اخلاقی و مذهبی

۱۶ اگه یگو مرد کُدم دُخترِ باکره ره که هنوز
نامزاد نَشده بَشه، بازی بَدیه و قد شی خاو کنه،
اُو باید مهریه دُختر ره بَدیه و اُو ره خاتونِ خُو
کنه. ۱۷ لیکن اگه آته شی راضی نَبشه که دُختر

خُو ره دَزُو آدَم بَدِيه، پَس اُو آدَم بايَد مِهْرِيه يِگ
دُختر ره دَزُو بَدِيه.

۱۸ خاتُونِي كه جادُوگري مُونه، اُو ره زنده نَه
ايَلِيد.

۱۹ هر اِنسانِ كه قَد حَيوان نَزديكِي^a كنه، بايَد
كُشته شُنه.

۲۰ هر كَسِي كه بَلدِه خُدايُونِ دِيگِه، غَيْر از
خُداوند قُرْباني كنه، بايَد كَامِلًا نَابُود شُنه.

۲۱ آدَم بِيگْنِه ره آزار نَدِيد و دَ حَق شِي ظَلَم
نَكْنِيد، چِراكه خُودون شُمو ام دَ سِرْزَمِينِ مِصر

بِيگْنِه بُوْدِيد. ۲۲ خاتُونِ بِيوه و يَتِيم ره اَذِيَت
نَكْنِيد. ۲۳ اگِه اونا ره اَذِيَت كُنِيد، اونا پيش

ازمه داد-و-فرياد مُونه و ما ضرور داد-و-فريادِ
ازوا ره مِيشَنُوم^{۲۴} و دَ سِر شُمو قار شُدِه شُمو

ره دَ دَمِ شَمشِيرِ مُوكُشُم تاكه خاتُونِي شُمو بِيوه
شُنه و بچَكِيچايِ شُمو يَتِيم.

^a ۲۲:۱۹ يعنِي مَعاملِه جِنسِي اِنجَام بَدِيه.

۲۵ اگه دَ کُدمِ شَخصِ مُحْتاجِ که از قَوْمِ ازمه
 آسته پیسه قرض میدی، مثلِ یگِ سُوْدخوَر
 رفتارِ نَکُو و ازو سُوْد نَگیر. ۲۶ اگه چَپِنِ همسایه
 خُو ره گِرو گِرفتی، او ره حتماً پیش از شِشتونِ
 آفتو دَزُو پس بدی، ۲۷ چراکه اونمُو چَپِنِ یگانه
 پوش بلده خاوشی آسته. اگه ازو محروم بشه،
 او جسمِ خُو ره قد چیزخیل پوش کنه؟ پس او
 پیشِ ازمه فریاد میزنه و ما دَ دادِ ازو میرسم،
 چراکه ما خُدای کریم-و-رحیم آستم.

۲۸ دَ خُدا کُفرگویی نَکُو و دَ رهبرِ قَوْمِ خُو
 نالت نگی. ۲۹ دَ اوردونِ هدیه حاصِلات و شیرِه
 انگورِ خُو دَ حُضوَرِ ازمه معطل نَکُو. باچه
 اولباری خُو ره دَز مه وَقِف کُو. ۳۰ امو رقم،
 اولباری‌های گاو و مالِ خُو ره ام دَز مه وَقِف
 کُو. بیل که نلغه بلده هفت روز دَ پیشِ آبه خُو
 بَمَنه و دَ روزِ هشتم، او ره دَز مه بدی. ۳۱ شُمو
 قَوْمِ مُقَدَّسِ مه آستید. دَمزی دَلیلِ گوشتِ حیوان

ره که دَ وَسِيلَه جانورِ دَرِنده پاره شده بَشه،
نَخورِيد، بَلَكِه اُو ره پيشِ سَگا بِنَدَزِيد.

۲۳
۱ خبرِ دروغِ ره تیتِ نَکُو و قدِ آدمِ
شَرِیرِ هَمَدِستِ شُدِه شَاهِدِیِ دروغِ
نَدِی.

۲ دَ اِنجامِ دَدونِ عَمَلِ بَدِ از اَکثَرِیتِ مَرْدُمِ پِیرويِ
نَکُو. دَ مَوَاقِعِ دَعوا از خَاطِرِ تَاثِیرِ نَظَرِ اَکثَرِیتِ
مَرْدُمِ، شَاهِدِیِ دروغِ نَدِی و عَدالتِ ره پَايِمَالِ
نَکُو. ۳ اَمِچَنانِ از دَعوايِ اَدَمِ غَرِيبِ دَ مَحاکِمِه
طَرَفداریِ نَکُو.

۴ اَگِه قَدِ گَاوِ يَا خَرِ گُمَشُدِه دُشْمونِ خُو رُوِيِ
دَ رُوِيِ شُدِی، اُو ره پيشِ صَاحِبِ شِیِ پَسِ بُبَرِ.
۵ اَگِه مِیَنگَرِیِ يَگُو کَسِیِ کِه اَزتُو نَفَرَتِ دَرِه
و خَرِ شِیِ دَ زِبَرِ بَارِ خَاوِ کَدِه، بَسِ پَرِوَا از پَالُوِيِ
خَرِ شِیِ تِیرِ نَشُو، بَلَكِه دَزُو کَوْمَکِ کُو تَاکِه خَرِ
شِیِ از زَمِیِ بَالِه شُنِه.

۶ حَقِ اَدَمِ دَرْمَنده قَوْمِ خُو ره دَ پيشِ قَاضِیِ
پَايِمَالِ نَکُو. ۷ تَهْمَتِ نَاخِقِ دَ کَسِ نَزَنِ و اَدَمِ

صَادِق و بے گناہ رہ دَ قتل نَرَسَن، چراکہ شخصِ
 بَدکار رہ ما بیگناہ حساب نَمُونُم. ^۸ رِشَوَت
 نَگیر، چراکہ رِشَوَت چیمای بینایا رہ کور مُونہ
 و تورای آدمای عادِل رہ کَج مُونہ. ^۹ دَ آدَمِ بیگنہ
 ظَلَم نَکُو، چراکہ خودگون شُمُو دَ مِصرِ بیگنہ
 بُودِید و از حالِ دِلِ بیگنہ خبر دَرِید.

سالِ هفتم و روزِ هفتم

^{۱۰} دَ زَمِینِ خُو شَش سالِ کِشت و کار کُو و
 حاصلِ شی رہ جَم کُو، ^{۱۱} مگم دَ سالِ هفتم
 بیل کہ زَمِینِ تُو سفید و ایوہ^a بَمَنه تا آدمای
 مُفلس-و-نادار کہ دَ بَینِ قَوْمِ تُو آستہ، از چیزی
 کہ سَوَز مُونہ بُخورہ. و باقی مَندہ شی رہ
 حیوانای بیابو بُخورہ. قد باغِ انگور و باغِ زیتون
 خُو امی کار رہ بُکُو. ^{۱۲} شَش روز کار کُو
 و دَ روزِ هفتم مندگی خُو رہ بَگیر تا گاو و خر

^a ۲۳:۱۱ اِسپی مَندہ

تُو دَمَرَسِی کُنَه و باچِه کِنیز تُو و شَخِصِ بِيگَنَه
 که بَلَدَه تُو کار مُونَه، بَتَنَه آرام بِگِيرَه. ۱۳ دَمَزُو
 چِيزای که دَز شُمُو گُفْتُم، پای بَنَد بَشِيد و نامِ
 خُدايُونِ دِيگَه رَه ذِکَر نَكُنِيد و نامِ های ازوا رَه
 حتّی دَ زِيُون خُو ام نِيرِيد.

عید های سالانه

۱۴ هر سال سِه دفعه دَ اِحْتِرامِ ازمه عید
 بِگِيرِيد:

۱۵ اوّل عیدِ فَطِير رَه برگزار کُنِيد. اَمُو رَقْم که
 ما دَز شُمُو اَمَر کَدُم، دَ دَوْرُونِ هفت روز
 نانِ فَطِير بُوخوريد. ای رَه بطورِ مُنْظَم هر
 سال دَ ماهِ اَيِيب^a ادا کُنِيد، چُون دَمَزِي
 ماه بُود که از مِصر بُر شُدِيد. دَمَزِي عید
 باید هيچ کس دِستِ خالی دَ حُضُورِ ازمه
 نِيَه.

^a ۲۳:۱۵ ماهِ اَيِيب يعنی ماهِ حَمَل.

۱۶ دوّم، عیدِ نَوَبَرِ حَاصِلَاتِ † ره دَ مَوْعِ که
حَاصِلِ اوّلِ کِشْتِ-و-کارِ خُو ره دَ پِیشِ
ازمه تقدیمِ مُونید، برگزار کُنید.
سِوَم، عیدِ فَصْلِ دِرَو ره دَ آخِرِ سَالِ دَ وِختِ
جَمِ کَدونِ حَاصِلِ زَمینِ خُو برگزار
کُنید.

۱۷ هر سال سه دفعه پگِ مَرَدَا-و-باچه های
شُمو باید دَ حُضُورِ خُداوند-خُدا حَاضِرِ شُنه.
۱۸ خُونِ قُربانی ره قَدِ نَانِ خَمیرمایه تُو دَز مه
تقدیمِ نَکُنید. چربی قُربانی ره که دَ مَوْعِ عیدِ
دَز مه تقدیمِ مُونید، نَباید تا صُبحِ رُوزِ دِیگه
باقی بُمَنه. ۱۹ بَهِتَرینِ نَوَبَرِ حَاصِلَاتِ زَمینِ خُو
ره دَ خانِه خُداوند، خُدا یِ خُو بَیرید. بَزغله ره دَ
شیرِ آبِه شی پُخته نَکُنید.

† ۱۶:۲۳ خُروج ۲۲:۳۴؛ لاویا ۲۳؛ تثنیه ۱۰:۱۶

وعده ها و احکام خدا

۲۰ ما یگ ملایکه ره پیشلون تُو ریی مُونم تاکه از تُو مُحَافِظَت کُنه و تُو ره دَ سرزمینی که ما بلده تُو تیار کدیم، برسنه. ۲۱ خود ره ازو هوش کُو و دَ تورای شی گوش بدی. قد ازو تلخ نشو، چراکه خطاهای تُو ره نَمُوبَخشه، چُون ما اُو ره ریی کدیم و نام ازمه قد ازو آسته. ۲۲ لیکن اگه دَزُو گوش بدی و پگ چیزای ره که ما قد تُو کُفتم انجام بدی، اُو غیت ما دُشمن دُشمنای تُو و مُخَالِفِ مُخَالِفین تُو موشم. ۲۳ ملایکه مه پیشلون تُو موره و تُو ره دَ سرزمینِ آموربا، حِتیا، فرزبا، کِنعانیا، حویا و یبوسیا میرسنه و ما اونا ره پای پاک گُم مُونم. ۲۴ دَ خُدايُونِ ازوا سَجده نَکُو و اونا ره پَرستش نَکُو و دَ رسم و رواج مذهبی ازو مردُم ام شِرکت نَکُو، بلکه بُت‌های ازوا ره مُکَمَل خراب کُو و سَتُون‌های پَرستشی ازوا ره میده کُو. ۲۵ خُداوند ره که

خُدای شُمو آسته، عِبادت کُنید و اُو نان و آو
 شُمو ره پُر بَرکت مُونه و مَریضی ها ره از مینکل
 شُمو دُور مُونه. ۲۶ دَ سرزمین شُمو هیچ خاتو
 اولاد خُو ره ضایع نَمونه و هیچ خاتونِ سَنده
 پَیدا نَموشه و ما، خُداوند، دَز شُمو عُمَرِ دِراز
 مِیدم. ۲۷ بَیم-و-وَحشت خُو ره پِیشلون تُو رَبی
 مُونم و پَگِ قوما ی ره که تُو دَ بَینِ ازوا موری
 دَ سَر دَرگمی مِیندَزُم و دُشمنای تُو ره دُوتلجی
 مُونم. ۲۸ ما گاوزمبورا ره پِیشلون تُو رَبی مُونم
 تاکه جَوّیا، کِنعانیا و حِتّیا ره از دَمِ راهِ تُو دُور
 کنه. ۲۹ اَلبته اونا ره دَ طُولِ یگِ سال بُر نَمونم؛
 نَشنه که زمی خالی-و-خَرابه شُنه و جانورای
 دَرِنده از حَدِّ و اندازه کَلو شُنه. ۳۰ ما اونا ره
 کم کم از پِیش رُوی تُو هَی مُونم تاکه جمعیت
 شُمو زیاد شُدِه بوره و تمامِ زمی ره بَگیرید.
 ۳۱ سَرحدِ سرزمینِ تُو ره از دربای سُرخ تا لبِ
 دربای فَلَسطین و از بیابونِ جَنوب تا دربای
 فَرَات وَسعت مِیدم، چراکه مَر دَمِ امزی سرزمی

ره د دست شمو میدیم و تو اونا ره از پیش
 زوی خو بر مونی. ^{۳۲} قد ازوا و خدایون ازوا
 عهد-و-پیمان نکو. ^{۳۳} نه ایل که اونا د سرزمین
 تو زندگی کنه؛ نشنه که اونا باعث شنه که تو
 د ضد ازمه گناه کنی، چون اگه خدایون ازوا ره
 پرستش کنی، تو حتماً د دام گرفتار موشی. ”

ثابت کردن عهد و قول

۲۴
 ۱ بعد از خداوند د موسی گفت:
 ”خود تو، هارون، ناداب و ابیهو
 قد هفتاد نفر از ریش سفیدای اسرائیل د پیش
 ازمه د بله کوه بیید و از دور مره سجده کنید.
 ۲ مگم خود تو، ای موسی، تنها د دیر مه بیه
 و دیگای شمو نزدیک نیه و مردم هیچ کدم شی
 نباید د بله کوه بیه. ” ^۳ پس موسی آمد و پگ
 تورای خداوند ره قد تمام احکام شی د بنی
 اسرائیل نقل کد و پگ مردم د یگ صدا گفت:
 ”هر چیزی که خداوند گفته، مو دز شی عمل

مُونی. " ^۴ مُوسیٰ تمام تورای خُداوند ره نوشته
 کد و صُبِحِ روزِ دِیگِه شی باله شُده دَ دامونِ کوه
 قُربانگاه جور کد و دَ اطرافِ ازو دَ نشانی دوازده
 طایفه اسرائیل دوازده سَتُونِ سنگی ایستلجی
 کد. ^۵ اوخته مُوسیٰ چند نفر از جوانای بَنی
 اسرائیل ره رِبی کد و اونا رفته قُربانی‌های
 سوختنی تقدیم کد و گاو و ره دَ عنوانِ قُربانی‌های
 سلامتی دَ نامِ خُداوند حلال کد. ^۶ پس مُوسیٰ
 نیمِ خُونِ حیوانای قُربانی شُده ره گرفت و دَ تَشْت
 ها شیو کد و نیمِ شی ره دَ بِلِه قُربانگاه پاش دَد.
^۷ بعد ازو طومارِ عهد ره گرفت و او ره دَ بَنی
 اسرائیل خاند و اونا گُفت: "تمام چیزای ره که
 خُداوند گُفته، مو عملی مُونی و از تورِه شی
 اطاعتِ مُونی." ^۸ پس مُوسیٰ خُونی ره که دَ
 تَشْت ها شیو کُدد، گرفت و دَ بِلِه مردُم پاش
 دَدَه گُفت: "اینه، خُونِ عهدی که خُداوند قد
 دَدونِ امزی احکام قد شُمو بسته کد." ^۹ اوخته
 مُوسیٰ، هارون، ناداب و ابیهو قد هفتاد نفر از

ریش سفیدونِ اسرائیل دَ بِلَه کوه رفت، ۱۰ و اونا خُداى اسرائیل ره دید که دَ زیرِ پای شی یگو چیز رقمِ فرشی که از یاقوتِ کَبُود جور شده بَشَه، بُود و مِثِلِ آسمو وَری صاف و شَفاف معلوم موشُد. ۱۱ اگرچه بزرگای بنی اسرائیل خُدا ره دید، ولے او دَ بِلَه ازوا دِست باله نکد و دَزوا ضرر نرَسند و اونا دَ اُونجی خورد و وُچی کد.

مُوسى دَ بِلَه کوه سینا

۱۲ بعد ازو خُداوند دَ مُوسى گُفت: ”پیشِ ازمه دَ بِلَه کوه بیا و دَ اُونجی بُمَن و ما تُو ره لَوَح های سنگی ره میڈم که دَ بِلَه شی قانون و احکام ره نوشته کدیم تا اونا ره دَ بنی اسرائیل یاد بدی.“ ۱۳ پس مُوسى و دِستیار ازو یوشع باله شُدَه دَ بِلَه کوه خُدا رفت. ۱۴ و او دَ ریش سفیدونِ قوم گُفت: ”دَ اینجی بُمَید و چیم دَ راهِ مو بَشید تا که مو پس بیی. اینه، هارون و حُور ام قد شُمو آسته. اگه کُدم نفر یگو دعوا

یا مُشکِلِ دَشْتِه بَشِه، اُو باید دَ دِیرِ ازوا بییه. ”
 ۱۵ وختی مُوسیٰ دَ کوه بُرُشد اُور کوه ره پوشند.
 ۱۶ اوخته بزرگی-و-جلالِ خُداوند دَ بله کوه سِینا
 قرار گرفت و بلده شش روز اُور کوه ره پوشند.
 دَ روزِ هفتم خُداوند مُوسیٰ ره از منه اُور کوی کد
 ۱۷ و ظُهورِ بزرگی-و-جلالِ خُداوند دَ شیخی کوه
 دَ نظرِ بنی اسرائیل که دَ تیلو مُنتَظِر بُود، مثل
 اَلَنگِه آتِش وَری معلوم مُوشد. ۱۸ پس مُوسیٰ
 دَ منه اُور داخل شد و دَ بله کوه رفته چل شاو
 و روز دَ کوه مند.

هدیه ها بلده جایگاهِ مُقدَّس

۲۵ ۱ اوخته خُداوند دَ مُوسیٰ گفت: ۲ ” دَ
 بنی اسرائیل بگی که دَ ز مه هدیه
 بیره. هر کسی که دَ خوشی دِل خُو اُورد، هدیه
 شی ره قبول کو. ۳ هدیه ها باید امزی چیزا
 بَشِه: طِلا، نُقره و برونز، ۴ چوغِ لاجوردی،
 ارغوانی و سُرخ رنگ و کتانِ نَرم و موی بُز،

۵ پوستِ سُرخِ شُدِه قُوچ و پوستِ نَرَم-و-قِیْمَتی،
 چِیوِ دِرختِ اَکاسی، ۶ روغونِ زَبْتُونِ بَلَدِه چِراغا،
 مَوادِ خوشبُویِ بَلَدِه روغونِ مَسَح و بَلَدِه بُوخورِ
 خوشبُوی، ۷ سنگایِ عَقِیق و دِیگِه سنگایِ
 قِیْمَتی بَلَدِه ایفود^a و سِینه بَنَدِ پِیشوایِ بُزرگ.
 ۸ اونا باید یگ جایگاهِ مُقَدَّس بَلَدِه مه جور کنه
 تا که دَ بَیْنِ ازوا جای-د-جای شُنم. ۹ ای جایگاه
 و تمامِ اَسبابِ شی ره دَقِیق دَ مُطابِقِ نَقِشِه که
 دَز تُو نِشَو مِیْدَم، جور کُو.

نَقِشِه صَنَدُوقِ شَهَادَت

۱۰ "اونا یگ صَنَدُوقِ ره از چِیوِ اَکاسی جور
 کُنِه که دِرازی شی دُو و نِیمِ توغی، بَر شی یگ
 و نِیمِ توغی و بِلندی شی ام یگ و نِیمِ توغی
 بَشِه. ۱۱ مَنِه شی و بَرُونِ شی ره قَد رُوی کَشِ
 a ۲۵:۷ دَ اینجی «ایفود» کالایِ مَخْصُوصِ بَلَدِه پِیشوا
 معنی می‌دیه. بَلَدِه مَعْلُوماتِ کَلوترِ فِصلِ ۲۸ آیه ۴ تا
 ۱۴ ره توخ کنید.

طِلايِ خَالِصِ بُپُوشَن و دَ گِرْدَاگِرْدِ شِي يِگ چُفْتِي
 طِلايِي جُور كُو. ۱۲ چار حَلَقَه طِلايِي تِيَار كُو و
 اُونَا رَه دَ چار پايَه صَنْدُوقِ سَخْتِ كُو، يِعْنِي دُو
 حَلَقَه دَ يِگِ طَرَفِ شِي و دُو حَلَقَه دَ دِيگَه طَرَفِ
 شِي. ۱۳ دُو دِسْتَكِ چِيوِ دِرَازِ رَه كِه از دِرَخْتِ
 اَكاسِي جُور شُدَه قَد رُويِ كَشِ طِلايِي بُپُوشَن
 ۱۴ و اُونَا رَه بَلَدَه بَرْدُونِ صَنْدُوقِ دَ مَنَه حَلَقَه هَايِ
 هَر دُو طَرَفِ صَنْدُوقِ تِيرِ كُو. ۱۵ اِي دِسْتَكِ چِيوِ
 هَايِ دِرَازِ بَايِدَ دَ مَنَه حَلَقَه هَايِ صَنْدُوقِ بُمَنَه
 و از مَنَه ازوا بَر نَشْنَه. ۱۶ بَعْدِ ازُو اَمُو لُوحِ
 شَهَادَتِ رَه^a كِه دَز تُو تَسْلِيمِ مُو كُنْمَ دَ مَنَه
 صَنْدُوقِ بِيَلِ. ۱۷ بَعْدِ ازُو «جايِ كِفارَه»^b يِعْنِي
 سَرپُوشِ صَنْدُوقِ رَه از طِلايِ خَالِصِ جُور كُو كِه

a ۲۵:۱۶ «لُوحِ شَهَادَتِ» يِعْنِي دُو لُوحِ سَنگِي كِه «دَه
 احكامِ شَرِيْعَتِ» دَ بَلَه شِي كَنْدَه كَارِي و يا قَد يِگُو چِيْزِي
 اَيْنِي نُوْشْتَه شُدُد. دَ آيَه ۲۱ ام عَيْنِ چِيْزِ مَعْنِي مِيدِيَه.
 b ۲۵:۱۷ دَ بَلَه جايِ كِفارَه پِيْشِوَايِ بَزْرُگِ بَلَدَه گُناهِ هَايِ
 بَنِي اِسْرَائِيلِ كِفارَه مُو كَد.

دِرازی شی دُو و نِیم توغی و بر شی یگ و نِیم
 توغی بشه. ۱۸ دُو مُجَسِمَه کِرُوبی ره^a از طِلّای
 چکش کاری شده جور کُو و دَ هر دُو سرِ جای
 کِفاره سخت کُو. ۱۹ یگ کِرُوبی ره دَ یگ سرِ
 جای کِفاره و دِیگه شی ره دَ دِیگه سرِ جای کِفاره
 سخت کُو. هر دُو شی ره قد جای کِفاره از یگ
 پرچه طِلّا جور کنید. ۲۰ بال های کِرُوبیا دَ بِلَه
 جای کِفاره واز شده بشه، تاکه دَ بِلَه ازو سایه
 کنه. رُوی های ازوا طرفِ یگدِیگه و نظر های
 شی طرفِ جای کِفاره بشه. ۲۱ سر پوش، یعنی
 جای کِفاره ره دَ بِلَه صندُوق نَصَب کُو و لَوَح
 شهادت ره که دَز تُو تسلیم مُونم دَ مَنه صندُوق
 بیل. ۲۲ ما دَ اُونجی قد تُو مُلاقات مُونم و از
 بِلَه جای کِفاره، یعنی از بَینِ دُو مُجَسِمَه کِرُوبی
 که دَ بِلَه صندُوقِ شهادت مَوْجُود آسته، قد تُو

^a ۲۵:۱۸ «مُجَسِمَه کِرُوبیا» امکان دَره که مُجَسِمَه دُو
 ملایکه مَقَرَب بشه که همیشه دَ حُضُورِ خُدا آسته و او ره
 خِدْمَت مُونه.

توره مُوگم و تمام احکام خوره دز تو میدم تاکه
اونا ره د بنی اسرائیل برسنی.

میز نان مقدس

۲۳ "بعد ازو یگ میز از چپو آکاسی جور کو
که درازی شی دو توغی، بر شی یگ توغی و
بلندی شی یگ و نیم توغی بشه. ۲۴ او ره قد
طلایی خالص بپوشن و د گرداگرد شی یگ چفتی
طلایی جور کو. ۲۵ و یگ لبکی د اندازه چار
ناخو د گرد شی جور کده امو لبکی طلایی ره
باله تر از چفتی د گرداگرد میز بگیر. ۲۶ بعد ازو
چار حلقه طلایی بلده میز جور کو و اونا ره
د چار شنگ میز، یعنی د کنج پایه های میز
سخت کو. ۲۷ حلقه ها ره نزدیک لبکی میز
سخت کو تا اونا بلده دستک چپو دراز بشه که
بلده بردون میز استعمال موشه. ۲۸ دستک چپو
های دراز ره از درخت آکاسی جور کده اونا ره
قد روی کش طلایی بپوشن. د وسیله امزیا میز

بُرده مُوشه. ^{۲۹} قاب ها و کاسه ها ره از طَلّای
 خالص جور کُو، امچنان جام ها و پيله های ره که
 بلده ریختندون هدیه های وُچی کدنی استعمال
 مُوشه. ^{۳۰} و نانِ مُقَدَّس^a دایم دَ بِلَه میز دَ حُضُور
 مه بَشه.

چراغدانِ طَلّایی

^{۳۱} ”یگ چراغدان از طَلّای خالص و چکش
 کاری شُده جور کُو. امو چراغدان، پایه و شاخه
 های شی قد کاسه های گُل، پُنْدُوق ها و بِلگای
 گُل پگ شی از یگ پرچه چکش کاری شُده جور
 شنه. ^{۳۲} از دُو بَغَلِ چراغدان شَش شاخه بُر شنه:
 سِه شاخه از یگ طرف شی و سِه شاخه از دیگه
 طرف شی. ^{۳۳} سِه کاسه گُلِ بادامی قد پُنْدُوق
 و بِلگِ گُل دَ شاخه طرفِ راست و سِه کاسه گُل

^a ۲۵:۳۰ دَ جای «نانِ مُقَدَّس» دَ زِبُونِ عِبْرانی «نانِ
 حُضُور» نوشته یه.

بادامی قد پُنْدُوق و بَلْگِ کُلِّ دَ شاخه طرفِ چَپ؛
 دَ شَش شاخه که از چراغدان بُر موشه عَینِ چِیز
 بَشَه. ^{۳۴} دَ خود پایه چراغدان چار کاسِه کُلِّ
 بادامی قد پُنْدُوق ها و بَلْگای کُلِّ شکل دَدَه
 شَنَه. ^{۳۵} یگ پُنْدُوق دَ زبِرِ دُو شاخه اوّل که از
 دُو بَغَلِ چراغدان بُر موشه، یگ پُنْدُوق دَ زبِرِ دُو
 شاخه دَوَم و یگ پُنْدُوق دَ زبِرِ دُو شاخه سَوَم جور
 شَنَه، یعنی دَ زبِرِ هر شَش شاخه که از چراغدان
 بُر موشه پُنْدُوق بَشَه. ^{۳۶} شاخه ها و پُنْدُوق ها
 یگ شی از یگ پرچه طِلّای خالِص و چکُش
 کاری شُدَه بَشَه. ^{۳۷} بعد از و هفت چراغ بلَدَه شی
 جور کُو و اونا ره دَ بَلَه چراغدان سخت کُو تا که
 نُورِ ازوا طرفِ پِیشِ رُوی روشنی بَدِیه. ^{۳۸} چراغ
 کُلْگَرک ها و پَطْنُوس های ازوا ره ام از طِلّای
 خالِص جور کُو. ^{۳۹} چراغدان و تمامِ اَسباب شی
 از یگ وَزَنَه^a طِلّای خالِص جور شَنَه. ^{۴۰} فِکَر

^a ۲۵:۳۹ یگ «وَزَنَه» تقریباً سی و چار کیلوگرام موشد.

خُو ره بگير که پگ شی ره مُطابقِ نمونه که د
بله کوه دز تو نشو دده شد، جور کنی.

خیمه عبادت

۲۶

۱ "جایگاه ره قد ده دانه پرده کتان
نرم و میده بافت و قد چوغ های
لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رنگ جور کُو. د
رُوی پگ شی عکسِ کِروبی ها ره د وسیله
دست دوز لایق گلدوزی کُو. ۲ درازی هر پرده
بیست و هشت توغی و بر شی چار توغی بشه؛
تمام پرده ها یگ اندازه جور شنه. ۳ پنج پرده
د یگدیگه خُو دوخته شنه تاکه یگ تخته جور
شنه و پنج پرده دیگه یگ تخته دیگه جور شنه.
۴ د لب پرده آخر پنج پرده اول بُتونی ها از تار
لاجوردی رنگ کوک کُو و د لب پرده آخر پنج
پرده دوم ام امی رقم کُو: ۵ پنجاه دانه بُتونی د
لب یگ تخته و پنجاه دانه بُتونی د لب دیگه
تخته جور کُو، پنجاه پنجاه بُتونی که رُوی د

رُوی یگدیگه بَشَه. ^۶ بعد ازو پنجاه چنگکِ
طَلایی تیار کُو و دَ وسیله ازوا پنج پرده اول ره
قد پنج پرده دوّم وَصل کُو تاکه پرده های جایگاه
مثل یگ پرچه جور شُنه.

^۷ بعد ازو چند پرده از موی بُز بُباف تا اونا یگ
خیمه دَ بله جایگاهِ مُقَدَّس بَشَه. جمله یازده پرده
جور کُو. ^۸ درازی هر پرده سی توغی و بر شی
چار توغی بَشَه؛ یازده پرده که پگ شی یگ
اندازه بَشَه. ^۹ پنج پرده دَ یگدیگه خُو کوک
شُنه تاکه یگ پرچه جور شُنه و شش پرده دیگه
ام دَ یگدیگه خُو کوک شُنه تا یگ پرچه دیگه
جور شُنه. پرده ششم از پرچه دوّم دَ پیشِ رُوی
خیمه قت شُنه. ^{۱۰} پنجاه بُتونی دَ لبِ پرده آخرِ
یگ پرچه و پنجاه بُتونی دَ لبِ پرده آخرِ پرچه
دیگه جور کُو. ^{۱۱} بعد ازو پنجاه چنگکِ برونزی
جور کُو و اونا ره از شکافِ امزُو پنجاه بُتونی
تیر کُو تاکه خیمه مثل یگ پرچه جور شُنه.
^{۱۲} قِسْمَتِ اِضَافِی، یعنی نیمِ پرده که از خیمه

باقی مومنه، باید د پُشتِ سرِ جایگاهِ مُقدَّس
اوزو شنه. ۱۳ یگ توغی از یگ بَغَل و یگ
توغی از دیگه بَغَلِ خیمه که از درازی یگ پرده
اضافی آسته، بیل که د دُو بَغَلِ جایگاهِ اوزو
شنه تا او ره بپوشنه. ۱۴ یگ پوش د بَلِه خیمه
از پوستِ سُرخ شُده قُوچ جور کُو و د بَلِه ازو
یگ پوشِ دیگه از پوستِ نَرم-و-قِیمتی.

۱۵ چيو های چارتراش ره از درختِ اکاسی بلده
دیوالای جایگاه جور کُو که اونا شیخکی ایسته
شنه. ۱۶ درازی هر چيو چارتراش ده توغی و
بر شی یگ و نیم توغی بشه. ۱۷ د هر چيو
چارتراش دُو زبونک بشه تاکه د چيو چارتراش
پالوی خو جفت شنه. پگ چيو های چارتراش
بلده دیوالای جایگاه باید امی رقم جور شنه.
۱۸ امزو چيو های چارتراش بیست دانه شی بلده
طرفِ جنوبِ جایگاه باید جور شنه، ۱۹ و بلده
تینه حصه امزو بیست چيو چارتراش چل پایه
نقرهیی ام جور کُو. د زیر هر چيو چارتراش دُو

پایه بلده امزو دو زبونک بشه و دو پایه د زیر
 چيو چارتراش پالوی شی بلده دو زبونک ازو.
 ۲۰ بلده طرف دوّم جایگاه، یعنی طرف شمال
 شی، بیست چيو چارتراش ۲۱ و چل پایه نُقره‌یی
 جور کو، دو پایه د زیر یگ چيو چارتراش و دو
 پایه د زیر چيو چارتراش پالوی شی. ۲۲ بلده
 پُشت جایگاه، طرف غرب شش چيو چارتراش
 جور کو ۲۳ و دو چيو چارتراش بلده هر کنج د
 پسنه حصّه جایگاه. ۲۴ امی دو چيو چارتراش
 کنج باید از زیر تا باله د یگدیگه خو چسپیده
 بشه و د منّه یگ حلقه سخت شنه. دو چيو
 کنج دیگه ام د امزی رقم جور شنه. ۲۵ دمزی
 صورت باید هشت چيو چارتراش قد شونزده پایه
 نُقره‌یی بشه: دو پایه د زیر هر چيو چارتراش.
 ۲۶ بعد ازو پُشت‌بند ها ره از چيو درخت اکاسی
 جور کو: پنج پُشت‌بند بلده چيو های چارتراش
 که د یگ طرف جایگاه آسته ۲۷ و پنج پُشت‌بند
 بلده چيو های چارتراش دیگه طرف جایگاه و

پنج پُشت‌بندِ بلده چيو‌های چارتراش که طرفِ
 غَرَب دَ پَسنه حِصّه جایگاه یه. ^{۲۸} پُشت‌بندی
 که دَ غولِ چيو‌های چارتراش آسته، باید از سر
 تا آخِرِ دیوالِ خیمه تیر شنه. ^{۲۹} پگِ چيو‌های
 چارتراش ره قد رُوی‌کشِ طِلائی بپوشن و بلده
 محکم گِرِفتونِ پُشت‌بندِ ها، حلقه‌های طِلائی
 جور کُو و پُشت‌بندِ ها ره ام قد رُوی‌کشِ طِلائی
 بپوشن. ^{۳۰} بعد ازو جایگاه ره باله کُو و دَ مُطابقِ
 نَقشه که دَ سرِ کوه دَز تُو نشو دده شد، او ره
 جور کُو.

^{۳۱} پرده داخلِ خیمه ره از کتانِ نرم و میده بافت
 قد چُوغ‌های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ‌رنگ
 جور کُو. عکسِ کِرُوبی ها دَ وسیله دست‌دوز
 لایق دَ رُوی پرده گلدوزی شنه. ^{۳۲} او ره دَ
 چار چنگکِ طِلائی دَ بله چار ستونِ آوزو کُو.
 ای چار ستون ره از چيوِ آکاسی جور کده قد
 رُوی‌کشِ طِلا بپوشن و دَ بله چار پایه نُقره‌یی
 ایسته کُو. ^{۳۳} پرده باید دَ قیتکِ ها دَ زیرِ چت

خیمه بند شنه و صندوقِ شهادت ره د پُشت
 امزی پرده بیل و امی پرده بلده شمو یگ جدایی
 د بَینِ مُقدَّس و مُقدَّس‌ترین جای خیمه د وجود
 میره. ^{۳۴} بعد ازو جای کِفاره ره د بله صندوق
 شهادت د مُقدَّس‌ترین جای بیل. ^{۳۵} میز ره د
 ای لب پرده، یعنی د بُرو از مُقدَّس‌ترین جای،
 د طرفِ شمال بیل و چراغدان رُوی د رُوی میز
 د طرفِ جنوبِ جایگاه بَشه. ^{۳۶} یگ پرده بلده
 دروازه خیمه از چوغ‌های لاجوردی، آرغوانی و
 سُرخ رنگ و از کتانِ نَرم و میده بافت د وسیله
 یگ گلدوزِ لایق جور کُو. ^{۳۷} بلده امزی پرده
 پَنج ستون از چپوِ آکاسی جور کده قد رُوی کش
 طَلائی بپوشن. چنگک‌های شی ام از طَلا بَشه
 و د زیر هر ستون یگ پایه برونزی ریخته شنه.

قُربانگاه

۱ "یگ قُربانگاه از چپوِ آکاسی د
 شکلِ چارکُنچ تیار کُو؛ پَنج توغی
 ۱۴۱

درازی شی بَشَه، پَنج توغی بر شی و سه توغی
 بلندی شی. ^۲ دَ چار کُنْجِ ازو چار شاخ جور
 کُو. قُربانگاه و شاخای شی باید از یگ چپو
 جور شُنه و تمام قُربانگاه ره قد رُوی کَشِ برونزی
 بُپوشَن. ^۳ اسبابِ ازو باید پگ شی از برونز تیار
 شُنه: سَطْل ها بلده بُردونِ خِگِشتر، خاک انداز
 ها، کاسه ها، چَنگک ها و آتشدان ها. ^۴ بلده
 قُربانگاه یگ اُجاق^a برونزی جور کُو و دَ چار کُنْجِ
 قُربانگاه یگ یگ حَلَقَه برونزی ره سخت کُو.
^۵ اُجاق ره تاهتر از لبِ قُربانگاه جای-د-جای کُو
 تاکه دَ نِیمِ بلندی قُربانگاه برسه. ^۶ دِستک چپو
 های دراز ره از دِرختِ اکاسی بلده قُربانگاه
 جور کُو و اونا ره قد رُوی کَشِ برونزی بُپوشَن.
^۷ وختیکه قُربانگاه ره مُوبرید، دِستک چپو ها ره
 دَ مَنه حلقه های که دَ دُو بغلِ قُربانگاه نَصَب

^a ۲۷:۴ اُجاق یگ جالی برونزی بُود که از سیخ های دُبل
 جور شُده دَ بله آتِشخانِه قُربانگاه ایشته شُدَد.

شده، تیر کنید. ^۸ قربانگاه ره از تخته های چپو
جور کُو و مَنه شی خالی بشه؛ فقط امو رقم
که دَ بِلِه کوه دَز تُو نشو دده شد، باید امو رقم
تیار شنه.

حَولی جایگاهِ مُقَدَّس

^۹ "بعد از و چاردیوالی حَولی جایگاه ره جور
کُو. بَلَدِه طرفِ جَنُوبِ حَولی، پرده ها ره از
کتانِ نَرَم و مَیْدِه بافت جور کُو که دِرازی
شی صد توغی بشه ^{۱۰} و اونا بیست ستون
دشته بشه قد بیست پایه برونزی؛ چنگک
ها و پُشت بَنَد های ستون ها نُقره یی بشه.
^{۱۱} امچنان بَلَدِه طرفِ شَمالِ چاردیوالی باید پرده
ها دَ دِرازی صد توغی جور شنه و اونا بیست
دانه ستون قد بیست پایه برونزی دشته بشه.
چنگک ها و پُشت بَنَد های شی از نُقره جور
شنه. ^{۱۲} بَلَدِه بَرِ چاردیوالی، طرفِ غَرَب، پرده
های پَنجاه توغی ره قد دَه ستون و دَه پایه

تیار کُو. ۱۳ بر چاردیوالی سمتِ شرق، طرفِ
آفتو بُرشد پنجاه توغی بشه. ۱۴ پرده های ای
لب درگه چاردیوالی باید پوزده توغی بشه قد
سه دانه ستون و سه پایه شی. ۱۵ د او لب
درگه چاردیوالی ام باید پرده پوزده توغی بشه
قد سه ستون و سه پایه شی. ۱۶ بلده دروازه
چاردیوالی یگ پرده بیست توغی از کتان نرم
و میده بافت قد چوغ های لاجوردی، ارغوانی
و سُرخ رنگ د وسیله یگ گلدوز لایق جور کُو
و بلده شی چار ستون و چار پایه ام تیار کُو.
۱۷ تمام ستون های چاردیوالی حولی باید قد
پُشت بند ها و چنگک های نُقره‌یی و قد پایه‌های
برونزی جای-د-جای شنه. ۱۸ خلاصه، درازی
چاردیوالی باید صد توغی، بر شی پنجاه توغی
و بلندی شی پنج توغی بشه. پرده های شی از
کتان نرم و میده بافت و پایه‌های شی از برونز
جور شنه. ۱۹ تمام اسباب که د خدمت جایگاه

از شی کار گرفته مُوشه قد پگِ میخ‌های خیمه
و میخ‌های چاردیوالی باید از برونز جور شُنه.

نگاهداری از چراغ‌ها

۲۰ "و دَ بَنی اسرائیل امر کُو که روغونِ خالصِ
زیتونِ کُفته شده بَلدِه چراغدان بیره تاکه چراغ
ها دایم روشو بَشه. ۲۱ هارون و باچه‌های شی
چراغای چراغدان ره دَ خیمه ملاقات، دَ برون
پرده صندوقِ شهادت از شاو تا صبح دَ حُضور
خداوند روشو نگاه کنه. ای بَلدِه تمام نسل‌های
بَنی اسرائیل یگ حکمِ دایمی آسته."

کالای پیشوایو

۲۸ "برار خُو هارون و باچه‌های شی
ناداب، ابیهو، العازار و ایتامار ره از
بَنی اسرائیل جدا کده دَ حُضورِ ازمه بیرو. اونا
ره دَ مقام پیشوایی تعیین کُو تاکه مره خدمت
کنه. ۲ بَلدِه برار خُو هارون کالای مُقدّس جور

کُو تا بَلَدِه عِزَّت و شان-و-شَوکت شی بَشِه.
 ۳ دَ تمامِ کَسای که مِهارت دَرِه و ما اونا ره
 صَاحِبِ رُوحِ حِکمت کدیم، اَمر کُو که کالای
 هَارُون ره جور کنه تا اُو وَقَف شُنه و دَ عِنوانِ
 پِیشوا دَ حُضُورِ ازمه خِدْمت کنه. ۴ کالاهای که
 باید دوخته شُنه اینیا آسته: سینه بَند، ایفود،
 چَپَن، پیرونِ خَامک دوزی، لُونگی و کمر بَسته.
 وختی اونا امی کالاهای مُقَدَّس ره بَلَدِه بَرار تُو
 هَارُون و بَلَدِه باچه‌های شی تیار مونه تا اونا دَ
 عِنوانِ پِیشوایو دَ حُضُورِ مه خِدْمت کنه، ۵ اَمُو
 اُستاها باید بَلَدِه امزی کار از طِلا، چُوغ‌های
 لاجوردی، اَرغوانی و سُرَخ رَنگ و کتانِ نَرم و
 مَیدِه بافتِ اِستِفاده کنه.

۶ اونا ایفود ره از طِلا و چُوغ‌های لاجوردی،
 اَرغوانی و سُرَخ رَنگ و کتانِ نَرم و مَیدِه بافت
 جور کنه. پگ شی کاریگِ دِست دوزِ لایق بَشِه.
 ۷ دُو سرشانه‌یی دَ دُو شانِه شی نَصب شُنه و
 هر دُو شی قد دُو شَنگِ ایفود یگجای شُنه.

^۸ بِنْدِ اِيفُودِ كِه دَ بِلَه شِی اَسْتَه، باید رِقْمِ خُودِ
 اِيفُودِ بَشَه و قَدِ خُودِ شِی قَتِی اَزِ یِگِ رَخْتِ جُورِ
 شُنَه، یَعْنِی اَز تَارِ طِلَّایِی و چُوغِ هَای لَاجُورْدِی،
 اَرْعَوَانِی و سُرْخِ رَنگِ و اَز کَتَانِ نَرْمِ و مَیْدَه
 بَافْتِ. ^۹ دُو دَانَه سَنگِ عَقِیقِ اَسْمَانِی بَگِیْرِ و
 نَامِ هَای بَاجَه هَای اِسْرَائِیلِ^a رَه دَ رُوی اَز وَا نَقْشِ
 کُو: ^{۱۰} شَشِ نَامِ دَ رُوی یِگِ سَنگِ و بَاقِی شَشِ
 نَامِ دَ رُوی دِیگَه سَنگِ، پَگِ شِی دَ تَرْتِیبِ تَوَلْدِ
 اَز وَا بَشَه. ^{۱۱} دَ وَسِیْلَه یِگِ حَکَاکِ لَایقِ كِه دَ بِلَه
 مَهْرِ حَکَاکِی مُونَه، نَامِ هَای بَاجَه هَای اِسْرَائِیلِ
 رَه دَ رُوی اَمزِی دُو سَنگِ نَقْشِ کُو و اُونَا رَه دَ
 قَابَکِ هَای طِلَّایِی سَخْتِ کُو. ^{۱۲} بَعْدِ اَز وَا اُونَا
 رَه دَ عِنْوَانِ نَشَانِ یَا دَاوَرِی بَاجَه هَای اِسْرَائِیلِ دَ
 بِلَه دُو سَرشَانَه یِی اِيفُودِ نَصَبِ کُو. اَوخْتَه هَارُونِ
 كِه دَ پِیْشِ اَز مَه خِدْمَتِ مُونَه، نَامِ هَای بَاجَه هَای

^a ۲۸:۹ یعنی نام های دوازده باچه های یعقوب.

اسرائیل ره د بَلَه دُو شانِه خُو دَ عِنوانِ ياد آوری
دَ حُضُورِ ازمه میره تاکه ما دَ يادِ ازوا بَشُم.

۱۳ دُو قَابَكِ طِلَّايِ جُورِ كُو ۱۴ و دُو زَنْجِيرِ از
طِلَّايِ خَالِصِ تِيَارِ كُو كه رَقْمِ رِبِسِپُو آلِي بافته
شُدِه بَشَه و دَ قَابَكِ هَايِ طِلَّايِ وَصَلِ شُنَه.

۱۵ سِينَه بَنْدِ عَدَالَتِ^a ره رَقْمِ ايفُودِ وَرِي از تَارِ
طِلَّايِ و چُوغِ هَايِ لاجُورْدِي، آرغَوَانِي و سُرْخِ
رَنگِ و از كَتانِ نَرْمِ و مِيدَه بافتِ دَ وَسِيلَه يِگِ
دِستِ دُوزِ لايِقِ تِيَارِ كُو. † ۱۶ اُو دَ شَكْلِ چار كُنْجِ
و دُوقَتِ بَشَه و دِرَازِي و بَرِ شِي دَ اِنْدازَه يِگِ
قَرِيشِ بَشَه. ۱۷ چار قَطارِ سَنگِ قِيمَتِي دَ رُويِ
شِي نَصَبِ كُو. دَ قَطارِ اَوَّلِ عَقِيْقِ جِگَرِي، ياقُوتِ
زَرْدِ و زَمَرْدِ بَشَه؛ ۱۸ دَ قَطارِ دُومِ فَيروزَه، ياقُوتِ
نِيلِي و اَلْماسِ؛ ۱۹ دَ قَطارِ سِومِ سَنگِ يِمَانِي،

^a ۲۸:۱۵ سِينَه بَنْدِ عَدَالَتِ دَ شَكْلِ خَلطَه بُوْدِ كِه دَ مَنَه
شِي «أوريم و تُمِيم» ايشته شُدْد و دَ سِينَه پيشوايِ بَزْرُگِ
بَنْدِ مَوْشُد.

† ۲۸:۱۵ خُرُوجِ ۲۸:۳۰

عقیقِ آوی و لعلِ کَبُود؛ ^{۲۰} و دَقَطَارِ چارُم زَبَرَجَدِ
 زَرَد، عقیقِ آسمانی و یَشم. تمام شی باید د
 قَابَك های طِلائی سخت شُنه. ^{۲۱} تعدادِ سَنگا د
 مُطابِقِ تعدادِ نام های باچه های اِسرائیل^a دوازده
 بَشه، و نامِ هر کُدَمِ ازوا دَ بِلَه یگ سَنگِ نَقش
 شُنه، رَقمی که دَ مَهرِ نَقش موشه و هر کُدَمِ ازوا
 قد نام خُو از یکی امزُو دوازده طایفه اِسرائیل
 نُمایندگی کُنه. ^{۲۲} بَلدِه سینه-بند زنجیرای بافته
 شُدِه، رَقمِ رِسپو آلی از طِلائی خالص جور
 کُو. ^{۲۳} بعد ازو دُو حَلَقَه طِلائی جور کده دَ دُو
 لِبِ سینه-بند نَصَب کُو. ^{۲۴} پس اُمُو دُو زنجیرِ
 طِلائی ره دَ دُو حَلَقَه که دَ دُو لِبِ سینه-بند آسته
 وَصَل کُو. ^{۲۵} دُو سِرِ دِیگِه امزُو دُو زنجیر ره دَ
 دُو قَابَك نَصَب کُو و اُمُو دُو قَابَك ره دَ دُو شانِه
 ایفود دَ پِیشِ رُوی محکم کُو. ^{۲۶} دُو حَلَقَه طِلائی
 دِیگِه جور کُو و اونا ره دَ دُو گوشه سینه-بند،

^a ۲۸:۲۱ یعنی باچه های یعقوب.

که دَ لبِ طرفِ داخلِ ایفود آسته، بسته کُو.
 ۲۷ بعد ازو دُو حلقه طَلائی دیگه جور کُو و
 اونا ره دَ تینه حِصّه سرشانهیی دَ پیشِ رُوی
 ایفود، نزدیکِ دَرز شی کم ذره باله‌تر از بندِ
 ایفود نَصَب کُو. ۲۸ بعد ازو حلقه های سینه
 بند ره قد یگ فیتّه لاجوردی رنگ دَ حلقه های
 ایفود بسته کُو، تاکه دَ بله بندِ ایفود قرار بگیریه
 و سینه-بند از ایفود جدا نشنه. ۲۹ دزی ترتیب
 وختیکه هارون دَ جای مُقدّس داخل موشه، او
 نام های باچه های اسرائیل ره که دَ رُوی سینه
 بندِ عدالت نقش شده، دَ بله قلب خُو همیشه دَ
 عنوانِ یادآوری دَ حُضُورِ خُداوند میره. ۳۰ اوریب
 و تُمیم^a ره داخلِ سینه بندِ عدالت بیل تا هر
 وختیکه هارون دَ حُضُورِ خُداوند مییه، اونا دَ

^a ۲۸:۳۰ معنای «اوریب و تُمیم» دقیق معلوم نیسته.
 امکان ذره که دُو سنگ بوده بشه که پیشوای بزرگ اونا
 ره بلده قضیه های مُشکل و پی بُردونِ خاست-و-اراده
 خُدا استفاده موكده.

بَلِهَ قَلْبِ اَزُو بَشَه. دَمَزِي رَقْم هَارُون، هَر وَخْت
وَسِيْلَه عَدَالْت رَه بَلْدَه بَنِي اِسْرَائِيْل دَ بَلِهَ قَلْب
خُو دَ حُضُوْر خُداوَنْد مِيْرَه.

۳۱ پیرون ایفود ره مُکَمَل از رَخْتِ لاجوردی
رَنگ جور کُو. ۳۲ بَلْدَه جَای سَر شِی، دَ غول،
یگ سُلَاخ تِیَار شُنَه و گِرْداگِرْدِ جَاغَه مِثْل زِرّه
قِیغ شُدَه بَشَه تا که پاره نَشَنَه. ۳۳ دَ قِیغِ دَامونِ
پیرو قد چُوغِ هَای لاجوردی، اَرغوانی و سُرْخ
رَنگِ ثُوپَکِ هَا دَ شَکْلِ اَنارِ جُورِ کُو و زَنگولَه
هَای طِلائی رَه دَ بَیْنِ اَزوا دَوْرادَوْرِ قِیغِ دَامو
اَوزو کُو. ۳۴ یگِ زَنگولَه طِلائی و یگِ ثُوپَکِ
اَنار، یگِ زَنگولَه طِلائی و یگِ ثُوپَکِ اَنار دَ
گِرْداگِرْدِ دَامونِ پیرو اَوزو شُنَه. ۳۵ و هَارُون دَ
مَوْعِ خِدْمَتِ کَدو دَ جَای مُقَدَّسِ بَاید اَمی پیرو
رَه بُپوشَه تا و خْتیکَه اُو دَ جَای مُقَدَّسِ دَ حُضُوْرِ
خُداوَنْد داخِل مِییه و یا از اُونجی بُرُو بُرُ مَوْشَه،
صَدای زَنگولَه هَا شَنِیدَه شُنَه؛ نَشَنَه که هَارُون
بُمرَه.

۳۶ یگ نشان نیم‌تاج از طَلاّی خالص جور کُو و
 اینی کلمه ها ره د بَله شی نقش کُو «وَقَف شُدِه
 خُداوند» امو رقمیکه یگ حَکاک اَنگشتی‌ها
 ره نقش مونه. ۳۷ ای نشان ره قد یگ فِیتِه
 لاجوردی رنگ د پیش روی لُونگی هارون نَصَب
 کُو. ۳۸ هارون ای نشان ره د بَله پیشانی خُو
 دَشته بَشه تا بار گناه‌های بنی اسرائیل ره که اونا
 د دَورون تقدیم کدون هدیه‌های مُقَدَّس مُرتکب
 شُدِه میتنه، د گردون خُو بگیریه. ای نشان
 همیشه د بَله پیشانی شی بَشه تا که بنی اسرائیل
 د حُضُورِ خُداوند قبول شنه. ۳۹ پیرون هارون ره
 از کتان نَرم و میده بافت کوک کُو و لُونگی ره
 از کتان نَرم و میده بافت جور کُو. کمربسته گل
 دوزی شُدِه ره د وسیله یگ گلدوز لایق تیار کُو.
 ۴۰ بلده باچه های هارون ام پیرونا، کمربسته ها
 و کوله ها تیار کُو تا بلده عِزَت و شان-و-شوکت
 ازوا بَشه. ۴۱ ای کالا ها ره د برار خُو هارون
 و د باچه‌های شی بپوشن. اونا ره قد روغون

زَيْتُونِ مَسْحِ كَدَه تَعْيِينِ وَ تَقْدِيسِ^a كُو تا دَ عِنْوَانِ
 پيشوا بَلَدِه مه خِدْمَتِ كَنه. ^{۴۲} بَلَدِه پُوْٹِ كَدُونِ
 شَرْمِگَاهِ ازوا زيرپوشِي از كَتَانِ جَوْرِ كُو كه از
 كَمْرِ تا زيرِ رَانِ بَشَه. ^{۴۳} هَارُونِ وَ بَاچَه هَايِ شِي
 وَخْتِيكِه دَ خِيْمِه مَلَاقَاتِ دَاخِلِ مُوشِه يَا نَزْدِيكِ
 قُرْبَانِگَاهِ مِيِيَه تَاكِه دَ جَايِگَاهِ مُقَدَّسِ خِدْمَتِ كُنَه،
 بَايِدِ پِگِ اَمْزِي كَالَا هَا رِه بُوْشِه؛ نَشْنَه كه اُونَا
 مُرْتَكِبِ گَنَاهِ شُدِه بُمُرِه. اِي رَوَاجِ بَلَدِه هَارُونِ وَ
 اَوْلَادِه شِي يِگِ قَانُونِ دَايِمِي اَسْتَه.

مَرَاسِمِ تَعْيِينِ شُدُونِ هَارُونِ وَ بَاچَه هَايِ شِي دَ مَقَامِ پيشوايِي

۱ "وَخْتِيكِه هَارُونِ وَ بَاچَه هَايِ شِي
 رِه بَلَدِه خِدْمَتِ كَدُو دَ حُضُورِ اَزْمِه
 تَقْدِيسِ مُونِي، ايني كَارَا رِه بُوْكُو: يِگِ نَرْگَاوِ وَ

۲۹

^a ۲۸:۴۱ تَقْدِيسِ كَدُو وَ يَا مُقَدَّسِ جَوْرِ كَدُو يَعْنِي جَدَا
 كَدُونِ يِگِ چِيْزِي يَا يِگِ شَخْصِ بَلَدِه خِدْمَتِ خَاصِ دَ خُدَاوَنْدِ.

دُو قُوچِ بے عیبِ ره تَهِیه کُو. ^۲ از بَهِتَرین آردِ
 گندمی نانِ فَطیر، تُکی های فَطیر که قد روغو
 گت شده بَشه و نانِ تُنکِ فَطیر که دَ رُوی شی
 روغو مَلیده شده بَشه، پُخته کُو. ^۳ نان‌ها ره دَ
 یگ تُکری بیل و قد جونَه‌گاو و امو دُو قُوچِ
 تقدیم کُو. ^۴ اوخته هارون و باچه های شی ره
 دَ دَمِ درگه خیمه مُلاقاتِ بیر و اونا ره قد آو
 غُسلِ بدی. ^۵ بعد ازو کالاها ره گِرِفته پیرو،
 چَپَنِ ایفود و خودِ ایفود ره قد سینه بند دَ هارون
 بُپوشن و بند ره دَ بَله ایفود بسته کُو. ^۶ لُنگی
 ره دَ سر شی بیل و نیم‌تاجِ مُقدَّسِ طِلائی ره دَ
 لُنگی نَصَبِ کُو ^۷ و روغونِ مَسَحِ ره دَ سر شی
 شیو کده او ره مَسَحِ کُو. ^۸ بعد ازو باچه های
 هارون ره نزدیکِ بیر و پیرونا ره دَزوا بُپوشن.
^۹ دَ کمرِ هارون و باچه های شی کمربند ها ره
 بسته کُو و کوله ها ره دَ سرِ ازوا بیل. مقامِ
 پیشوایی بلده همیشه از خودونِ ازوا و اولاده

شی بَشَه. دَمزی رَقم هَارُون و باچَه های شی ره
پیشوا تَعیین کُو. ”

قُرَبانی ها

۱۰ ” اَمُو نَرگاو ره دَ پیشِ خَیمه مُلاقات بَیر
تاکه هَارُون و باچَه های شی دَ سر اَزو دِست
بِکَشه ۱۱ و نَرگاو ره دَ حُضُورِ خُداوند دَ دَانِ
دَرگه خَیمه مُلاقات حلال کُو. ۱۲ یگ کَمک
وَری خُونِ نَرگاو ره بَگیر و قد کِلک خُو دَ شاخای
قُرَبانگه بُمَل و باقی مَندِه شی ره دَ بیخِ قُرَبانگه
شیو کُو. ۱۳ بعد اَزو تمامِ چربی ره که دَ بِلَه
حِصّه های داخِلی آسته قد جِگر گوشه، گُردَه ها
و چربی گِردِ اَزوا بَگیر و دَ بِلَه قُرَبانگه بُسوزَن.
۱۴ مگم گوشت و پوست و سرگینِ نَرگاو ره بَرُو
از خَیمه گاه دَ آتِش دَر بَدی. او یگ قُرَبانی
بَلَدَه گناه آسته. ۱۵ بعد اَزو یکی از قُوج ها
ره بَگیر و هَارُون و باچَه های شی دَ سر اَزو
دِست بِکَشه ۱۶ و او ره حلال کُنه و خُون شی

ره دَ گرداگردِ قُربانگاه پاش بدیه. ۱۷ قُوج ره
 دَ حصّه های مُختلِفِ ثوْته ثوْته کُو و اعضای
 داخلی و پیچه‌های شی ره بُشوی و اونا ره دَ
 بِلّه ثوْته ها و کله شی بیل. ۱۸ پس تمامِ قُوج ره
 دَ بِلّه قُربانگاه بُسوزن؛ او یگ قُربانی سوختنی
 بلده خُداوند آسته، خوشبُوی مَوردِ پَسند و یگ
 هدیه خاص بلده خُداوند. ۱۹ بعد ازو قُوجِ دوّم
 ره بَگیر و هارون و باچه های شی دَ سرِ ازو
 ام دِست بَکشه. ۲۰ اوخته تُو امو قُوج ره ام
 حلال کُو و یگ مقدار خُونِ ازو ره گِرِفته دَ
 نرَمی گوشِ راستِ هارون و دَ نرَمی گوشِ راستِ
 باچه های شی و دَ شَسْتِ دِستِ راست و دَ
 شَسْتِ پایِ راستِ ازوا بُمَل. و باقی مَنده خُونِ
 ره دَ گردوَبَرِ قُربانگاه پاش بدی. ۲۱ بعد ازو
 یگ مقدار از خُونی که دَ بِلّه قُربانگاه آسته
 و یگ کم وَری از روغونِ مَسَحِ بَگیر و دَ بِلّه
 هارون و کالایِ ازو و دَ بِلّه باچه‌های شی که قد
 شی آسته و دَ کالاهایِ ازوا پاش بدی. دَمزی

وسیله هارون و باچه‌های شی و کالاهای ازوا
 بلده خدمت پیشوایی تقدیس موشه. ۲۲ بعد از
 چربی قوچ، دُمبه، چربی بله حصه‌های داخلی،
 جگرگوشه، هر دو گرده و چربی ازوا ره قد
 ران راست امزی قوچ مراسم تعیین کردن پیشوا
 بگیر، ۲۳ و قد ازوا قتی یگ نان فطیر، یگ
 تُکی روغنی و یگ نان تُنگ-و-کَرَک ره از
 منه تُکری نان فطیر که دَ حُضور خُداوند آسته
 ام بگیر ۲۴ و پگ ازوا ره دَ بله دستای هارون
 و دَ بله دستای باچه‌های شی بیل تاکه اونا ره
 دَ عنوان هدیه بلند کدنی دَ حُضور خُداوند بلند
 کنه. ۲۵ بعد از او چیزا ره از دستای ازوا
 بگیر و دَ بله قربانگاه دَ سر قربانی سوختنی
 ایشته در بدی؛ او یگ خوشبوی مورد پسند
 دَ حُضور خُداوند آسته، یگ هدیه خاص بلده
 خُداوند. ۲۶ بعد از او سینه قوچ مراسم تعیین
 کردن هارون ره بگیر و او ره دَ عنوان هدیه بلند
 کدنی دَ حُضور خُداوند بلند کو. او حصه حق

ازتو موشه. ^{۲۷} سینه بلند شده و ران هدیه ره از قوچ مراسم تعیین کردن پیشوا که از هارون و باچه‌های شی آسته، تقدیس کو. ^{۲۸} اونا حق دایمی هارون و باچه‌های شی از طرف بنی اسرائیل آسته، چون اونا یگ هدیه بلند کدنی و بخشش از قربانی‌های سلامتی بنی اسرائیل آسته، که بلده خداوند تقدیم موشه. ^{۲۹} کالا‌های مقدس که بلده هارون تهیه موشه، بعد ازو بلده اولاده شی بشه تا که اونا د امزی کالا ها مسح شده د عنوان پیشوا تعیین شنه. ^{۳۰} امو باچه که جانشین هارون تعیین موشه، وختیکه بلده خدمت کدو د خیمه ملاقات داخل موشه، باید او کالاها ره بلده هفت روز بپوشه.

^{۳۱} پس گوشت قوچ مراسم تعیین کردن پیشوا ره بگیر و او ره د یگ جای مقدس د او جوش بدی. ^{۳۲} و هارون و باچه‌های شی گوشت امزو قوچ ره قد نانی که د تگری آسته، د دان درگه خیمه ملاقات بخوره. ^{۳۳} تنها هارون و باچه

های شی امو هدیه های ره که بلده کِفاره د
 مَراسِمِ تعین و تقدیسِ شُدونِ ازوا تقدیمِ شُد،
 بُخوره. ولے آدمای دیگه نباید ازوا بُخوره،
 چراکه امو چیزا مُقَدَّسِ آسته. ^{۳۴} و اگه یگو
 چیز امزو گوشتِ مَراسِمِ تعین و تقدیس و از
 نان تا صُبح باقی مومنه، او ره د آتِشِ دَر
 بدی. باقی مندِه شی نباید خورده شنه، چراکه
 مُقَدَّسِ آسته. ^{۳۵} هر چیزی ره که ما دز تو امر
 کدم، دَ حَقِ هارون و باچه های شی انجامِ بدی.
 اونا ره د دَورونِ هفت روز د مقامِ پیشوایی
 تعینِ کو. ^{۳۶} روزانه یگ جونِه گاو ره بلده کِفاره
 گناه تقدیمِ کو. تَوسَطِ امی کِفاره، قُربانگاه ره
 پاک کو و او ره مَسَحِ کو تا که مُقَدَّسِ شنه.
^{۳۷} د مَدَتِ هفت روز، هر روز بلده قُربانگاه
 کِفاره کو تا که قُربانگاه تقدیسِ شنه. دزی تَرتیب
 قُربانگاه کاملاً مُقَدَّسِ موشه و هر چیزی که دزو
 دَ که بُخوره، پاک-و-مُقَدَّسِ موشه.

۳۸ اینی چیزای آسته که تُو باید دایم د بِلَه
 قربانگاه تقدیم کنی: هر روز دُو نَرَبَرَه یگ ساله
 ره د بِلَه قربانگاه قربانی کُو. ۳۹ باره اول ره
 صُبح تقدیم کُو و باره دوّم ره د وختِ شام تقدیم
 کُو. ۴۰ قد باره اول دَهْم حِصّه یگ ایفه^a بهترین
 آرد ره که قد چارُم حِصّه یگ هین^b بهترین
 روغونِ زیتونِ گُت شده بَشَه تقدیم کُو. چارُم
 حِصّه یگ هین شرابِ انگور ره ام د عِنوانِ
 هدیه وُچی کدنی تقدیم کُو. ۴۱ باره دوّم ره د
 وختِ شام قربانی کُو؛ او ره رقمِ قربانی صُبح
 قد هدیه غَلّه-و-دانه و هدیه وُچی کدنی شی
 تقدیم کُو. ای یگ خوشبوی مَوَرِدِ پَسَنَد و یگ
 هدیه خاص بلده خُداوند آسته. ۴۲ اینمی یگ
 قربانی سوختنی بلده دایم آسته و نسل‌های آینده
 شُمُو ام باید د دانِ درگه خیمه مُلاقات او ره

a ۲۹:۴۰ دَهْم حِصّه یگ ایفه تقریباً یگ و نیم کیلوگرام

b ۲۹:۴۰ چارُم حِصّه یگ هین تقریباً یگ لیتر

مُوشه.

دَ حُضُورِ خُداوندِ تَقَدِيمِ كُنْه، چُون دَ اُونجی
 آسته که ما دَز شُمو ظاهِرِ مُوشَم و قد شُمو
 توره مُوگَم. ^{۴۳} و دَ اُونجی ما قد بَنی اِسرائیل
 مُلَاقاتِ مُونَم و اُمُو جای تَوَسُطِ جِلالِ ازمه
 مُقَدَّسِ مُوشه. ^{۴۴} ما خَیمه مُلَاقاتِ و قُربانگاه
 ره مُقَدَّسِ اِعلانِ مُونَم و هارُون و باچه‌های شی
 ره ام تَقَدیسِ مُونَم تاکه اونا بِحِیثِ پِیشوایو دَ
 حُضُورِ ازمه خِدْمَتِ کُنْه. ^{۴۵} ما دَ مینکلِ بَنی
 اِسرائیل جای-دَ-جای مُوشَم و خُدای ازوا باقی
 مُومَنَم. ^{۴۶} و اونا مِیدَنه که ما خُداوند، خُدای
 ازوا اَسْتَم که اونا ره از سرزمینِ مِصر بُرو اُورْدُم
 تا دَ مینکلِ ازوا جای-دَ-جای شُنَم. ما خُداوند،
 خُدای ازوا اَسْتَم. ”

قربانگاهِ بُخورِ خوشبوی

۱ «علاوه ازی، یگ قربانگاه از چپو
۳۰ آکاسی بلده سوختندون بُخور^a د
شکلِ چار کُنَج جور کُو: ۲ درازی یگ توغی، بر
شی یگ توغی و بلندی شی دُو توغی بشه و چار
شاخ شی قد خود شی از یگ چپو بشه. ۳ سر،
چارطرف و شاخای شی ره قد طَلایِ خالص
بُوشن و دَ گرداگرد شی یگ چُفتی طَلایی
جور کُو. ۴ دَ دُو طرفِ قربانگاه، دَ زیرِ چُفتی
طَلایی، دَ هر دُو گوشه شی دُو حلقه طَلایی
جور کُو. اونا جای بلده دستک چپو های دراز
آسته که قد دستک چپو ها قربانگاه برده موشه.
۵ ای دستک چپو های دراز از درختِ آکاسی جور
شنه و قد رُوی کَش طَلایی پوشنده شنه. ۶ و تُو

^a ۳۰:۱ «بُخور» یگ رقم مواد آسته، غیتِ که در بدی

از شی خوشبوی بر موشه.

امی قربانگاهِ بُخور ره رُوی دَ رُوی پرده بیل که
 دَ پسِ پُشتِ ازو صندوقِ شهادتِ مَوْجود آسته،
 یعنی دَ پیشِ جای کِفاره که دَ زیرِ ازو دُو لَوْحِ
 شهادتِ آسته، دَمزُو جای که ما قد ازتو مُلاقاتِ
 مُونُم. ^۷ و هارون دَ بِلَه شی بُخورِ خوشبوی ره
 دُود کُنه. هر صُبح که بلده آماده کدونِ چراغا
 داخلِ خیمه مییه، او باید از بُخورِ خوشبوی
 تقدیم کُنه. ^۸ و هر شام ام غیتیکه هارون چراغا
 ره داغ مونه، او باید ازی بُخورِ خوشبوی دَ
 حُضُورِ خُداوند دَر بَدیه. ای کار باید نسلِ اَندر
 نسل دَ حُضُورِ خُداوند اجرا شُنه. ^۹ بُخورِ غَیرِ
 مجاز، قُربانی سوختنی و هدیه آردی ره دَ بِلَه
 ازو تقدیم نَکنید و نه ام هدیه وُچی کَدنی ره
 دَ بِلَه شی شیو کُنید. ^{۱۰} هارون باید سال یگ
 دفعه دَ بِلَه امزی قُربانگاهِ کِفاره کُنه. هر سال
 نسلِ اَندر نسل او باید از خُونِ قُربانی گُناه گِرِفته
 دَ بِلَه شاخ های قُربانگاهِ بُخور پاش بَدیه. ای
 بلده خُداوند کاملاً مُقدَّس آسته.

مالیه بلده جایگاهِ مُقَدَّس

۱۱ و خُداوند دَ مُوسَى گفت: ۱۲ "هر وختیکه بنی اسرائیل ره سرشُماری مُونی، هر کسی که حساب موشه، باید فِدیهِ بلده جان خُو دَ خُداوند بَدیه، تا که دَ وختِ سرشُماری کُدم بلا-و-عذاب دَ سرِ قوم نازل نَشنه. ۱۳ هر کسی که دَ جَمِ حساب شُده ها موره، اُو باید نیمِ مِثقال نُقره دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّس بَدیه که یگِ مِثقالِ شی بیست گیراه آسته. ^a امی نیمِ مِثقال نُقره یگِ هدیه بلده خُداوند آسته. ۱۴ تمامِ کسای که بیست ساله و باله تر آسته و دَ جَمِ حساب شُده ها موره، باید ای هدیه ره دَ خُداوند بَدیه. ۱۵ آدمِ دَوْلَتَمَند از نیمِ مِثقال کده کلو ندیه و آدمِ غریب از ی کده کمتَر، چُون وختیکه ای ره دَ خُداوند

^a ۱۳:۳۰ وَزَنِ «یگِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّس» تَقْرِیباً دوازده گرام بُود و وَزَنِ «یگِ گیراه» یگِ کَمک زیادتَر از نیم گرام بُود.

میدید، ای کفارِه جان شُمویَه. ۱۶ و امی پیسِه
 کفارِه ره که از بنی اسرائیل میگیری دَ خدمتِ
 خیمِه مُلاقاتِ بدی تا که بحیثِ یادگاری بلده بنی
 اسرائیل دَ حُضورِ خُداوند بَشه و بلده جانِ ازوا
 کفارِه کُنه.”

حوضِ برونزی

۱۷ بعد از و خُداوند دَ مُوسیٰ گفت: ۱۸ ” یگ
 حوضِ برونزی بلده شُشت-و-شوی جور کُو که
 پایه شی ام از موادِ برونز بَشه. او ره دَ مینکلِ
 خیمِه مُلاقاتِ و قُربانگاه بیل و از او پُر کُو.
 ۱۹ هارُون و باچه‌های شی دِست و پای خُو ره
 قد امزُو او بَشویه. ۲۰ هر وختیکه اونا دَ خیمِه
 مُلاقاتِ داخلِ مُوشه، اونا باید خود ره قد او
 بَشویه؛ اگه نه، اونا مومره. امچنان غیتیکه
 اونا بلده خدمتِ کدو و دَر دَدونِ هدیه خاص
 بلده خُداوند نزدیکِ قُربانگاه مییه، ۲۱ اونا باید
 اوّل دِست و پای خُو ره قد او بَشویه؛ اگه نه،

أونا حتماً مُومرّه. اینمی بلده هارون و اولاده
شی نسل اندر نسل یگ حکمِ دایمی بشه. ”

روغونِ مَسَح

۲۲ بعد ازو خداوند دَ موسیٰ گفت: ۲۳ ” از
بهترین موادهای خوشبوی بگیر، یعنی پنج صد
مِثقال^a مَرِ چقیده، دُو صد و پنجاه مِثقال^b
دارچینی، دُو صد و پنجاه مِثقالِ نِی مَعَطَر،
۲۴ و پنج صد مِثقالِ پلوس. امی چیزا ره دَ
مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّسِ وَزنِ کُو. و قد
امزیا یگ هین^c روغونِ زیتون ام اضافه کُو.
۲۵ دَ وسیله یگ عَطرساز از پگِ امزی موادها
روغونِ مُقَدَّسِ ره بلده مَسَحِ کدو جور کُو. ای
روغونِ مُقَدَّسِ بلده مَسَحِ کدو آسته. ۲۶ بعد ازو
خیمه ملاقات، صندوقِ شهادت، ۲۷ میز و پگِ

^a ۳۰:۲۳ پنج صد مِثقالِ تَقْرِیباً شش کیلوگرام موشد.

^b ۳۰:۲۳ دُو صد و پنجاه مِثقالِ تَقْرِیباً سه کیلوگرام.

^c ۳۰:۲۴ یگ «هین» تَقْرِیباً چار لِتر موشه.

ظرفای شی ره، چراغ دانی و تمام اسباب
 شی ره، قربانگاه بخور،^{۲۸} قربانگاه قربانی‌های
 سوختنی و تمام وسایل شی ره و حوض ره قد
 پایه‌های شی قد امزی روغونِ مُقَدَّسِ مَسَحِ کُو.
^{۲۹} اونا ره تقدیس کُو تاکه کاملاً مُقَدَّسِ شُنه
 و هر چیزی که دزوا دُکه بخوره پاک-و-مُقَدَّسِ
 موشه.^{۳۰} قد امزی روغونِ مُقَدَّسِ هارون و
 باچه‌های شی ره مَسَحِ کده تقدیس کُو تاکه
 اونا بحیثِ پیشوایو دَ حُضُورِ ازمه خدمت کنه.
^{۳۱} و دَ بَنیِ اسرائیل بُگی که اینمی روغونِ
 مَسَحِ دَ پیشِ ازمه مُقَدَّسِ آسته و از نسل تا
 نسل باید مُقَدَّسِ حسابِ شُنه.^{۳۲} ای روغو
 نباید دَ بِلِهِ جِسْمِ آدمای دیگه شیو شُنه و شُمو
 نباید مِثْلِ ازی وَری تیار کنید، چُونِ ای مُقَدَّسِ
 آسته و شُمو باید ای ره پاک-و-مُقَدَّسِ بدنید.
^{۳۳} هر کسی که مِثْلِ امزی روغو جور کنه و یا
 دَ بِلِهِ جِسْمِ کُدمِ شَخْصِ دیگه شیو کنه، او باید
 از مَنه بَنیِ اسرائیل آخِ شُنه.

تَرْتِيبِ بُخُورِ خُوشْبُوی

۳۴ و خُداوند دَ مُوسَى كُفَت: "امزی مَوادِهای خوشبُوی یعنی مِیعَه، اظْفار، قِنَه و كُنْدَرِ خَالِصِ بَگِیر و اُونَا پَگ شِی یَگ اندازَه و برابرِ بَشَه.

۳۵ امی مَوادِهای خوشبُوی رَه گَٹ كَدَه دَ وَسِیلَه یَگ عَطْر سَازِ بُخُورِ خوشبُوی جُور كُو. ای بُخُورِ خوشبُوی باید نَمَك زَدَه، پاك و مُقَدَّس بَشَه.

۳۶ یَگ كَمَك شِی رَه خُوب نَرَم بُكُوی و یَگ مِقدارِ اَزُورَه دَ پِیشِ صَنْدُوقِ شَهَادَتِ دَ مَنَه خِیمَه مُلَاقَاتِ بیل، دَمَزُو جَای كَه ما قَد اَز تُو مُلَاقَاتِ مُوْنُم. امی بُخُورِ خوشبُوی بَلَدَه شُمُو كَامِلًا مُقَدَّس بَشَه. ۳۷ ازی رَقْمِ بُخُورِ قَدِ امزی اندازَه مَوادِ خوشبُوی بَلَدَه خُودونِ خُو جُور نَكُنید، چراكه ای بُخُورِ خَاصِ بَلَدَه خُداوند اَسْتَه و شُمُو باید اُو رَه مُقَدَّس حِساب كُنید. ۳۸ هَر كَسی كَه مِثْلِ ازی بُخُورِ جُور كَنَه تا از خوشبُوی شِی لِدَتِ بُبْرَه، اُو باید از مَنَه قَوْمِ خُو آخِ شُنَه.

أُستادها و أسبابِ خیمه عِبادت

۳۱ و خُداوند دَ مُوسیٰ گفت: ۲ "اونه،
ما بِصَلَّیْلِ باچه اُوری، نوسه حُور
ره از طایفه یهُودا نام گِرِفته کُوی کُدُم. ۳ ما او
ره از روحِ اِلَهِی پُر کدیم و دَزُو حِکمت، عقل و
دانایی و مهارت بلده هر کارِ هُنری دَدیم. ۴ او دَ
طِلاّسازی، نُقره سازی و دَ کارای برونز قابل
و ماهر آسته ۵ و امچنان دَ کارِ سنگ تراشی،
جواهر سازی، نَجاری و حَجاری و دَ رقم رقم
کارا اُستایه. ۶ علاوه ازی، ما اهُولیاب باچه
اُخِسامک ره از طایفه دان اِنْتِخاب کُدُم تاکه
همکارِ بِصَلَّیْلِ بَشه. و ما دَ دِل پِگِ آدماي
دانا حِکمت بخشیدُم تا اونا هر چیزی ره که دَز
تُو امر کُدُم، جور کنه، ۷ یعنی خیمه مُلاقات،
صندوقِ شهادت ره قد جای کِفاره که دَ بِلَه شی
آسته و تمامِ اَسباب و وَسایلِ خیمه ره که ازی
قرار آسته: ۸ میز و ظرفای شی، چراغدان از

طَلَّای خَالِص وِ اَسْبَابِ اَزُو، قُرْبَانِگَهِ بُوخُور،
 ۹ قُرْبَانِگَهِ قُرْبَانِی سُوخْتَنِی قَدْ اَسْبَابِ شِی،
 حَوْض وِ پَایِه‌هایِ شِی، ۱۰ کَالَایِ بَافْتِهِ شُدِهِ وِ
 کَالَایِ مُقَدَّسِ هَارُونِ پِیشُوا وِ کَالَایِ بَآچِهِ‌هایِ
 شِی بَلَدِهِ خِدْمَتِ پِیشُوایِی، ۱۱ رُوغُونِ مَسَحِ وِ
 بُوخُورِ خُوشْبُویِ بَلَدِهِ جَایِ مُقَدَّسِ. تَمَامِ اَمْرِی
 چِیزَا رِهِ اُونَا بَایِدِ دُرُسْتِ دَ مُطَابِقِ اَمْرُو تُوْرَایِ
 کِه دَز تُو اَمْرِ کُدْم، جُورِ کِنِه.

رُوزِ اَرَامِ

۱۲ بَعْدِ اَزُو خُدَاوَنْدِ دَ مُوسَى كُفْت: ۱۳ "تُو
 دَ بَنِی اِسْرَائِیلِ بُوگِی کِه رُوزَایِ اَرَامِ رِهِ کِه بَلَدِهِ
 شُمُو تَعِیْنِ کُدْم نِگَآهِ کَنِید، چِرَاکِه رُوزِ اَرَامِ یِگِ
 نِشَانِی دَایِمِ دَ بَیْنِ اَزْمِهِ وِ شُمُو وِ نِسْلِ‌هایِ آیْنِدِهِ
 شُمُو اَسْتِهِ تَا شُمُو بَدَنِیدِ کِه مَا خُدَاوَنْدِ اَسْتِم،
 خُدَاوَنْدِی کِه شُمُو رِهِ تَقْدِیسِ مُوْنِم. ۱۴ پَسِ شُمُو
 رُوزِ اَرَامِ رِهِ مُحْتَرَمِ بَدَنِید، چُونِ اِیِ رُوزِ بَلَدِهِ
 شُمُو مُقَدَّسِ اَسْتِهِ. کِسی کِه حُرْمَتِ رُوزِ اَرَامِ رِهِ

نگاه نمونه، او باید کُشته شنه و شخصی که
 دزی روز کار مونه، او آدم باید از منه قوم خُو
 آخ شنه. ^{۱۵} شش روز بلده شمو روا آسته که
 کار کُنید، مگم روزِ هفتم^a روزِ آرام آسته که د
 نظرِ خداوند مُقدَّس آسته. هر کسی که د روزِ
 آرام کار مونه، او باید کُشته شنه. ^{۱۶} پس بنی
 اسرائیل باید روزِ آرام ره د یاد دشته بشه و ای
 قانون ره نسل د نسل مثلِ عهد-و-پیمانِ ابدی
 پوره کنه. ^{۱۷} ای د بینِ ازمه و بنی اسرائیل یگ
 نشانی دایمی آسته، چراکه د شش روز خداوند
 آسمو و زمی ره جور کد و د روزِ هفتم دِست از
 کار کشید و آرام گرفت. ”
^{۱۸} وختیکه خداوند توره خُو ره قد موسی د
 کوه سینا تامو کد، او د موسی د و لوحِ شهادت،
 یعنی امو د و لوحِ سنگی ره دد که قد کلکِ خدا
 نوشته شد.

^a ۳۱:۱۵ یعنی روزِ شَمبه.

گوسله طَلایی

۳۲

۱ وختی مردُم دید که غدر وخت تیر
 شد، ولے موسیٰ از کوه سینا تاه
 نَمَد، اونا پیشِ هارونِ جَم شده گُفت: ”باله شو
 و بلده مو یگ خدا جور کُو که پیشِ رُوی مو
 رفته مو ره هدایتِ بدیه، چُون مو نَموفامی دَ سرِ
 امزُو آدم یعنی موسیٰ که مو ره از سرزمینِ مصر
 بُرو اُورد، چی اَمده. ” ۲ پس هارون دزوا گُفت:
 ”گوشواره های طَلایی ره که دَ گوشِ خاتونو،
 باچه ها و دُخترن شُمو آسته، بُر کُنید و دَ پیشِ
 ازمه بیرید. ” ۳ اوخته پگِ مردُم گوشواره های
 خُوره از گوشای خُو بُر کده دَ پیشِ هارون اُورد.
 ۴ و اُو اُمو گوشواره ها ره از دِستِ ازوا گِرِفت
 و اونا ره آو کده دَ یگ قالبِ ریختند و دَ شکلِ
 یگ گوسله نقش و نگار کد. پس اونا گُفت:
 ”آی اسرائیل، اینمی خُدای تُو آسته که تُو ره از
 سرزمینِ مصر بُرو اُورد!“ ۵ وختی هارون امی

کارِ مردُم ره دید، اُو دَ پیش رُوی گوسله یگ
 قُربانگاه جور کد و گُفت: ”صَباح بَلدِه خُداوند
 جشن گِرِفته مُوشه.“^۶ صَباح گاهِ روزِ دِیگِه شی
 مردُم باله شُدِه قُربانی های سوختنی تقدیم کد
 و قُربانی های سلامتی اُورد. و مردُم تاه شِشسته
 خورد و وُچی کد و بعد ازو باله شُدِه خَرَمستی
 کد.

۷ پس خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت: ”رَبی شُو و
 تاه بورُو، چُون ای قَوْمِ ازتُو که از سرزمینِ
 مِصر بُرو اُوردی، فاسِد شُدِه.“^۸ اونا دَ زودی
 امو راه ره که ما دَزوا نِشو دَدُم ایله کده و
 بَلدِه خُو یگ گوسله طِلائی جور کده و اُو ره
 پَرستِش مُوکنه و دَزُو قُربانی کده مُوگه: ’ای
 اِسرائیل، اینمی خُدا ی تُو آسته که تُو ره از
 سرزمینِ مِصر بُرو اُورده!‘^۹ و خُداوند اِدامه
 دَدِه دَ مُوسیٰ گُفت: ”ما امی مردُم ره هوش
 کدُم که چِیقس یگ قَوْمِ سرکش آسته.“^{۱۰} و آلی
 مَره تنها بیل تاکه آتِش قار-و-غَضَب مه دَ سر

ازوا زیاد شُنه و اونا ره نابود کنم، مگم از تو
 یگ قوم بزرگ جور مونم. ” ۱۱ لیکن موسیٰ د
 پیش خداوند، خدای خو عذر-و-زاری کده گفت:
 ”ای خداوند، چرا آتشِ قار-و-غضبِ خو ره د
 سرِ قومِ خو زیاد کده، د سرِ قومی که خود
 تو قد قدرتِ عظیم و دستِ زورثوی خو اونا ره
 از سرزمینِ مصر برو آوردی؟ ۱۲ چرا د مصریا
 دلیل میدی که بگیه، ’خداوند اونا ره بازی دده
 از ملک بر کد تا اونا ره د کوه ها بکُشه و
 از روی زمی پای پاک گم کنه؟ ’ خداوندا، از
 قار-و-غضبِ خو تاه شو و رحم کده قومِ خو ره
 د بلا گرفتار نکو. ۱۳ خدمتگاری خو ابراهیم،
 اسحاق و اسرائیل^a ره د یاد خو بیر که تو بلده
 ازوا د ذاتِ خو قسم خورده گفتدی که ’نسل
 شمو ره مثل ستاره‌های آسمو کلو مونم و تمام
 سرزمینی ره که د باره شی توره گفتیم، د اولاده

^a ۱۳:۳۲ «اسرائیل» یعنی یعقوب باچه اسحاق.

شُمو مُوبخشم و تمامِ سرزمی تا اَبْدُالْاَباد ازوا
 مُوشه. " ۱۴ پس خُداوند دَ سِرِ قَوْمِ خُو رَحِمِ کد
 و بِلایِ ره که گفته بُود " رَبی مُونم، " رَبی نکد.
 ۱۵ پس مُوسی دَور خورد و قد اُمُو دُو لُوحِ
 شَهَادَتِ که دَ دِستِ شی بُود، از کوه تاه شد؛
 اُمُو دُو لُوحِ دَ هَر دُو طرفِ شی نِوِشته بُود، ام دَ
 پُشت و ام دَ رُوی شی. ۱۶ اُمُو لُوحِ ها کارِ خُدا
 بُود و نِوِشته شی نِوِشته خُدا که دَ رُوی ازوا
 نَقشِ شُدِه بُود. ۱۷ و خَتیکه یوشعِ صَدایِ چِیغِ
 مَرْدُمِ ره شنید، اُو دَ مُوسی گفت: " ما صَدایِ
 جَنگِ ره از خیمه‌گاهِ مِیْشَنُوم. " ۱۸ مُوسی گفت:
 " ای نَه صَدایِ چِیغِ پِیروزیِ اَسته و نَه صَدایِ
 نَالِه شِکَسْتِ، بَلِکِه صَدایِ بَیتِ خاندو دَ گوشِ
 مِه مِیْه. " ۱۹ و خَتیکه مُوسی دَ نَزْدِیکِ خیمه‌گاهِ
 رَسید و گوسلِه طِلائی و خَرْمَسْتیِ مَرْدُمِ ره دید،
 قار-و-خَشَمِ مُوسیِ باله اَمَد و اُو اُمُو لُوحِ ها
 ره دَ دامونِ کوه از دِستِ خُو پورته کده اونا
 ره تکه-و-پِرچِه کد. ۲۰ و اُمُو گوسلِه طِلائی ره

که اونا جور کُدد، گِرِفْتِه دَ آتِش سوختَند. بعد
 ازو او ره سَيده خُوب نَرم کد تاکه خاک اَلّی
 جور شُد و او ره دَ او آندخت و امو او ره دَ
 بنی اسرائیل وُچیدلجی کد. ^{۲۱} اوخته موسی دَ
 هارون گُفت: "ای قوم دَز تو چی کار کده بُود
 که تو اینا ره دَزی گُناهِ عظیمِ گِرِفْتار کدی؟"
^{۲۲} هارون دَ جواب شی گُفت: "دَ سرِ ازمه قار
 نشو صاحب! خود تو میدنی که ای قوم چِیقس
 فاسد و گُناه اَلود آسته. ^{۲۳} اونا دَز مه گُفت
 که 'بلده مو یگ خدا جور کُو که پیشِ روی
 مو رفته مو ره هِدایت کنه، چُون مو نموفامی
 دَ سرِ امزی موسی که مو ره از سرزمینِ مصر
 بُرو اُورد، چی اَمده. ^{۲۴} اوخته ما دَزوا گُفتم،
 'هر کسی که چیزی طِلائی دشته بشه، او ره
 بُر کده دَز مه بیره. ' و اونا طِلا ره دَز مه دَد
 و ما او ره دَ آتِش آندختم و اینی گوسله بُر
 شُد. " ^{۲۵} موسی دید که مردُم از چَته بُر شده
 ریی یه، چُون هارون اونا ره سر ایله ایشتد و

مَوْع دَدُد که دَ پیشِ دُشمنای خُو رسوا شُنه.
 ۲۶ پس مُوسیٰ دَ درِگه خَیمه‌گاه ایسته شد و دَ
 صدای بلند چِیغ زده گُفت: "کسی که طرفدارِ
 خُداوند آسته، پیش از مه بییه!" و تمامِ بنی
 لاوی دَ دِیرِ ازو جَم شد. ۲۷ و مُوسیٰ دَزوا گُفت:
 "خُداوند، خُدای اسرائیل مُوگه که 'شمشیر دَ
 کمر خُو بسته کنید و ازی سُونِ خَیمه‌گاه تا او
 سُونِ خَیمه‌گاه بورید و هر نفر شُمو برار و دوست
 و همسایه خُو ره بُکشید." ۲۸ a پس بنی لاوی
 از گُفته مُوسیٰ اطاعت کد و دَمز و روز تقریباً سه
 هزار نفر از قوم کُشته شد. ۲۹ بعد ازو مُوسیٰ دَ
 لاویا گُفت: "امروز شُمو خود ره دَ خُداوند وَقف
 کدید، چُون حتی دَ خِلافِ باچه و برار خُوباله
 شدید. امزی خاطر امروز شُمو صاحبِ بَرکت
 مُوشید." ۳۰ روزِ دیگه شی مُوسیٰ دَ قوم گُفت:

۳۲:۲۷ a یعنی، هر کسی که دَ گوسله طَلایی ره پرستش
 کده، باید کُشته شُنه.

”شُمُو گُناهِ کُتِه کدِید. آلی ما سربله دَ حُضُورِ
 خُداوند مورُم؛ شاید بَتَنُم بِلدِه گُناهِ شُمُو کِفاره
 کُنُم.“^{۳۱} پس مُوسیٰ دَ حُضُورِ خُداوند رفت و
 گُفت: ”آه خُداوندا، ای مردُم گُناهِ بَسِیَار کُتِه
 کده، چُون اونا بِلدِه خُو یِگ خُدا یِ طِلا یِی جور
 کده.“^{۳۲} و آلی ما دَ پِیشِ از تُو عُدُر-و-زاری مُونُم
 که گُناهِ ازوا ره بُبَخشی و اگه نَمُوبَخشی، نام
 از مَرِه از کِتَابِ خُو گُل کُو.“^{۳۳} پس خُداوند دَ
 مُوسیٰ گُفت: ”کسی که دَز مه گُناه کده، نام
 ازو ره از کِتَابِ خُو گُل مُونُم.“^{۳۴} آلی بورُو،
 قَوْمِ ره دَ امزُو جای که گُفته بُودُم راهنمای کُو و
 مِلا یِکِه مه پِیشلون تُو مورِه. لیکن دَ روزی که
 ما بازخاست مُونُم، ما اونا ره بخاطرِ خُطایِ ازوا
 جَزَا مِیدُم.“^{۳۵} پس خُداوند قَوْمِ اِسْرَائِیلِ ره دَ
 بِلَا گِرِفْتار کد، چِراکه اونا بِلدِه خُو گوسله جور
 کُدُد، یعنی اَمُو گوسله ره که هارُون شکل دَدُد.

تیاری بلده کوچ کدو از کوه سینا

۳۳
۱ بعد از و خداوند د موسیٰ گفت: "از اینجی کوچ کده بورو و ای قوم ره که از سرزمین مصر برو آوردی، طرف امزو سرزمی هدایت کو که د ابراهیم، اسحاق و یعقوب قسم خورده گفتم که 'اوره د اولاده شمو موبخشم.'
۲ ما یگ ملایکه ره پیشلون تو ری مونم تاکه کنعانیا، اموریا، حتیا، فریزیا، حویا و یبوسیا ره ازونجی بر کنه. ۳ شمو دمزو سرزمی که از شی شیر و عسل جاری آسته بورید. لیکن ما قد شمو نمورم، چون شمو یگ قوم سرکش استید و امکان دره که شمو ره د بین راه نابود کنم."
۴ وختیکه مردم ای تورای بد ره شنید، اونا ماتم گرفت و هیچ کس گوش-و-گانه خو ره د جان خو نکد، ۵ چون خداوند پیشتر د موسیٰ گفتد:
"د بنی اسرائیل بگی که 'شمو یگ قوم سرکش استید؛ اگه یگ لحظه ام د بین شمو بییم، امو

وخت شُمو ره نابُود مُونم. ^۵ آلی گوش-و-گانه خُو
 ره از جان خُو بُر کُنید تا بُفامم که قد شُمو چی
 کار کنم. ^۶ پس بنی اسرائیل وختیکه از کوه
 حوریب ^a ریی شد، گوش-و-گانه خُو ره از جان
 خُو بُر کد. ^۷ دَمزُو غیت مُوسی یگ خیمه ره
 میگریفت و او ره دَ بُرو دُورتر از خیمه گاه میزد.
 او امو خیمه ره خیمه مُلاقات نام ایشد و هر
 کسی که میخواست قد خداوند راز-و-نیاز کنه دَ
 بُرون خیمه گاه دَ جایی که خیمه مُلاقات بُود،
 مورفت. ^۸ وختیکه مُوسی طرف خیمه مُلاقات
 بُرو مورفت، تمام مردم باله شده دَ دان خیمه
 خُو ایسته مُوشد و از پُشت مُوسی توخ مُوکد تا
 وختیکه مُوسی داخل خیمه مُوشد. ^۹ و امی که
 مُوسی دَ خیمه داخل مُوشد، ستون اُور تاه آمده
 دَ دان خیمه ایسته مُوشد و خداوند قد مُوسی
 توره مُوگفت. ^{۱۰} وختی مردم ستون اُور ره دَ

^a ۳۳:۶ کوه حوریب یعنی کوه سینا.

دَانَ خَیْمَه مَلِاقَاتِ اِیْسْتَه مِیْدِید، پِگ شِی بَالَه
 مُوشْد و هِر کَس دَ دَانَ خَیْمَه خُو سَجَدَه مُوکَد.
 ۱۱ اوخته خُداوند قَد مُوسِی رُوی دَ رُوی توره
 مُوگُفت، مِثْلِ کِه یِگ آدَم قَد دُوست خُو گِپ
 مِیْزَنَه. بَعْد اَزُو مُوسِی پَس دَ خَیْمَه گَاه مِیْمَد
 وَلِے دِستِیَارِ جُوان شِی یُوشِعِ بَاچِه نُون، اَز مَنَه
 خَیْمَه بُر نَمُوشْد.

مُوسِی دَ حُضُورِ جَلالِ خُدا

۱۲ مُوسِی دَ خُداوند گُفت: ”اِیْنَه، تُو دَز مَه
 مُوگِی کِه ’ای قَوْم رَه بُر.‘ مِگَم مَرَه نَگُفتِی
 کِه کِی رَه قَد اَز مَه رِیِی مُوگُنِی. عِلاوَه اَزِی،
 تُو دَز مَه گُفتِی کِه مَرَه دَ نَام مِیْنَخَشِی و نَظِرِ
 لُطْفِ تُو دَ بِلَه مَه اَسْتَه. ۱۳ پَس آلی اگَه نَظِرِ
 لُطْفِ تُو دَ بِلَه مَه اَسْتَه، رَاه-و-طَرِیقِ خُو رَه دَز
 مَه یَاد بَدِی تَاکِه تُو رَه بِنَخَشُم. دَمَزِی رَقَم نَظِرِ
 لُطْفِ تُو دَ بِلَه مَه قَرَار مِیگِیْرَه. ای ام دَ یَاد
 تُو بَشَه کِه ای مَرْدُم قَوْمِ خُودِ تُو یَه. ” ۱۴ اوخته

خداوند دَ مُوسَى گفت: "حُضُور مه^a قد تُو آسته
 و ما خاطر تُو ره جَم مُونُم." ۱۵ و مُوسَى بسم دَ
 خداوند عرض کد: "اگه حُضُور تُو قد مو نبشه،
 مو ره از اینجی هیچ نبر. ۱۶ پس چطور فامیده
 شنه که نظرِ لُطف تُو دَ بِلَه خود مه و ای قوم تُو
 آسته؟ آیا امزی فامیده نموشه که تُو قد از مو
 بوری و ما و قوم تُو، از پگِ قومای که دَ رُوی
 زمی آسته، فرق دشته بشی؟"

۱۷ و خداوند دَ مُوسَى گفت: "امی کار ره ام
 بلده از تُو مُونُم، چراکه ما از تُو راضی آستُم و
 تُو ره خوب مینخشم." ۱۸ اوخته مُوسَى گفت:
 "آی خداوند، مَره بیل که بزرگی-و-جلال تُو ره
 بنگرم." ۱۹ پس خداوند گفت: "ما تمامِ خوبی
 خُو ره از پیشِ رُوی تُو تیر مُونُم و نام خُو یعنی
 «خداوند» ره دَز تُو اعلان مُونُم. ما دَ بِلَه کسی

^a ۱۴:۳۳ دَ جای "حُضُور مه" دَ زیونِ عبرانی "رُوی
 مه" نوشته یه.

رَحْمِ مُونْمُ که دَزُو رَحِيمِ اَسْتُمْ و دَ کَسی دِلْسوزی
 مُونْمُ که دَزُو دِلْسوزِ اَسْتُمْ. ” ۲۰ او اِدَامه دَدَه
 گُفت: ” مِگَم تُو نَمِیتنی رُوی مَرِه بِنِگری، چُون
 هیچِ اِنسانِ نَمِیتنه که مَرِه بِنِگره و زِنده بُمَنه. ”
 ۲۱ بعد ازُو خُداوند گُفت: ” اینه، دَ نَزْدِیکِ اَزْمه
 یِگِ جَای اَسْتَه؛ دَ بِلَه اَمزُو سَنگِ کُتَه ایسْتَه
 شُو. ۲۲ و خَتِیکه بَزُرگی-و-جَلالِ مِه اَز پَالُوی تُو
 تِیر مَوشَه، تُو رِه دَ سُلَاخِ سَنگِ کُتَه مِیْلَم و قَد
 اَلْغِه خُو پُوْٹِ مُونْمُ تا و خَتِیکه اَز وَنَجی تِیر شَنَم.
 ۲۳ مِگَم دِستِ خُو رِه بَالَه مُونْمُ تا که پُشتِ مَرِه
 بِنِگری؛ لِیکِن رُوی مِه دِیده نَمُوشَه. ”

لُوحِ هَایِ نُو

۱ بعد ازُو خُداوند دَ مُوسِی گُفت:
 ” دُو لُوحِ سَنگی مِثْلِ لُوحِ هَایِ اوْلَنه
 بِلَدِه خُو تِراشِ کُو و ما دَ بِلَه اَزوا کِلِمه هَایِ رِه
 نِوِشْتَه مُونْمُ که دَ بِلَه لُوحِ هَایِ اوْلَنه نِوِشْتَه بُوْد
 و تُو اَوْنَا رِه مِیدَه کَدی. ۲ صَبَاحِ گَاهِ خُودِ رِه تِیار

کده د بَلِه کوه سينا باله بيه و د شِيخِي کوه د
 حُضُورِ ازمه حاضر شو. ^۳ هيچ کس قد ازتو باله
 نيه و هيچ کس ام د تمام کوه ديده نشنه و گله و
 رمه ام دزي کوه نچره. ^۴ "پس موسیٰ دُو لَوْحِ
 سنگي رقمِ لَوْحِ های اولنه تراش کد و صَباح گاه
 باله شُده د بَلِه کوه سينا رفت، امو رقم که
 خُداوند دَزُو امر کده بود. او امو دُو لَوْحِ سنگي
 ره د دِسْت خُو گِرِفْتِه قد خُو بُرد. ^۵ و خُداوند د
 اُور نازل شُده قد ازو د اُونجِي ايسته شُد و نام
 خُو ره «خُداوند» گُفت. ^۶ خُداوند از پيشِ رُويِ
 موسیٰ تير شُده اِعلان کد: "خُداوند! خُداوند،
 خُدايِ رَحِيمِ و پُرْفَيْضِ آسته، دِيرِ حَشَمِ-و-قار،
 مگم پُر از مَحَبَّتِ و وفادار. ^۷ نِگاه کُنْدِه رَحْمَتِ
 بَلْدِه هزارها و بَخَشِشِ کُنْدِه گُناهها، شَرارتِ ها
 و خطاها، لِيکن مُجْرِمِ ره هرگز بے جزا نَمِيلِه
 و بَخاطِرِ گُناهِ آتِه گو از اولادا و از بچکِيچايِ
 اولادا، تا پُشتِ سِوَمِ و چارمِ اِنْتِقامِ مِيگِيرِه."
^۸ اوخته موسیٰ فوري رُويِ د خَاکِ اُفْتَدِ و سَجْدِه

کده ۹ گفت: ”خداوندا، اگه واقعاً نظرِ لُطفِ تُو دَ بِلَه مه آسته، ما عُدْر مُونُم که تُو ام قد ازمو بوری، چُون ای قوم یگ قومِ سرکش آسته. یا مولا، باز ام دَ پیش تُو عُدْر-و-زاری مُونُم که گناهها و خطاهای ازموره بَبُخش و موره بحیثِ مال خُو قَبُول کُو.“

خُدا قد بنی اسرائیل عهد و قول خوره تازه مونه

۱۰ و خداوند گفت: ”اینه، ما یگ عهد بسته مُونُم. ما دَ پیشِ رُوی پگِ قومِ تُو کارای عجیب ره انجام میدم که تا آلی ره دَ هیچ جای و دَ بَینِ هیچ مِلَّتِ دُنیا دیده نَشُدَه بَشَه. و تمامِ قومِ که تُو دَ بَینِ ازوا آستی مینگره که خداوند چی کارای ترسناک ره دَ پیشِ شُمُو انجام میدیه. ۱۱ از احکامی که امروز ما دَز تُو امر مُونُم، اطاعت کُو. اینه، ما آموریا، کنعانیا، حِتّیا، فرزیا، حوّیا و یبوسیا ره از پیشِ رُوی تُو بُر مُونُم. ۱۲ احتیاط کُو، دَ امزو سرزمی که موری

قد مردُمِ امزُو سرزَمی عهد بسته نَکُو؛ نَشْنه
 که اونا دَ بَیْنِ قَوْمِ تُو دام جور شْنه. ۱۳ بلکه
 شُمُو قُربانگاه های ازوا ره چَپه کده ستُون های
 پَرستِشی ازوا ره میده کُنید و بُت های اَشیره^a
 ره خراب کُنید. ۱۴ بَغَیرِ ازمه خُدای دِیگه ره
 پَرستِش نَکُو، چراکه ما خُداوند اَسْتُم و نامِ ازمه
 «خُدای غَیور» اَسْتَه. ۱۵ فِکْر خُو ره بَگیر که
 قد مردُمِ امزُو سرزَمی عهد بسته نَکنی، چراکه
 اونا از رُوی شَهوتِ دَ خُدایون خُو عِبادت مونه
 و دَ بُت های خُو قُربانی مونه و از تُو دعوتِ مونه
 که قد ازوا یگجای شُنی و دَ خوردونِ قُربانی
 ازوا شَرِیگ شُنی. ۱۶ بعد ازو تُو دُخترونِ ازوا
 ره دَ باچه های خُو مِیگیری و دُخترونِ ازوا که
 دَ پُشتِ خُدایون خُو موره، اونا باچه های تُو

^a ۱۳:۳۴ اَشیره یگ بُتِ چوبی بُود که شکلِ خاتُو ره

ره ام گمراه کده د بُت پرستی هِدایت مونه.^a
 ۱۷ بُت های ریختنده شده ره بلده خو خُدايو جور
 نکو. ۱۸ عیدِ فطیر ره نگاه کنيد و مُدتِ هفت
 روز نانِ فطیر بْخوريد، امو رقم که دز شمو
 امر کديم. ای ره د وختِ مُعین د ماهِ ايبب^b
 پوره کنيد، چراکه شمو د ماهِ ايبب از مصر
 بر شديد. ۱۹ تمام اولباری های نر از مه موشه:
 اولباری های نر حیوانات شمو ام، چی از گله
 گاو بْشه، چی از رمه گوسپو. ۲۰ لیکن د عوضِ
 اولباری خر خو باید یگ باره فديه بديد و اگه
 فديه نمیديد باید گردون شی ره میده کنيد. بلده
 تمام باچه های اولباری خو باید فديه بديد. هیچ
 کس دستِ خالی د حضورِ ازمه حاضر نشنه.

^a ۳۴:۱۶ ای کار ره خُداوند مثلِ زناکاری الی حساب
 مونه. چون اونا از خُداوند دُور شده خُدايون ديگه ره
 پرستش مونه، امو رقم که یگ خاتو از شوی خو دُور
 رفته د پُشتِ یگو مردِ ديگه موره. ^b ۳۴:۱۸ ماهِ ايبب
 یعنی ماهِ حمل.

۲۱ شش روز^a باید کار کنی و د روز هفتم
 باید آرام بگیری؛ حتی د فصلِ قلبه کدو و درو
 کدو باید روزِ آرام ره نگاه کنی. ۲۲ عیدِ هفته
 ها ره برگزار کنی، یعنی عیدِ نوبَرِ حاصلاتِ
 ره از حاصلِ گندم. امچنان عیدِ جم‌آوری ره د
 آخرِ فصلِ درو، هر سال نگاه کنی. ۲۳ سالِ سه
 دفعه پگِ مردا-و-باچه های شمو د حضورِ مولا،
 خداوند-خدای اسرائیل، حاضر شنه. ۲۴ ما دیگه
 قوم ها ره از پیشِ روی شمو د تلجی مونم و
 سرحدِ شمو ره پراخ مونم و وختیکه شمو هر سال
 سه دفعه د حضورِ خداوند، خدای خو حاضر
 موشید، هیچ کس د قصدِ گرفتونِ زمینِ شمو
 نمیه.

۲۵ خونِ قربانی ره قد نانِ خمیرمایه‌تو دز مه
 تقدیم نکنید و گوشتِ قربانی عیدِ پصح تا صبح
 باقی نمنه. ۲۶ بهترینِ نوبَرِ حاصلاتِ زمینِ خو

^a ۲۱:۳۴ د یگ هفته شش روز کار و یگ روز آرام.

ره دَ خانه خُداوند، خُدای خُو بیرید. بَزغله ره دَ
شیرِ آبه شی پُخته نَکنید.

۲۷ بعد از و خُداوند دَ مُوسیٰ گفت: «ای توره
ها ره نوشته کو، چُون دَ مُطابقِ امزی توره ها
ما قد تو و قومِ اسرائیل عهد بسته کدیم.»
۲۸ مُوسیٰ چِل شاو و چِل روز اُونجی دَ پیشِ
خُداوند بُود؛ اُو نه نان خورد و نه آو وُچی کد.
اُو تورای عهد، یعنی ده حُکم^a ره دَ بله لوح
های سنگی نوشته کد.

نُورانی شُدونِ چهره مُوسیٰ

۲۹ وختیکه مُوسیٰ از کوه سِینا تاه میمد و
دُو لوحِ سنگی ام دَ دست شی بُود، پوستِ
رُوی شی دَ سَبَبِ توره گفتو قد خُداوند نُورانی
شُدُد (جَلَجَل مُوکد)؛ مگم خودِ مُوسیٰ از نُورانی

^a ۳۴:۲۸ «ده حُکم» امچنان دَ نامِ «لوح محفوظ» شِنخته

شُدونِ جَلَجَلِ کَدونِ رُوی خُو خَبر نَدَشت.
 ۳۰ وختی هَارُون و بَنی إِسْرَائیلِ مُوسَى رِه دِید که
 رُوی شی نُورانی شُدِه (جَلَجَلِ مُونِه)، اُونَا ترس
 خورد که دَزُو نَزْدِیکِ شَنِه. ۳۱ مِگَمِ مُوسَى اُونَا
 رِه کُوی کَد و هَارُون و تَمَامِ رِهْبِرَایِ قَوْمِ دَ پِیشِ
 اَزُو اَمَد و اُو قَد اَزُوا توره کُفت. ۳۲ بَعْدِ اَزُو
 تَمَامِ بَنی إِسْرَائیلِ نَزْدِیکِ شی اَمَد و اُو تَمَامِ
 اِحْکَامِ رِه که خُداوند دَ بِلِه کوهِ سِینَا دَزُو کُفتُد،
 دَزُوا نَقْلِ کَد. ۳۳ وختیکه مُوسَى توره خُو رِه قَد
 اَزُوا تَامُو کَد، اُو دَ رُوی خُو رُوی بَنَدِ کَشِ کَد.
 ۳۴ مِگَمِ زَمَانِیکه مُوسَى بَلَدِه توره کُفتو دَ حُضُورِ
 خُداوند مَورَفَت، اُو رُوی بَنَدِ خُو رِه اَز رُوی خُو
 پَس مُوکَد، تا وختیکه اَز خِیمِه بُر مُوشُد. و
 غَیْتِیکه اُو اَز خِیمِه بُر مُوشُد، اَمُو چِیزی که
 دَزْشی اَمَر شُدِه بُود، اُو رِه دَ بَنی إِسْرَائیلِ نَقْلِ
 مُوکَد، ۳۵ و بَنی إِسْرَائیلِ رُوی مُوسَى رِه مِیدِید
 که پَوستِ چِهرِه شی نُورانی شُدِه. پَس مُوسَى

تا زمانِ دُوباره رفتونِ خُو دَ حُضُورِ خُداوند،
رُوی‌بندِ ره بسمِ دَ رُوی خُو کشِ مُوکد.

قانونِ روزِ آرامِ تاکیدِ موشه

۳۵
۱ مَوسِیٰ تمامِ جماعتِ بَنیِ اِسْرائیلِ
ره جَم کده، دَزوا کُفت: ”اینی توره
های اَسْتِه که خُداوند اَمْر کده تا شُمو اونا ره
اجرا کُنید:

۲ شَش روزِ مِیتنید کار کُنید و روزِ هفتمِ بَلدِه
شُمو یگ روزِ مُقَدَّسِ بَشِه، یگ روز، کاملاً
بَلدِه آرام و دَمَرسِی کدو و تَقْدِیمِ دَ خُداوند. هر
کسی که دَزو روزِ کار کُنه، باید کُشته شُنه.
۳ دَ روزِ آرامِ دَ تمامِ خانه‌های شُمو آتِشِ نَباید
روشو شُنه.”

هدیه ها بَلدِه جایگاهِ مُقَدَّسِ

۴ مَوسِیٰ دَ تمامِ جماعتِ بَنیِ اِسْرائیلِ کُفت:
”اینی توره اَسْتِه که خُداوند دَز مه اَمْر کده:

۵ از بَینِ قَوْمِ خُو هَدِیَه بَلَدِه خُداوند بَگیر. کسای که از تَی دِل و دَ رِضایَتِ خُو هَدِیَه بَدِیَه، مِیْتَنه که ازی چِیزا بیره: طِلا، نُقره و برونز؛ ۶ چُوغِ لاجوردی، اَرغوانی و سُرخ رنگ و کتانِ نَرم و موی بُز؛ ۷ پوستِ سُرخ شُدِه قُوچ و پوستِ نَرم-و-قِیمَتی، چِیو دِرختِ اَکاسی، ۸ روغونِ زَبْتُون بَلَدِه چِراغا، مَوادِ خوشبُوی بَلَدِه روغونِ مَسَح و بَلَدِه بُخورِ خوشبُوی، ۹ سنگای عقیق و دِیگه سنگای قِیمَتی بَلَدِه ایفود و سینه بَندِ پِیشوای بُزرگ.

اَسبابِ لَازِمِ بَلَدِه جَیگاهِ مُقَدَّس

۱۰ تمامِ اَدمایِ لایق و دانا دِل از بَینِ شُمو بیه و هر چِیزی ره که خُداوند اَمر کده جور کُنه: ۱۱ جَیگاهِ مُقَدَّس ره دَ شُمولِ خِیمه شی و پوش شی، چَنگک ها و چِیو های چارتراش شی، پُشت بَندا، سَتُون ها و پایه های شی؛ ۱۲ صَندُوقِ شَهادَت و دِستکِ چِیو های شی،

جای کفاره یعنی سرپوشِ صندوق و پرده
 که مُقَدَّسَتَرین جای ره پُوث مُونه؛ ^{۱۳} میز و
 دِستک‌چیو ها و پگِ ظرفای شی و نانِ حُضُورِ
 خُداوند؛ ^{۱۴} چراغدان بلده روشنی دَ شُمُولِ
 چراغا و روغو و دیگه اَسباب شی؛ ^{۱۵} قُربانگاهِ
 بُخورِ خوشبُوی و دِستک‌چیو های ازو، روغونِ
 مَسَح و بُخورِ خوشبُوی؛ پرده درگه جایگاه؛
^{۱۶} قُربانگاهِ قُربانی سوختنی و اُجاقِ برونزی
 ازو، دِستک‌چیوها و تمامِ اَسباب شی؛ حَوض
 و پایه شی، ^{۱۷} پرده های چاردیوالی حَولی،
 سَتُون ها و پایه های ازوا و پرده درگه حَولی؛
^{۱۸} میخ های جایگاه و میخ های چاردیوالی و
 ریسپونای ازوا؛ ^{۱۹} کالا های بافته شُده که بلده
 خِدمت کدو دَ جایگاهِ مُقَدَّس پوشیده مُوشه،
 یعنی کالا های مُقَدَّسِ هارُون پیشوا و کالا های
 باچه های شی که اونا بلده خِدمتِ پیشوایی
 مُوپوشه.

هدیه های مردم و کارای اُستاد ها

۲۰ بعد از و تمامِ جماعتِ بنی اسرائیل از
حُضُورِ مُوسَى رفت. ۲۱ هر کس که دَ دِل شی
شور-و-شوق پیدا شد و روح و روان شی او ره
حَرکت دَد، او اَمَدِه بَلَدِه خُداوند هدیه اُورد و اُمُو
هدیه ها بَلَدِه جور کدونِ خَیمِه مُلاقات و اَسباب
شی و امچنان بَلَدِه کالاهای مُقَدَّس اِسْتِعْمال
شد. ۲۲ پس خاتونو و مردکو اَمَدِه از تَى دِل
خُو دَ رِضایَتِ خُو حلقه های پینی، گوشواره ها،
انگشتری ها، گردو بندها و دیگه چیزای طِلائی
خُو ره اُورد و دَ عنوانِ هدیه دَ خُداوند تقدیم
کد. ۲۳ و هر کسی که صَاحِبِ رَختِ لاجوردی،
اَرغوانی و سُرخ رَنگ و کتان و موی بُز و پوستِ
سُرخ شُدِه قُوچ و پوستِ نَرم-و-قِیمَتی بُود، اونا
ره اُورد. ۲۴ و ام تمامِ کسای که هدیه نُقره و
برونز اُورد، او ره دَ خُداوند تقدیم کد. و دَ پیش
هر کس که چِیو اَکاسی پیدا شد، او ره بَلَدِه

خِدْمَت دَ خَيْمِه اُورِد. ۲۵ پَگِ خَاثُونَوِي لايِق
 و دَانَادِلِ قَد دِستايِ خُو پاشُمِ مِيرِيشْت و چُوغِ
 رِيشْتِه شُدِه لاجوردِي، اَرغوانِي و سُرَخ رَنگِ
 و کَتانِ نَرَم مِيُورِد. ۲۶ امچنانِ پَگِ خَاثُونَوِي
 کِه شَوَق و لِياقت دَشت، مُوِي بَز مِيرِيشْت.
 ۲۷ رِهبرايِ قَوْمِ سَنگايِ عَقِيقِ و دِيگِه سَنگايِ
 قِيَمَتِي رِه بَلدِه ايفود و سِينِه بَنَد اُورِد. ۲۸ اُونَا
 مَوادِ خَوْشَبُوِي و رَوغونِ زَبْتُونِ بَلدِه رَوْشِنِي و
 بَلدِه رَوغونِ مَسَحِ و بُوخورِ خَوْشَبُوِي ام اُورِد.
 ۲۹ خُلاصَه، پَگِ مَرَدکُو و خَاثُونَوِي قَوْمِ اِسْرَائِيلِ
 کِه دِلِ ازوا اُونَا رِه تَشْوِيقِ کَد، بَلدِه تَمَامِ کَارايِ
 کِه خُداوند دَ مَوْسِي اَمْرِ کُدَد، اُونَا دَ رِضايَتِ و
 خَوْشِي دِلِ خُو بَلدِه خُداوند هَدِيه هَا اُورِد.

اُستاد هَا بَلدِه کَارِ جايگاهِ مُقَدَّسِ

۳۰ پَس مَوْسِي دَ بَنِي اِسْرَائِيلِ کُفْت: ”اينِه،
 خُداوند بِصَلَّيْلِ باچِه اُوري نوسِه حُور رِه کِه از
 طايِفِه يَهُودا اَسْتِه، اِنْتِخابِ کَدِه دَ نَامِ کُوِي کَد

۳۱ و او ره از روحِ الهی پُر کده دَزُو حِکمت و عقل و دانایی و مهارت بلده هر کارِ هُنری دَد،
 ۳۲ تاکه دَ طِلاَسازی، نُقره سازی و دَ کارای برونز قابل و ماهرِ بَشه. ۳۳ او امچنان دَ کارِ سنگ تراشی، جواهرِ سازی، نَجاری و حَجاری و دَ رقم رقم کارای هُنری اُستا یه. ۳۴ خُداوند دَزُو و دَ اَهلِیاب باچه اَخِسامک از طایفه دان، اِستِعدادِ تَعَلِیم دَدونِ هُنر ره دَ دِیگرو ام بَخشید.
 ۳۵ خُداوند دِلِ ازوا ره پُر از حِکمت کده تا اونا دَ هر رقم کارا مهارت دَشته بَشه، یعنی دَ نَقاشی، دِست دوزی و گلدوزی قد چُوغ های لاجوردی، اَرغوانی و سُرخ رَنگ و دَ بافتونِ کتانِ نَرم و میده بافت؛ و ام تا توانایی جور کدونِ هر چیز ره دَشته بَشه.

۳۶ اِبِصَلَّیل و اَهلِیاب و پَگِ اُستاد های که خُداوند دَزُوا بلده جور کدونِ جایگاهِ مُقَدَّسِ اِستِعداد و قابِلِیت دَده، خِدمت

کنه و تمامِ کارا ره دَ مُطَابِقِ اَمْرِ خُداوند انجام بدیهه.

شروعِ کارِ جایگاهِ مُقَدَّس

۲ پس مُوسى بِصَلَّيْلِ و اَهولِيَاب و ديگه آدمای قابلِ ره کویِ کد، یعنی کسای ره که خُداوند بلده ازوا مهارت و دانایی دده بُود و دَ دل شی شور-و-شوق پیدا شُدَد که نزدیک آمده کار ره انجام بدیهه. ۳ اونا تمامِ هدیه‌های ره که بنی اسرائیل بلده خدمت و جورِ کدونِ جایگاهِ مُقَدَّس آورده بُود، از دِسْتِ مُوسى گِرِفْت و مردُم هر صَباح دَ رضایتِ خود خُو هدیه‌های ديگه دَ پيشِ اَزُو آورده رِبى بُود. ۴ پس تمامِ اُستاد های که مَشغُولِ کارِ جایگاهِ مُقَدَّس بُود، از سرِ کارای خُو دَ دِيرِ مُوسى اَمَد ۵ و دَزُو گُفْت: "مردُم بلده انجام ددونِ کاری که خُداوند اَمَر کده، از ضرورتِ کده کلو موادِ ميره. " ۶ اوخته مُوسى حُکم دَد و اِی حُکم دَ تمامِ خیمه‌گاهِ اِعلان شُد

که مُوگفت: ”مردکو و خاتونو بلده هدیه‌های جایگاهِ مُقدّسِ دیگه هیچ کار نکنه.“ پس قوم از اوردونِ هدیه‌ها قوی شد،^۷ چراکه هدیه‌های موجود بلده جور کدونِ جایگاهِ کفایتِ مُوكد و از حدّ ام کلو بُود.

تَرْتِیبِ کار

^۸ تمامِ آدمای ماهر و دانا که د کار مَشغُول بُود، بلده جایگاهِ ده دانه پرده کتانِ نرم و میده بافت ره قد چوغ‌های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ‌رنگ جور کد و د رُوی پگ شی عکسِ کِروبی‌ها د وسیلهِ دست‌دوزِ لایقِ گلدوزی شد.

^۹ درازی هر پرده بیست و هشت توغی و بر شی چار توغی بُود و تمامِ پرده‌ها یگ اندازه بُود.^{۱۰} اونا پنج پرده ره قد یگدیگه شی کوک کده یگ پرچه جور کد و پنج پرده دیگه ره ام قد یگدیگه شی کوک کده یگ پرچه دیگه.

^{۱۱} د لبِ پردهِ آخرِ پنج پردهِ اولِ اونا بتونی‌ها از

تارِ لاجوردی رَنگِ دوخت و دَ پَنجِ پَردهِ دوّمِ ام
امی رقم کد. ۱۲ بعد ازو اونا پنجاه دانه بُتونی
دَ لبِ یگِ تخته و پنجاه دانه بُتونی دَ لبِ دیگه
تخته جور کد، پنجاه پنجاه بُتونی که رُوی دَ
رُوی یگدیگه بود. ۱۳ اونا امچنان پنجاه چنگک
طَلایی تیار کد و دَ وسیله ازوا پَنجِ پَردهِ اوّل ره
قد پَنجِ پَردهِ دوّمِ وَصل کد و پرده های جایگاه
مِثلِ یگِ پَرچه جور شد.

۱۴ بعد ازو اونا چند پرده از موی بُز بافت
تا یگِ خیمه دَ بله جایگاهِ مُقدّس بشه. جُمله
پرده ها یازده بود. ۱۵ درازی هر پرده سی توغی
و بر شی چار توغی بود؛ امو یازده پرده یگ
اندازه بود. ۱۶ اونا پَنجِ پَرده ره دَ یگدیگه شی
کوک کده یگِ پَرچه جور کد و شش پرده دیگه
ره ام یگِ پَرچه دیگه. ۱۷ بعد ازو اونا پنجاه
بُتونی دَ لبِ پَردهِ آخِرِ یگِ پَرچه و پنجاه بُتونی دَ
لبِ پَردهِ آخِرِ پَرچه دیگه جور کد. ۱۸ اونا بلده
یگجای کدونِ خیمه پنجاه چنگکِ برونزی ام

جور کد تاکه خیمه یگ پرچه بشه. ^{۱۹} بعد ازو اونا بلده خیمه از پوست سُرخ شده قُوج یگ پوش جور کد و دَ بله ازو یگ پوش دیگه از پوست نَرم-و-قِیمَتی.

^{۲۰} بعد ازو اونا چیو های چارتراش ره از دِرختِ اَکاسی بلده دیوالای جایگاه جور کد و اونا ره شیخکی ایسته کد. ^{۲۱} دِرازی هر چیو چارتراش ده توغی و بر شی یگ و نیم توغی بُود. ^{۲۲} هر چیو چارتراش دُو دانه زبونک دشت که دَ چیو چارتراش پالوی خُو جُفت موشد. و اونا تمام چیو های چارتراش جایگاه ره دَ امزی طَریقَه تیار کد. ^{۲۳} اونا امزو چیو های چارتراش بیست دانه شی ره بلده طرفِ جنُوبِ جایگاه جور کد ^{۲۴} و بلده تینه حصّه امزو بیست چیو چارتراش چل پایه نُقرهیی ام تیار کد؛ دَ زیر هر چیو چارتراش دُو پایه بلده امزو دُو زبونک بُود و دُو پایه دَ زیر چیو چارتراش پالوی شی بلده دُو زبونکِ ازو. ^{۲۵} بلده طرفِ دوّم جایگاه،

یعنی طرفِ شمالِ شی، اونا بیست چيو چارتراش
 جور کد ۲۶ قد چل پایه نُقره‌یی، یعنی دُو پایه
 دَ زیرِ یگ چيو چارتراش و دُو پایه دَ زیرِ چيو
 چارتراشی که دَ پالوی شی بُود. ۲۷ بلده پُشتِ
 جایگاه، طرفِ غَربِ اونا شَش چيو چارتراش
 جور کد. ۲۸ اونا امچنان دُو چيو چارتراش بلده
 هر کُنچِ پَسنه حِصّه جایگاه جور کد. ۲۹ امی دُو
 چيو چارتراش کُنچ از زیر تا باله دَ یگدیگه خُو
 چسپیده بُود و دَ مَنه یگ حلقه سخت شُدَد.
 دُو چيو کُنچِ دیگه ام دَ امزی رقم جور شُدَد.
 ۳۰ پس دَ اُو طرفِ هشت چيو چارتراش قد
 شونزده پایه نُقره‌یی بُود: دُو پایه دَ تی هر چيو
 چارتراش.

۳۱ علاوه ازی اونا پُشت‌بند ها ره از چيو
 درختِ اکاسی تیار کد، یعنی پنج پُشت‌بند بلده
 چيو های چارتراشِ یگ طرفِ جایگاه، ۳۲ و پنج
 پُشت‌بند بلده چيو های چارتراشِ دیگه طرفِ
 جایگاه و پنج پُشت‌بند بلده چيو های چارتراش

که طرفِ غَرَبِ دَ پَسَنه حِصَّه جایگاه یه.
۳۳ پُشت‌بندی که دَ غولِ چپو‌های چارتراش بُود،
از سر تا آخِرِ دیوالِ خیمه تیر شُدُد. ۳۴ بعد ازو
اونا پگِ چپو‌های چارتراش ره قد رُوی‌کشِ
طِلائی پوشند و بلده محکم گرفتونِ پُشت‌بند
ها اونا حلقه‌های طِلائی جور کد و پُشت‌بند‌ها
ره ام قد رُوی‌کشِ طِلائی پوشند.

۳۵ اونا پرده داخلِ خیمه ره از کتانِ نَرم و
میده بافت قد چُوغ‌های لاجوردی، ارغوانی
و سُرخ‌رنگ جور کد و عکسِ کِروبی‌ها ره دَ
وسیلَه دِست‌دوزِ لایق دَ رُوی پرده گلدوزی کد.
۳۶ بعد ازو اونا چار ستون از چپوِ آکاسی بلده
امزو پرده جور کد و اونا ره قد رُوی‌کشِ طِلائی
پوشنده بلده شی چنگک‌های طِلائی و چار پایه
نُقره‌یی تیار کد. ۳۷ اوخته یگ پرده بلده دروازه
خیمه از چُوغ‌های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ
رنگ و از کتانِ نَرم و میده بافت دَ وسیله یگ
گلدوزِ لایق جور کد. ۳۸ و بلده امزی پرده اونا

پنج ستون ره قد چنگک های شی جور کد و سر
ستون‌ها و تیرِ سرِ ستون‌ها ره قد رُوی کَشِ طِلائی
پوشند و پنج پایه شی ره ام از برونز تیار کد.

جور کدونِ صندوق

۳۷ بعد ازو بصلئیل صندوق ره از چیو
اکاسی جور کد که درازی شی دُو و
نیم توغی، بر شی یگ و نیم توغی و بلندی شی
ام یگ و نیم توغی بود. ^۲ منه شی و برون شی
ره قد رُوی کَشِ طِلائی خالص پوشند و دَ گرداگرد
شی یگ چُفتی طِلائی جور کد. ^۳ او چار حلقه
طِلائی تیار کده اونا ره دَ چار پایه صندوق سخت
کد، یعنی دُو حلقه دَ یگ طرف شی و دُو حلقه دَ
دیگه طرف شی. ^۴ بعد ازو دُو دستک چیو دراز
از درختِ اکاسی جور کد و اونا ره قد رُوی کَشِ
طِلائی پوشند ^۵ و امو دستک چیوها ره دَ منه
حلقه ها دَ دُو بغلِ صندوق تیر کد. اونا بلده

بُردونِ صندوقِ بُود. ^۶ اُو «جای کِفاره»^a یعنی سرپوشِ صندوقِ ره از طِلّایِ خالصِ جور کد که درازی شی دُو و نیمِ توغی و بر شی یگ و نیمِ توغی بُود. ^۷ اوخته اُو دُو مُجَسِمِه کِرُوبی ره ^b دَ هر دُو سرِ جای کِفاره از طِلّایِ چکشِ کاری شده جور کد. ^۸ یگ کِرُوبی دَ یگ سرِ جای کِفاره و دیگه شی دَ دیگه سرِ جای کِفاره بُود. هر دُو شی ره قد جای کِفاره از یگ پرچه طِلّا جور کد. ^۹ بال های کِرُوبیا دَ بله جای کِفاره واز شده دَ بله ازو سایه کُدد. رُوی های ازوا طرفِ یگدیگه و نظر های شی طرفِ جای کِفاره بُود.

جور کدونِ میزِ نانِ مُقَدَّس

^{۱۰} اُو میز ره ام از چپوِ اکاسی جور کد که درازی شی دُو توغی، بر شی یگ توغی و بلندی

^a ۳۷:۶ دَ بله جای کِفاره پیشوای بزرگ بلده گناه های بنی اسرائیل کِفاره مَوکد. ^b ۳۷:۷ "مُجَسِمِه کِرُوبی" یعنی یگ جاندارِ خاص که همیشه دَ خدمتِ خدا بُود.

شی یگ و نیم توغی بُود. ۱۱ اُو میز ره قد
 طَلای خالص پوشند و دَ گرداگرد شی یگ چُفتی
 طَلایی جور کد. ۱۲ و یگ لَبکی دَ اندازه چار
 ناخو دَ گرد شی جور کده امو لَبکی طَلایی ره
 بالهتر از چُفتی دَ گرداگرد میز گرفت. ۱۳ اُو چار
 حلقه طَلایی بلده میز ریختند و حلقه ها ره دَ
 چار شنگ میز، یعنی دَ پایه های شی سخت
 کد. ۱۴ حلقه ها نزدیک لَبکی بُود و مثلِ خانه
 بلده دستک چپو های دراز دَ وخت بُردون میز
 استعمال موشد. ۱۵ اُو دستک چپو های دراز ره
 بلده بُردون میز از درختِ آکاسی جور کد و اونا
 ره قد رُوی کَشِ طَلایی پوشند. ۱۶ اُو امچنان
 ظرفای ره که دَ بله میز ایشته موشد از طَلای
 خالص جور کد، یعنی قاب ها و کاسه ها، و
 جام ها و پیله های ره که بلده ریختندون هدیه
 های وُچی کدنی استعمال موشد.

جور کدونِ چراغدان

۱۷ او چراغدان ره از طَلایِ خالص و چکش کاری شده، جور کد. امو چراغدان، پایه و شاخه های شی، قد کاسه های گل، پُنْدُوق ها و بَلْگای گل پگ شی از یگ پرچه بود. ۱۸ از دُو بَغْلِ چراغدان شش شاخه بُر شُدَد: سه شاخه از یگ طرف شی و سه شاخه از دیگه طرف شی. ۱۹ سه کاسه گل بادامی قد پُنْدُوق و بَلْگِ گل دَ شاخه طرفِ راست و سه کاسه گل بادامی قد پُنْدُوق و بَلْگِ گل دَ شاخه طرفِ چپ بود. امو شش شاخه که از چراغدان بُر شُدَد عینِ چیز بود. ۲۰ و دَ خودِ پایه چراغدان چار کاسه گل بادامی قد پُنْدُوق ها و بَلْگای گل شکل دده شُدَد. ۲۱ یگ پُنْدُوق دَ زیرِ دُو شاخه اول که از دُو بَغْلِ چراغدان بُر شُدَد، یگ پُنْدُوق دَ زیرِ دُو شاخه دوّم و یگ پُنْدُوق دَ زیرِ دُو شاخه سوّم، یعنی دَ زیرِ هر شش شاخه که از چراغدان بُر شُدَد

پُنْدُوق بُود. ۲۲ شاخه ها و پُنْدُوق ها پگ شی
 از یگ پرچه طِلّای خالص و چکش کاری شده
 بُود. ۲۳ بعد از و هفت چراغ قد چراغ گُلگَرک ها
 و پطنوس های شی از طِلّای خالص جور کد.
 ۲۴ او چراغدان و تمام اسباب شی ره از یگ
 وَزَنه^a طِلّای خالص جور کد.

جور کدونِ قُربانگاهِ بُخورِ خوشبوی

۲۵ بعد از و قُربانگاهِ بُخور ره از چپوِ آکاسی دَ
 شکلِ چار کُنچ جور کد که یگ توغی درازی،
 یگ توغی بر و دُو توغی بلندی دَشت و شاخای
 شی قد خود شی از یگ چپو بُود. ۲۶ سر،
 چارطرف و شاخای شی ره قد طِلّای خالص
 پوشند و دَ گرداگرد شی یگ چُفتی طِلّایی جور
 کد. ۲۷ و دُو طرفِ قُربانگاه دَ زیرِ چُفتی
 طِلّایی، دَ هر دُو گوشه شی دُو حلقه طِلّایی

^a ۳۷:۲۴ یگ «وَزَنه» تقریباً سی و چار کیلوگرام آسته.

تیار کد که اونا جای بلده دستک چپو های دراز
 بود و قد دستک چپو ها که قد دستک چپو ها
 قربانگاه برده موشد. ۲۸ امو دستک چپو های
 دراز ره از درخت اکاسی تیار کد و اونا ره
 قد روی کش طلایی پوشند. ۲۹ بعد ازو روغون
 مقدس مسح و بخور خالص خوشبوی ره د
 وسیله یگ عطر ساز جور کد.

جور کدون قربانگاه بلده قربانی های سوختنی

۳۸ ۱ او قربانگاه قربانی سوختنی ره از
 چپو اکاسی د شکل چار کنج جور کد
 که پنج توغی درازی شی، پنج توغی بر شی
 و سه توغی بلندی شی بود. ۲ او د چار کنج
 ازو چار شاخ تیار کد که قربانگاه و شاخای
 شی از یگ چپو جور شد و تمام قربانگاه ره
 قد روی کش برونزی پوشند. ۳ بعد ازو تمام
 اسباب قربانگاه، یعنی سطل ها، خاک انداز
 ها، کاسه ها، چنگک ها و آتشدان ها ره از

برونز جور کد. ^۴ و بلده قُربانگاه یگ اُجاج
 برونزی ام تیار کد که تاهتر از لب قُربانگاه
 تا نیمِ بلندی شی جای-د-جای شد. ^۵ او چار
 حلقه برونزی ریختند که د چار کُنج اُجاج سخت
 شد. اونا مثلِ خانه بلده دِستک چپو های دِراز
 بود. ^۶ او دِستک چپوها ره از دِرخت اُکاسی
 جور کد و اونا ره قد رُوی کَش برونز پوشند
^۷ و اُمُو دِستک چپوها ره د مَنه حلقه های دُو
 بغل قُربانگاه تیر کد تاکه قد ازوا بُرده و اُورده
 شنه. خُلاصه، اُو قُربانگاه ره قد تخته ها جور
 کد و مَنه شی خالی بود.

^۸ بعد ازو حوض و پایه ها شی ره از برونز
 جور کد و اُمُو برونز ره از آینه های برونزی^a
 خاتونوی که د دان درگه خیمه مُلاقات خدمت
 موکد، گرفت.

^a ۳۸:۸ «آینه های برونزی» د او زمان، خاتونو از آینه های
 برونزی استفاده موکد، که رُوی امزُو آینه ها بکُلّی صاف
 بود و جَلَجَل موکد.

جور کدونِ حولی جایگاهِ مُقَدَّس

۹ بعد از و چار دیوالی حولی ره جور کد:
طرفِ جنوبِ حولی پرده ها از کتانِ نرم و میده
بافت که صد توغی درازی دشت، گرفته
شد. ۱۰ امو پرده ها بیست ستون دشت
و بیست پایه برونزی، و چنگک ها و
پُشت‌بند های ستون ها نُقره‌یی بود.

۱۱ و طرفِ شمال شی پرده ها د درازی صد
توغی بود که بیست ستون قد بیست پایه
برونزی دشت و چنگک های ستون‌ها قد
پُشت‌بند های شی از نُقره بود.

۱۲ و طرفِ غرب شی پرده های پنجاه توغی
بود که ده ستون قد ده پایه دشت و
چنگک های ستون‌ها قد پُشت‌بند های
شی نُقره‌یی بود.

۱۳ و طرفِ شرق شی یعنی طرفِ آفتو برشد
پنجاه توغی بود.

۱۴ پرده های یگ طرفِ درگه پوزده توغی بُود
که سه ستون و سه پایه دشت. ۱۵ و پرده
های دیگه طرفِ درگه حولی ام پوزده
توغی بُود که سه ستون و سه پایه دشت.
یعنی پرده های ای طرف و او طرف شی
یگ رقم بُود.

۱۶ تمام پرده های چاردیوالی حولی از کتان
نرم و میده بافت جور شُدد. ۱۷ پایه
های ستون‌ها از برونز بُود، مگم چنگک
ها و پشت‌بند های ستون‌ها از نُقره، و
سرِ ستون‌ها قد نُقره پوشنده شُدد. تمام
ستون های چاردیوالی حولی قد پشت‌بند
های نُقره‌یی د یگدیگه وصل شُدد.

۱۸ پرده دروازه چاردیوالی از کتان نرم و میده
بافت قد چوغ های لاجوردی، ارغوانی
و سُرخ رنگ د وسیله یگ گلدوز لایق
جور شُدد. درازی شی بیست توغی و
بلندی شی رقم پرده های چاردیوالی پنج

توغی بود^{۱۹} که چار ستون دشت و چار پایه برونزی، و چنگکا و تیرای پشت‌بند شی از نُقره بود و سرِ ستونا قد نُقره پوشنده شد^{۲۰}. تمام میخ‌های جایگاه و چاردیوالی حولی از برونز بود.

مواد و حسابِ جورِ کدوینِ جایگاهِ مُقدَّس

^{۲۱} اینی حسابِ موادِ جایگاه، یعنی جایگاهِ صندوقِ شهادت[‡] آسته که دَ امرِ موسیٰ ثبت شد و لاویا خدمت کده دَ تی نظرِ ایتامار باچه هارون پیشوا امی کار ره انجام دَد. ^{۲۲} بِصَلَّیِل باچه اوری و نوسه حور از قبیله یهودا، پگ چیزای ره که خداوند دَ موسیٰ امر کُد، جور کد. ^{۲۳} دِستیارِ ازو اهلویاب باچه اخیسامک از قبیله دان بود. او دَ کارای نقاشی، طراحی و

‡ ۲۱:۳۸ خروج ۲۲-۲۱:۲۵

گلدوزی قد چوغِ ارغوانی و سُرخ رَنگ دَ بِلَه
کتانِ نَرَم و مَیدِه بافتِ قَابِل و ماہِر بُود.

^{۲۴} تمامِ طِلاّی که بِلدِه پَگِ کارایِ جورِ کدوِن
جایگاهِ مُقَدَّسِ مَصْرَفِ شُد و طِلاّیِ هَدِیَه مَرْدُم
بُود، بیست و نُه وَزنه و هفت صد و سی مِثقال^a
دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّسِ وَزنِ دَشت.

^{۲۵} و نُقرِه که از دَرکِ سرشُماریِ جماعتِ جَم
شُدُد، صد وَزنه و یَگِ هزار و هفت صد و هفتاد
و پَنجِ مِثقال^b دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّسِ وَزنِ
دَشت. ^{۲۶} از هر مَرَدِ که عُمَرِ شِیِ بیست یا باله‌تر
از بیست سال بُود و دَ سرشُماریِ حِسابِ شُد،
فی نفرِ یَگِ بیقِع، یعنی نِیمِ مِثقالِ نُقرِه دَ مُطابِقِ
مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّسِ جَمِ آوریِ شُد. و تعدادِ ازوا
شش صد و سِه هزار و پَنجِ صد و پَنجاهِ نفرِ بُود.

^{۲۷} بِلدِه ریختونِ پایه‌هایِ خِیمِه مُقَدَّسِ و پایه‌هایِ

^a ۳۸:۲۴ یعنی تقریباً نُه صد و نوَد و نُه کیلوگرام.

^b ۳۸:۲۵ یعنی تقریباً سِه هزار و چار صد و بیست

کیلوگرام.

ستونای پرده داخل ازو صد وزنه نقره^a مصرف
 شد. صد پایه از صد وزنه، یعنی یگ وزنه^b بلده
 هر کدم ازوا. ۲۸ و از یگ هزار و هفت صد و
 هفتاد و پنج مثقال نقره^c چنگک های ستونها،
 پشتبندا و روی کش بله سر ستونها جور شد.
 ۲۹ برونز هدیه شده هفتاد وزنه و دو هزار و
 چار صد مثقال بود. ۳۰ قد امزو مواد برونز
 اونا پایههای دروازه خیمه ملاقات، قربانگاه
 برونزی، اجاق برونزی و تمام سامان قربانگاه ره
 جور کد. ۳۱ امچنان پایههای چاردیوالی حولی
 و پایههای درگه حولی و پگ میخهای خیمه و
 تمام میخهای گردوبر حولی ره امزو مواد برونز
 تیار کد.

a ۳۸:۲۷ یعنی تقریباً سه هزار و چار صد کیلوگرام.

b ۳۸:۲۷ یعنی تقریباً سی و چار کیلوگرام بود.

c ۳۸:۲۸ یعنی تقریباً سی کیلوگرام بود.

جور کدونِ کالای پیشوایو

۳۹
۱ از چووغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ، اونا کالاهای بافتگی بلده خدمتگارای جایگاهِ مُقَدَّس جور کد. اونا امچنان کالای مُقَدَّس ره بلده هارون تیار کد، امو رقمیکه خُداوند دَ مُوسیٰ امر کُدد. ۲ ایفودِ پیشوا از طِلا و از چووغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ و از کتانِ نَرم و میده بافت جور شد. ۳ اونا وَرَق های طِلا ره چکش زده بَرِیک کد و دَ شکلِ تارای نازک بُرید تاکه دَ وَسِیلَه یگ دِست‌دوزِ لایق دَ بَینِ چووغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ دَ بِلَه کتانِ نَرم کار شنه. ۴ اونا بلده ایفودِ دُو سرشانه‌یی جور کد که دَ دُو شَنگِ ایفودِ بَند موشُد. ۵ و بَند ایفود که دَ بِلَه شی بسته موشُد، قد خودِ ایفود از یگ رَخت و یگ جِنس بُود یعنی از تارِ طِلائی و از چووغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ و از کتانِ نَرم

و میده بافت جور شد، فقط امو رقمیکه خداوند
د موسی امر کدد.

۶ و اونا دُو سنگِ عقیقِ آسمانی ره د قَبَک
های طَلایی سخت کد و نام های باچه های
اسرائیل^a ره د رُوی ازوا نقش کد، امو رقم که
یگ مَهر نقش موشه. ۷ بعد ازو اونا ره د بَله
دُو سرشانهیی ایفود نَصَب کد تاکه سنگ های
یادگاری بلده بنی اسرائیل بشه، امو رقمیکه
خداوند د موسی امر کدد.

۸ او سینه-بند ره مثل ایفود وری از تارِ طَلایی
و چوغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ و
از کتانِ نَرم و میده بافت د وسیله یگ دست‌دوز
لایق جور کد. ۹ او د شکلِ چارکُنج بود و اونا
او ره دُو قت کد که درازی شی یگ قریش و
بر شی ام یگ قریش و دُو قت بود. ۱۰ اونا
دزو چار قطار سنگ نَصَب کد: د قطارِ اوّل

^a ۳۹:۶ یعنی نام های دوازده باچه های یعقوب.

عقیقِ جگری، یاقوتِ زرد و زمرد؛ ^{۱۱} دَ قطارِ
 دوّم فیروزه، یاقوتِ نیلی و الماس؛ ^{۱۲} دَ قطارِ
 سوّم سنگِ یمانی، عقیقِ آوی و لعلِ کَبُود؛
^{۱۳} و دَ قطارِ چارم زَبَرَجَدِ زرد، عقیقِ آسمانی
 و یشم. پگ شی دَ قابک های طَلایی نصب
 شدد. ^{۱۴} تعدادِ سنگا دَ مُطابِقِ تعدادِ نام های
 باچه های اسرائیل^a دوازده سنگ بود و نام هر
 کدم ازوا دَ بله یگ سنگ نقش شدد، رقمی که
 دَ مهر نقش موشه و هر کدم ازوا قد نام خو
 از یکی امزو دوازده طایفه اسرائیل نمایندگی
 موكد. ^{۱۵} اونا دَ بله سینه-بند زنجیرای بافته
 شده ره رقمِ ریسپو آلی از طَلای خالص جور
 کد. ^{۱۶} اونا دُو قابکِ طَلایی و دُو حلقه طَلایی
 جور کد. پس امو دُو حلقه ره دَ دُو لبِ سینه-بند
 محکم کد. ^{۱۷} بعد ازو امو دُو زنجیرِ طَلایی ره
 دَ دُو حلقه که دَ دُو لبِ سینه-بند نصب شدد،

^a ۳۹:۱۴ یعنی باچه های یعقوب.

بسته کد ۱۸ و دُو سرِ دِیگِه امزُو دُو زنجیر ره
 دَ دُو قابک نَصَب کد، و امو دُو قابک ره دَ دُو
 شانِه ایفود دَ پیشِ رُوی محکم کد. ۱۹ بعد ازُو
 اونا دُو حَلَقِه طَلایی دِیگِه جور کد و اونا ره دَ دُو
 گوشه سینه-بند که دَ لبِ طرفِ داخلِ ایفود بُود،
 سخت کد. ۲۰ اونا بسم دُو حَلَقِه طَلایی دِیگِه
 جور کد و اونا ره دَ تینه حِصّه سرشانیهی دَ پیشِ
 رُوی ایفود، نزدیکِ دَرز شی کم ذره باله‌تر از
 بندِ ایفود سخت کد. ۲۱ بعد ازُو اونا حلقه‌های
 سینه-بند ره قد یگ فیتِه لاجوردی رنگ دَ حلقه
 های ایفود بسته کد تاکه دَ بله بندِ ایفود قرار
 دشته بشه و سینه-بند از ایفود جدا نشنه، امو
 رقمیکه خداوند دَ موسیٰ امر کد.

۲۲ اُو امچنان پیرونِ ایفود ره مُکَمَل از چوغ
 لاجوردی رنگ دَ وسیله یگ تانسته باف جور
 کد. ۲۳ بلده جای سر شی، دَ غول، یگ سُلَاح
 تیار کد و گرداگردِ جاغه شی ره مثلِ زَرّه قیغ
 شده جور کد تاکه پاره نشنه. ۲۴ دَ قیغ دامونِ

پیرو اونا قد چوغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ و از تارای کتانِ نَرَمِ ثوپَکِ ها دَ شکلِ اَنارِ جورِ کد. ^{۲۵} اونا امچنان زَنگوله ها ره از طَلائی خالصِ جورِ کد و اُمُو زَنگوله ها ره دَ بَینِ ثوپَکِ های اَنارِ دَ قِیغِ دامونِ پیرو اوزو کد؛ یعنی دَ گِرداگِردِ دامونِ پیرو دَ بَینِ هر دُو ثوپَکِ اَنارِ یگِ زَنگوله اوزو کد: ^{۲۶} یگِ زَنگوله و یگِ ثوپَکِ اَنارِ، یگِ زَنگوله و یگِ ثوپَکِ اَنارِ، دَ گِرداگِردِ دامونِ پیرونِ که بلده خدمت کدو پوشیده مُوشد اوزو بُود، اُمُو رَقمیکه خُداوند دَ مُوسیٰ اَمَرِ کُدد.

^{۲۷} اونا بلده هارُون و باچه های شی پیرونا ره دَ و سِیلِه یگِ تانِسته باف از کتانِ نَرَمِ، ^{۲۸} لُونگی ره از کتانِ نَرَمِ، کوله های نُوربند ره از کتانِ نَرَمِ و زیر پوشی ره از تِکِه کتانِ نَرَمِ و مَیدِه بافت جور کد. ^{۲۹} و کمر بسته ره از کتانِ نَرَمِ و چوغ های لاجوردی، ارغوانی و سُرخ رَنگ دَ و سِیلِه

یگ گلدوزِ لایق جور کد، اُمُو رَقْمِیکه خُداوند
دَ مُوسِیٰ اَمْر کُدُد.

۳۰ آخِرِکار اونا نشانِ نیم‌تاجِ مُقَدَّس ره از طِلاّی
خالص جور کد و اُمُو رَقْمِیکه یگ حَکاک
انگشتی‌ها ره نقشِ مُونه، اینی کلمه‌ها ره
دَ رُوی شی حَک کد: «وَقَف شُدِه خُداوند.»
۳۱ و اونا اُمُو نشان ره قد یگ فِیتِه لاجوردی
رنگ دَ بِلِه لُونگی بسته کد، اُمُو رَقْمِیکه
خُداوند دَ مُوسِیٰ اَمْر کُدُد.

۳۲ پس پگِ کارای جایگاه یعنی خیمه مِلاقات
تکمیل شُد و بنی اسرائیل پگ چیزا ره اُمُو
رقم که خُداوند دَ مُوسِیٰ اَمْر کُدُد، دَ آخِر
رَسند. ۳۳ و اونا جایگاه ره پیشِ مُوسِیٰ اُورد:
خیمه و تمامِ اَسباب شی ره قد چنگک‌ها،
چیو‌های چارتراش، پُشت‌بندا، سَتون‌ها و
پایه‌های شی؛ ۳۴ پوش‌های پوستِ سُرخ شُدِه
قُوج قد پوش‌های پوستِ نَرم-و-قِیمَتی و پرده
مُقَدَّس‌ترین جای؛ ۳۵ صندُوقِ شهادت ره قد

دستک‌چیو‌های دراز و جای کِفاره یعنی سرپوشِ
 صندوق؛^{۳۶} میز و تمام ظرفای شی ره قد نانِ
 حُضُورِ خُداوند؛^{۳۷} چراغدانِ طِلاّی خالی ره
 قد چراغای قطار چینه شده و تمام اسباب شی
 و روغو بلده روشنی شی؛^{۳۸} قُربانگاهِ طِلاّیی،^a
 روغونِ مَسَح، بُخورِ خوشبُوی و پرده درگه خیمه
 ره؛^{۳۹} قُربانگاهِ برونزی ره قد اُجاقِ برونزی و
 دستک‌چیو‌های درازِ ازو و دیگه اسباب شی؛
 حوض ره قد پایه شی؛^{۴۰} پرده‌های چاردیوالی
 حولی ره قد ستون‌ها و پایه‌های شی؛ پرده
 درگه حولی ره قد ریسپونا و میخ‌های شی
 و پگِ اسباب شی بلده خدمت کدو دَ جایگاه
 یعنی خیمه مُلاقات؛^{۴۱} امچنان کالا‌های بافته
 شده ره بلده خدمت کدو دَ جایگاهِ مُقدّس، یعنی
 کالا‌های مُقدّس ره بلده هارون پیشوا و کالا‌ها
 ره بلده باچه‌های شی بخاطرِ خدمتِ پیشوایی.

^a ۳۸:۳۹ بلده سوختندونِ بُخور خوشبُوی.

۴۲ اَمُو رَقْمِيكِه خُداوند دَ مُوسىٰ اَمَر كُدُد، بَنى
 اِسْرَائِيلِ تَمَامِ كَارَا رِه عَمَلِي كَد ۴۳ و مُوسىٰ تَمَامِ
 كَارَاى اَنجَام شُدِه رِه تُوخ كَد و دِيد كِه اُونَا پَگ
 شى رِه دَ مُطَابِقِ تَوْرِه خُداوند پُورِه كَدِه. پَس
 مُوسىٰ اُونَا رِه بَرَكْت دَد.

اِيسْتَلجى كَدونِ جايگاهِ مُقَدَّس

۴۰
 ۱ بعد ازُو خُداوند دَ مُوسىٰ كُفْت:
 ۲ ”دَ رُوْزِ اوَّلِ مَاهِ اوَّلِ، جايگاهِ يعْنى
 خَيْمِه مَلَاَقَاتِ رِه اِيسْتَلجى كُو ۳ و صَنْدُوقِ
 شَهَادَتِ رِه دَ اُونَجى بِيْلِ و بعد ازُو پَرْدِه
 مُقَدَّسْتَرِيْنِ جَاى رِه پِيْشِ رُوْى شى اَوَزُو كُو.
 ۴ مِيْزِ رِه دَ خَيْمِه بِيْرِ و اَسْبَابِ شى رِه دَ بِلِه
 ازُو دَ تَرْتِيْبِ بَچى و چِراغْدانِ رِه اَمِ دَاخِلِ اَوْرْدِه
 چِراغَاى شى رِه بَرَابَرِ كُو. ۵ قُرْبَانْگَاهِ طِلَّايِى
 رِه بَلْدِه بُوخُوْرِ خُوْشْبُوْى رُوْى دَ رُوْى صَنْدُوقِ
 شَهَادَتِ بِيْلِ و پَرْدِه دَرْگِه جايگاهِ رِه اَوَزُو كُو.
 ۶ قُرْبَانْگَاهِ قُرْبَانِى سُوخْتَنِى رِه پِيْشِ دَرْگِه جايگاهِ

یعنی خیمه ملاقات جای-د-جای کُو^۷ و حوض
 ره بین خیمه ملاقات و قربانگاه بیل و دَ منه
 ازو آو شیو کُو. ^۸ گرداگردِ حولی ره پرده بگیر
 و پرده درگه حولی ره ام دَ جای شی آوزو کُو.
^۹ روغونِ مَسَحِ ره بگیر و جایگاه ره قد تمام
 چیزای که دَ منه شی آسته و قد تمامِ اسباب
 شی مَسَحِ کده تقدیس کُو و او پاک موشه.
^{۱۰} پس ازو قربانگاهِ قربانی سوختنی ره قد پگ
 اسباب شی مَسَحِ کده قربانگاه ره تقدیس کُو و
 قربانگاه بیخی مُقَدَّس موشه. ^{۱۱} امچنان حوض
 و پایه شی ره مَسَحِ کده تقدیس کُو. ^{۱۲} بعد ازو
 هارون و باچه‌های شی ره دَ دانِ خیمه ملاقات
 بیر و اونا ره قد آو غُسلِ بدی ^{۱۳} و هارون ره
 قد کالاهای مُقَدَّس بپوشن و او ره مَسَحِ کده
 تقدیس کُو تاکه او بحیثِ پیشوا مَره خدمت
 کنه. ^{۱۴} اوخته باچه‌های شی ره بیر و پیرونای
 ازوا ره دزوا بپوشن. ^{۱۵} اونا ره ام مَسَحِ کُو،
 امو رقمیکه آته ازوا ره مَسَحِ کدی، تاکه اونا

ام بحیثِ پیشوایو مره خدمت کُنه. مَسَحِ شُدونِ
ازوا دَ مقامِ پیشوایی بلده دایم آسته و دَ تمامِ
نسل های ازوا ادامه پیدا مونه. " ۱۶ و مُوسیٰ
پگ چیزا ره امو رقم که خُداوند دزشی امر کُدد،
دقیق امو رقم انجام دد.

۱۷ پس دَ ماهِ اوّلِ سالِ دوّم،^a دَ روزِ اوّلِ ماه،
جایگاهِ مُنظّم باله شد^{۱۸} یعنی مُوسیٰ جایگاه
ره باله کد: او پایه‌های شی ره شند و چیو
های چارتراش شی ره محکم کد، پُشت‌بند های
ازوا ره بند و ستونای شی ره ایستلجی کد.
۱۹ بعد ازو خیمه ره بله جایگاه اوار کد و
پوش خیمه ره دَ سرِ ازو کش کد، امو رقمیکه
خُداوند دَ مُوسیٰ امر کُدد. ۲۰ او امو دُو لُوحِ
شهادت ره دَ منّه صندوق ایشته و دستک‌چیو
های دراز ره دَ حلقه های صندوق جای-د-جای
کد و جای کِفاره یعنی سر پوشِ صندوق ره

^a ۱۷:۴۰ بعد از بُر شُدونِ بنی اسرائیل از سر زمینِ مصر

بِلَه شى ايشت. ^{۲۱} بعد ازو صندوقِ شهادت
 ره داخلِ جاىگاه اورد و پرده مُقَدَّسْتَرِينِ جاى ره
 اوزو كده دَ پيشِ رُوى شى كَش كد، امو رَقْمِيكِه
 خُداوند دَ مُوسى اَمَر كُدُد. ^{۲۲} او امچنان ميز ره
 دَ خِيْمِه مُلَاقَاتِ اُورده طرفِ شَمَالِ خِيْمِه بُرو از
 پرده كه دَ پيشِ رُوى صندوقِ بُود، جاى-د-جاى
 كد ^{۲۳} و نانِ مُقَدَّس^a ره دَ بِلَه شى دَ حُضُورِ
 خُداوند ايشت، امو رَقْمِيكِه خُداوند دَ مُوسى
 اَمَر كُدُد. ^{۲۴} او چراغدان ره داخلِ خِيْمِه مُلَاقَاتِ
 رُوى دَ رُوى ميز طرفِ جَنُوبِ جاىگاه ايشت
^{۲۵} و چراغاي شى ره دَ حُضُورِ خُداوند روشو
 كد، امو رَقْمِيكِه خُداوند دَ مُوسى اَمَر كُدُد.
^{۲۶} او قُرْبَانِگَهِ طِلَّايِي ره ام دَ خِيْمِه مُلَاقَاتِ پيشِ
 رُوى پرده ايشت ^{۲۷} و دَ بِلَه شى بُخُورِ خوشبُوى
 ره سوختنده دُود كد، امو رَقْمِيكِه خُداوند دَ

^a ۴۰:۲۳ دَ جاى "نانِ مُقَدَّس" دَ زِيُونِ عِبْرَانِي "نانِ
 حُضُور" نُوشتِه يِه.

مُوسَىٰ أَمْر كُدُّد. ۲۸ بعد ازو پرده درگه جایگاه
 ره اوزو کد ۲۹ و قربانگاهِ قُرْبَانِی سوختنی ره
 پیشِ درگه جایگاه، یعنی خیمه مَلَقَات ایشْت
 و دَ بَلَه شی قُرْبَانِی سوختنی و هدیه غَلَّه-و-دانه
 ره تقدیم کد، اُمُو رَقْمِیکَه خُداوند دَ مُوسَىٰ أَمْر
 کُدُّد. ۳۰ بعد ازو حَوْضِ بَرُونِی ره دَ مَابِینِ
 خیمه مَلَقَات و قُرْبَانِگاه ایشْت و دَ مَنَه ازو
 بَلَدَه شُشْت-و-شوی آو شیو کد ۳۱ و مُوسَىٰ،
 هَارُون و باچه‌های شی دِست و پایای خُو ره قد آو
 ازو شُشْت. ۳۲ هر وختیکه اونا دَ خیمه مَلَقَات
 دَاخِل مُوشُد و یا نَزْدِیکِ قُرْبَانِگاه مِیَمَد، اوّل
 خود ره مُوشُشْت، اُمُو رَقْمِیکَه خُداوند دَ مُوسَىٰ
 أَمْر کُدُّد. ۳۳ بعد ازو چاردیوالی ره دَ گِرْدَاگِرْدِ
 جایگاه و قُرْبَانِگاه جای-د-جای کد و پرده درگه
 حَوْلِی ره اوزو کد. دَمِزِی رَقْمِ مُوسَىٰ کَار ره
 تَکْمِیل کد.

جلالِ خُداوند

۳۴ پس اُور خَیمه مُلاقات ره پوشند و جلالِ
خُداوند جایگاه ره پُر کد ۳۵ و مُوسیٰ نَتَنِست
دَ خَیمه مُلاقات داخلِ شنه، چراکه اُور دَ بِلِه
شی تاه شُدَد و جلالِ خُداوند جایگاه ره پُر کدَد.
۳۶ دَ تمامِ سَفَرایِ بَنیِ اِسْرائیل، هر وختیکه اُور
از بِلِه جایگاه باله مُوشُد، اونا کوچ مُوکد.
۳۷ ولے اگه اُور از بِلِه جایگاه باله نَمُوشُد، اونا
تا روزِ باله شُدون شی ره کوچ نَمُوکد، ۳۸ چراکه
اُور خُداوند از طرفِ روزِ دَ بِلِه جایگاه مَوْجُود
بُود و دَ وختِ شاو آتَش دَ بَینِ اُور و جُود دَشت
و دَ نظرِ پِگِ قَوْمِ اِسْرائیل^a دَ تمامِ سَفَرایِ شی
مَعْلُوم مَوْشُد.

^a ۴۰:۳۸ دَ جای «قومِ اِسْرائیل» دَ زِبُونِ عِبْرانی «خانه

اِسْرائیل» نِوِشته یِه.